

รูปแบบการบริหารจัดการธุรกิจชุมชนแปรรูปปลาสด ตำบลบางปลา อำเภอบางพลี
จังหวัดสมุทรปราการ

MANAGEMENT MODEL PF PANGASIUS FISH PROCESSING COMMUNITY IN
BANGPLA SUBDISTRICT, BANGPHLI DISTRICT SAMUTPLAKARN PROVINCE

รัชชานนท์ คงมณี

มหาวิทยาลัยบูรพา

2561

709409892

BUU iThesis 59710039 independent study / recv: 02062562 09:40:59 / seq: 21

59710039_709409892

รูปแบบการบริหารจัดการธุรกิจชุมชนแปรรูปพลาสติก ตำบลบางปลา อำเภอบางพลี
จังหวัดสมุทรปราการ

รัชชานนท์ คงมณี

งานนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการจัดการสาธารณะ

วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

2561

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยบูรพา

709409892

BUU-IThesis 59710039 independent study / recv: 02062562 09:40:59 / seq: 21

MANAGEMENT MODEL PF PANGASIUS FISH PROCESSING COMMUNITY IN
BANGPLA SUBDISTRICT, BANGPHLI DISTRICT SAMUTPLAKARN PROVINCE

RATCHANON KONGMANEE

AN INDEPENDENT STUDY SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF
THE REQUIREMENTS FOR MASTER OF BUSINESS ADMINISTRATION
IN PUBLIC MANAGEMENT
GRADUATE SCHOOL OF COMMERCE
BURAPHA UNIVERSITY

2018

COPYRIGHT OF BURAPHA UNIVERSITY

709409892

BUU iThesis 59710039 independent study / recv: 02062562 09:40:59 / seq: 21

คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์และคณะกรรมการสอบงานนิพนธ์ได้พิจารณา
นิพนธ์ของ รัชชานนท์ คงมณี ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสาธารณะ ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ดร. เบญญาดา กระจ่างแจ้ง)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ดร. นงนุช ศรีสุข)

คณะกรรมการสอบงานนิพนธ์

..... ประธาน
(ดร. เบญญาดา กระจ่างแจ้ง)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กฤษ จรินโท)

..... กรรมการ
(ดร. นงนุช ศรีสุข)

วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์อนุมัติให้รับงานนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสาธารณะ ของมหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีวิทยาลัย
พาณิชยศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ระพีพร ศรีจำปา)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

59710039: สาขาวิชา: การจัดการสาธารณะ; บช.ม. (การจัดการสาธารณะ)

คำสำคัญ: กลุ่มธุรกิจชุมชน, การบริหารจัดการ

รัชชานนท์ คงมณี : รูปแบบการบริหารจัดการธุรกิจชุมชนแปรรูปปลาสด ตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ. (MANAGEMENT MODEL PF PANGASIUS FISH PROCESSING COMMUNITY IN BANGPLA SUBDISTRICT, BANGPHLI DISTRICT SAMUTPLAKARN PROVINCE) คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์: เภญญาดา กระจ่างแจ้ง, Ph.D., นงนุช ศรีสุข, รป.ค. ปี พ.ศ. 2561.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการธุรกิจชุมชนแปรรูปปลาสด ตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ และศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการธุรกิจชุมชนแปรรูปปลาสด ตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) โดยมีผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key informants) คือ กลุ่มธุรกิจชุมชนแปรรูปปลาสด ซึ่งประกอบด้วย คณะกรรมการกลุ่ม สมาชิกกลุ่ม จำนวน 12 คน ใช้การเลือกตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive selection) การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสนทนากลุ่ม ให้การวิเคราะห์เนื้อหา (Qualitative research)

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มธุรกิจชุมชนแปรรูปปลาสด ตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ มีรูปแบบการบริหารจัดการ คือ การใช้ทรัพยากร ของท้องถิ่นเอง เป็นไปตามหลักทฤษฎีเศรษฐกิจพอเพียง มีวัฒนธรรมชุมชนเป็นแหล่งภูมิปัญญาและเป็นเอกลักษณ์ มีความเอื้อเฟื้อซึ่งกันและกัน กลุ่มธุรกิจชุมชนแปรรูปปลาสดจะมีการบริหารจัดการแบบไม่เป็นระบบ ไม่มีกติกากลุ่มอย่างชัดเจน แต่อาศัยวัฒนธรรมความผูกพัน และการสร้างศรัทธาเป็นแนวทางการดำเนินการของกลุ่ม มีแนวโน้มขาดทรัพยากร และไม่สามารถใช้วัตถุดิบแหล่งอื่นมาทดแทนเยาวชนในชุมชนไม่ให้ความสนใจต่อการแปรรูปปลาสด จำเป็นที่จะต้องให้คนรุ่นใหม่ที่จะสืบทอดต่อไปเห็นความสำคัญของกิจกรรมในชุมชน ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการธุรกิจชุมชนแปรรูปปลาสด ตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ คือ กลุ่มธุรกิจชุมชนแปรรูปปลาสดขาดแคลนวัตถุดิบ และขาดแคลนคนรุ่นใหม่ที่จะสืบทอดกิจกรรมในชุมชน ขาดการสนับสนุนจากภาครัฐ และการประชาสัมพันธ์

709409892

59710039: MAJOR: PUBLIC MANAGEMENT; M.B.A. (PUBLIC MANAGEMENT)
 KEYWORDS: COMMUNITY BUSINESS GROUP, MANAGEMENT

RATCHANON KONGMANEE : MANAGEMENT MODEL PF PANGASIUS
 FISH PROCESSING COMMUNITY IN BANGPLA SUBDISTRICT, BANGPHLI DISTRICT
 SAMUTPLAKARN PROVINCE. ADVISORY COMMITTEE: BENYADA KRAJANGJAENG,
 Ph.D., NONGNUCH SRISUK, D.P.A. 2018.

This research had objective to study the management model of Snake Skin Gourami Fish Processing Community in Bang Phli District, Samut Prakan Province. The study was a qualitative research whose key informants were people in the group of the Snake Skin Gourami Fish Processing Community. The group consisted of the total of 12 people who were in the committee or were members of the group. Purposive selection was used, and focus group was used for qualitative data analysis and content analysis (Qualitative Research).

The research found that using local resources was the model used by the Snake Skin Gourami Fish Processing Community in Bang Pla Subdistrict of Pli District, Samutprakarn Province. This was based on the theory of sufficiency economy. Community culture was a source of wisdom and identity. There was also mutual courtesy. The management of the Snake Skin Gourami Fish Processing Community business was not-systematic. There were no clear group rules. However, they relied on cultural ties and building faith was a guideline for the operation of the group. There was tendency that resources would run out and there would not be irreplaceable raw materials. Youth in the community did not pay attention to the importance of fish processing community. There was a need that new generation had to inherit the business and understood the importance of community activities. For the factors influencing the management model of Snake Skin Gourami Processing Community in Bang Phli District, Samut Prakan Province, there were the lack of raw materials, the lack of new generations to inherit community activities, and the lack of government support and public relations.

กิตติกรรมประกาศ

งานนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความกรุณาเป็นอย่างยิ่งจาก ดร.นงนุช ศรีสุข อาจารย์ที่ปรึกษาที่กรุณาให้คำปรึกษา และแนะนำแนวทางที่ถูกต้อง ตลอดจนช่วยแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความละเอียดถี่ถ้วน และเอาใจใส่ด้วยดีเสมอมา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง จึงกราบขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ คณะกรรมการสอบเค้าโครงงานนิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษ จรินโท และ ดร.เบญญาดา กระจ่างแจ้ง ที่กรุณาให้ความรู้ ให้คำปรึกษา ให้คำปรึกษา ตรวจสอบแก้ไข และวิจารณ์ผลงานทำให้นิพนธ์มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังได้รับความอนุเคราะห์จากสมาชิกกลุ่มธุรกิจชุมชนแปรรูปปลาสด ตลาดบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย ทำให้งานนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา และทุกคนในครอบครัวผู้วิจัย ที่ให้กำลังใจ และสนับสนุนผู้วิจัยเสมอมา

คุณค่า และประโยชน์ที่ได้รับจากงานนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้ทำการวิจัยขอมอบเป็นกตัญญู กตเวทิตาแด่บุพการี บุรคณาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน ทั้งในอดีต และปัจจุบันที่ทำให้ข้าพเจ้าเป็นผู้มีการศึกษา และประสบความสำเร็จมาจนตราบเท่าทุกวันนี้

รัชชานนท์ คงมณี

709409892

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญภาพ.....	ฉุ
บทที่ 1	1
บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์.....	5
คำถามในการวิจัย.....	5
กรอบแนวคิดในการศึกษาวิจัย.....	5
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	6
ขอบเขตในการวิจัย	7
นิยามศัพท์เฉพาะ	8
บทที่ 2	12
แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	12
แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการธุรกิจชุมชน.....	12
แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จของธุรกิจชุมชน.....	17
ข้อมูลตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ	27
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	30

709409892

BTU iThesis 59710039 independent study / rev: 02062562 09:40:59 / seq: 21

บทที่ 3	35
วิธีดำเนินการวิจัย	35
วิธีดำเนินการวิจัย	35
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	35
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	36
การวิเคราะห์ข้อมูล	36
บทที่ 4	37
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	37
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์	37
ตอนที่ 2 ปัจจัยด้านขั้นตอนการดำเนินงาน	39
ตอนที่ 3 ปัจจัยด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น	47
ตอนที่ 4 ปัจจัยด้านการสนับสนุนจากภายนอก	51
ตอนที่ 5 รูปแบบการบริหารจัดการธุรกิจชุมชนแปรรูปพลาสติก ตำบลบางปลา อำเภอบาง พลี จังหวัดสมุทรปราการ	54
บทที่ 5	62
อภิปรายผลและสรุปผล	62
สรุปผลการวิจัย	62
อภิปรายผลการวิจัย	64
บรรณานุกรม	71
ภาคผนวก	74
ภาคผนวก ก	75
ภาคผนวก ข	80
ประวัติย่อของผู้วิจัย	86

709409892

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1	รายละเอียดผู้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป	37
ตารางที่ 2	ธุรกิจชุมชนของท่านมีวิธีการค้นหาความต้องการของตลาดหรือไม่อย่างไร	39
ตารางที่ 3	ธุรกิจชุมชนของท่านมีการเลือกวิธีการผลิตที่เหมาะสมหรือไม่อย่างไร	42
ตารางที่ 4	ธุรกิจชุมชนของท่านมีวิธีการอย่างไรในการหากลุ่มเป้าหมาย	44
ตารางที่ 5	ลักษณะรูปแบบของกลุ่มธุรกิจชุมชนของท่าน	45
ตารางที่ 6	ธุรกิจชุมชนของท่านมีวิธีในการสร้างกระบวนการเรียนรู้ในชุมชนหรือไม่อย่างไร	47
ตารางที่ 7	ธุรกิจชุมชนของท่านมีวิธีการถ่ายทอดความรู้ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือไม่อย่างไร	49
ตารางที่ 8	ปัจจัยด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ	51
ตารางที่ 9	ปัจจัยด้านการสนับสนุนจากเครือข่ายการผลิต	53
ตารางที่ 10	ธุรกิจชุมชนของท่านมีรูปแบบการจัดการทรัพยากรมนุษย์หรือไม่อย่างไร	54
ตารางที่ 11	ธุรกิจชุมชนของท่านมีรูปแบบการจัดการทรัพยากรมนุษย์หรือไม่อย่างไร	55
ตารางที่ 12	ธุรกิจชุมชนของท่านมีรูปแบบการจัดการการตลาดหรือไม่อย่างไร	56
ตารางที่ 13	ธุรกิจชุมชนของท่านมีรูปแบบการจัดการการผลิตหรือไม่อย่างไร	58
ตารางที่ 14	ธุรกิจชุมชนของท่านมีรูปแบบการบริหารจัดการเงินและบัญชีหรือไม่อย่างไร	60

709409892

BTU -Thesis 59710039 independent study / revv: 02062562 09:40:59 / seq: 21

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย6

709409892

BUU iThesis 59710039 independent study / recv: 02062562 09:40:59 / seq: 21

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (ปี พ.ศ. 2560-2564) ได้มีการกำหนดยุทธศาสตร์การสร้างเสริมความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขัน ได้อย่างยั่งยืน เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้เศรษฐกิจขยายตัวอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน โดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญส่วนหนึ่ง มุ่งเน้นไปที่การพัฒนาภาคการเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน โดยวิธีการถ่ายทอดองค์ความรู้สู่ชุมชน เพื่อนำไปสู่การแก้ไขปัญหาในพื้นที่และต่อยอดองค์ความรู้ไปสู่เชิงพาณิชย์ รวมทั้งทำการส่งเสริม ด้านการใช้เทคโนโลยี ในการจัดการองค์ความรู้ของชุมชน เศรษฐกิจชุมชน เป็นแนวคิดที่มีความสำคัญมากสำหรับประเทศกำลังพัฒนา เพราะถ้าหากเศรษฐกิจชุมชนมีความมั่นคง แข็งแรง ก็จะส่งผลให้ระบบเศรษฐกิจในภาพรวมของทั้งประเทศมีความมั่นคง แข็งแรง ตามไปด้วยประเทศที่ขับเคลื่อนด้วยระบบเศรษฐกิจชุมชน อย่างเช่นอิตาลีที่แสดงให้เห็นว่าเศรษฐกิจครอบครัว หรือ เศรษฐกิจชุมชน และการประกอบการด้านเกษตรกรรม และอุตสาหกรรมในครัวเรือนสามารถ ส่งเสริมให้ระบบเศรษฐกิจเจริญเติบโตได้ จากการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนได้ขยายตัวมาเป็นวิสาหกิจ ขนาดย่อมและขนาดกลางในที่สุดและเป็นตัวอย่างที่ดีจนทำให้ประเทศอิตาลีกลายมาเป็นต้นแบบ หนึ่งของการพัฒนาประเทศที่อาศัยการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนเป็นตัวขับเคลื่อนเศรษฐกิจใน ภาพรวมของประเทศเมื่อพิจารณาถึงปัญหา ข้อจำกัด และโอกาสในการพัฒนาแล้ว การพัฒนาที่ ถูกต้องและเหมาะสม ควรจะมุ่งเน้นการพัฒนาเพื่อให้เกิดผลประโยชน์กับคนส่วนใหญ่ของประเทศ นั่นคือ จะต้องส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนให้มีความเข้มแข็งจนสามารถช่วยเหลือตนเองได้ อย่างยั่งยืนต่อไป (ธนศ ศรีวิชัยลำพันธ์, 2556)

ธุรกิจชุมชนเป็นรูปแบบการดำเนินการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนที่เอื้อกับชาวบ้านดำรงชีวิต ได้มั่นคงและเข้มแข็ง ความสำเร็จของธุรกิจชุมชนมิใช่จะทำได้ง่ายดายต้องอาศัยความร่วมมือ ของคนในชุมชน ธุรกิจชุมชนเน้นเรื่องการบริหารจัดการ เป็นกิจการสร้างรายได้รูปแบบหนึ่งที่มี ขนาดเล็กกว่าวิสาหกิจขนาดย่อม โดยผลผลิตจะเกิดจากสินทรัพย์ชุมชน ความรู้ภูมิปัญญาดั้งเดิม ทักษะฝีมือ วัฒนธรรม ธรรมชาติหรืออื่น ๆ ที่เป็นพื้นบ้านมีรูปแบบการจัดการสมัยใหม่โดยคนใน ชุมชน เป็นกิจการของคนในชุมชน (ขวัญฤดี ดันตระกูล, 2551, หน้า 55) ธุรกิจชุมชนเป็นการ ประกอบการ โดยกลุ่มหรือองค์กรธุรกิจชุมชนร่วมเป็นเจ้าของร่วมดำเนินงาน ร่วมรับผลประโยชน์ จากกิจกรรมนั้น ๆ โดยใช้ทรัพยากรในท้องถิ่นเป็นปัจจัยการผลิต เพื่อตอบสนองต่อความต้องการ

709409892

ของชุมชน สอดคล้องกับวิถีชีวิตการดำเนินชีวิตของคนในชุมชน ซึ่งภาครัฐและภาคเอกชนได้พยายามให้ชุมชนทำธุรกิจทางด้านกลุ่มอาชีพแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรที่มีในท้องถิ่น (ประเดิมนิลศิริ, 2547, หน้า 3)

ดังนั้น ธุรกิจชุมชนเป็นอีกวิธีที่จะระดับรายได้และวิถีชีวิตและคุณภาพชีวิตของประชากรในชนบทที่เป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศ และเป็นกลุ่มคนที่ดำเนินชีวิตด้วยความลำบาก หากประชากรหรือกลุ่มเกษตรกรเหล่านี้มีรายได้เพิ่มขึ้นจะมีผลกระทบที่ดีต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศที่มุ่งเน้นในเรื่องการสร้างเสริมความเข้มแข็งให้กับชุมชน เสริมสร้างระบบเศรษฐกิจชุมชนให้สามารถนำทรัพยากรที่มีอยู่มาสร้างประโยชน์ได้ ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัตถุดิบในชุมชน โดยคนในชุมชน เพื่อคนในชุมชน อย่างไรก็ตามได้มีการศึกษาเกี่ยวกับศักยภาพธุรกิจชุมชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือขึ้น และพบแนวทางการการพัฒนาธุรกิจชุมชนให้ประสบความสำเร็จโดยต้องเริ่มจากการสร้างฐานรากที่แข็งแกร่งในความเป็นผู้ประกอบการให้กับธุรกิจชุมชน จัดโครงสร้างให้แข็งแกร่งก่อนสร้างส่วนอื่น ๆ ปรับกระบวนการคิดและทัศนคติของผู้ประกอบการ พัฒนากระบวนการด้านการจัดการ โดยเน้นด้านการตลาดและการเงิน และมีการสนับสนุนจากหน่วยงานต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง (ขวัญฤดี ตันตระกูล, 2551, หน้า 57) สอดคล้องกับข้อค้นพบของชนาวิทย์ บัวฝ้าย (2553) ที่พูดถึงการสร้างความสำเร็จในด้านของการจัดการธุรกิจชุมชน ได้แก่

- 1) ความเข้าใจของกลุ่มชาวบ้าน ที่เข้าใจในรูปแบบ ระบบ และรายละเอียดต่าง ๆ ของกลุ่ม
- 2) เป้าหมายของกลุ่มธุรกิจชุมชนของแต่ละกลุ่มจะแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับสภาพความเป็นอยู่ของแต่ละชุมชน เช่น บางกลุ่มเน้นสร้างรายได้แบบยั่งยืน บางกลุ่มเน้นการเพิ่มกำไรให้ชุมชนเป็นหลัก
- 3) ต้นทุนการผลิต เพราะต้นทุนคือปัจจัยหลักที่จะสร้างความสำเร็จให้กับกลุ่มชุมชน ดังนั้นการดำเนินธุรกิจควรค่อย ๆ เป็นค่อย ๆ ไป เสริมสร้างความเข้มแข็งตั้งแต่รากฐานขึ้นไป
- 4) ทรัพยากรบุคคล ซึ่งบุคคลากรเหล่านี้จะต้องมีพื้นฐานความรู้ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นและวิทยาการสมัยใหม่ จะต้องเป็นคนทำงานเพื่อส่วนรวมและมีความเสียสละ ทำเพื่อชุมชนโดยไม่หวังผลตอบแทนเจ้าหน้าที่ของรัฐ
- 5) การมีส่วนร่วมของชุมชน เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดในการจัดตั้งธุรกิจชุมชน ถ้าสมาชิกไม่ร่วมมือธุรกิจชุมชนก็เกิดขึ้นไม่ได้โดยที่สมาชิกควรมี 4 ร่วม คือ ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมทำ และร่วมรับผิดชอบ

จะเห็นได้ว่าการประกอบธุรกิจชุมชน เป็นกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นภายในชุมชน เป็นทางเลือกหนึ่งของการพึ่งพาตนเองของชุมชน อาศัยความร่วมมือร่วมใจกัน การมีส่วนร่วมของสมาชิกในชุมชน และกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน ภายใต้การนำทรัพยากรในท้องถิ่นมาแปรสภาพให้เกิดมูลค่า และมีความสอดคล้องกับวัฒนธรรม ประเพณีวิถีชีวิต ภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อประโยชน์ของชุมชนและการพัฒนาชุมชนให้ ยั่งยืนการประกอบธุรกิจชุมชนเป็นการให้โอกาสคนในชุมชน

709409892

ได้มีอาชีพ มีการจ้างงาน มีรายได้ และก่อให้เกิดการพัฒนาคนผ่านกระบวนการเรียนรู้ ร่วมกันในการดำเนินงานช่วยลดปัญหาทางสังคมเพื่อการสร้างชุมชนให้ มีความเข้มแข็งและต้องอาศัยการสนับสนุนจากองค์กรทั้งภาครัฐและภาคเอกชน (วิชชัย เฟื่องพินิจ, 2551, หน้า 1)

จากผลการศึกษาวิจัยของ เกรียงไกร โพธิ์มณี และสุภาภรณ์ พรหมฤทัย (2557) ประเด็นการศึกษาความต้องการพัฒนาธุรกิจชุมชนในเขตบางเขน พบว่า ความต้องการของผู้ประกอบการ ซึ่งเป็นความต้องการในการพัฒนาตนเองแบ่งออกเป็นด้านกระบวนการผลิต แรงงาน เครื่องมือ วัตถุดิบ เงินทุน ประสิทธิภาพ ความรู้ ด้านความทันสมัยของผลิตภัณฑ์ รูปร่าง สี สันของผลิตภัณฑ์ เอกสิทธิ์ และความโดดเด่น การขายผลิตภัณฑ์ ด้านคุณภาพของผลิตภัณฑ์ ด้านมาตรฐานการผลิต ด้านบรรจุภัณฑ์ ด้านฉลาก หรือตราผลิตภัณฑ์ การขนส่งผลิตภัณฑ์ และด้านชื่อเสียงของผลิตภัณฑ์ และความต้องการในการพัฒนาธุรกิจชุมชนซึ่งเป็นผู้ประกอบการร้องขอความช่วยเหลือในด้านดังต่อไปนี้ การช่วยเหลือจากรัฐ เงินสนับสนุนจากรัฐ การฝึกอบรม หรือการช่วยเหลือด้านความรู้ จากหน่วยงานต่าง ๆ การจัดหาแหล่งเงินทุน ด้านเศรษฐกิจด้านความร่วมมือจากชุมชน ความเป็นผลิตภัณฑ์เอกลักษณ์ของจังหวัด ด้านการแข่งขันด้านการจัดหาสถานที่จำหน่าย และด้านการประชาสัมพันธ์ของรัฐ ซึ่งน่าจะนำมาเป็นประเด็นความสำคัญในการวิจัยด้านการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการธุรกิจชุมชนในครั้งนี้

จังหวัดสมุทรปราการเป็นจังหวัดที่มีชื่อเสียงในการเลี้ยงปลาสลิดเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น มีการเลี้ยงมากที่อำเภอบางบ่อ อำเภอบางพลี อำเภอบางเสาธง โดยเฉพาะที่อำเภอบางบ่อมีชื่อเสียงของความอร่อย รสชาติเป็นเอกลักษณ์ของตน อำเภอบางบ่อมีลักษณะภูมิประเทศเป็นพื้นที่ราบลุ่มน้ำท่วมถึง เป็นน้ำกร่อยจึงทำให้ปลาสลิดและปลาชนิดอื่น ๆ อาศัยชุกชุมประกอบด้วยลำคลองมากมายไหลผ่านทำให้มีการประกอบอาชีพ เกษตรกรรม การทำนาได้ผลผลิตต่ำในปัจจุบันจึงลดลง เกษตรกรหันมาเลี้ยงปลาสลิดแทนทำนา อุปนิสัยของปลาสลิดชอบอยู่ในที่มีน้ำนิ่ง เช่น หนอง บึง บริเวณที่มีพรรณไม้ น้ำ เช่น ผัก สาหร่าย เป็นที่พักอาศัยกำบังตัว และก่อหวอดวางไข่ โตเร็วในแหล่งน้ำธรรมชาติที่มีอาหารพวกพืชได้แก่สาหร่าย แพลงตอน ไร เดิมชาวนาเลี้ยงปลาสลิดในนาข้าวได้ผลดี ประกอบกับสภาพดินเป็นดินเหนียวหรือดินร่วนเหนียว เหมาะแก่การกักเก็บน้ำได้ดีซึ่งน้ำรั่วซึมได้น้อย ทำเลที่เลี้ยงปลาสลิดควรอยู่ไกลจากโรงงานอุตสาหกรรม เนื่องจาก การปล่อยน้ำเสียลงคลอง น้ำที่เหมาะสมแก่การเลี้ยงปลาสลิดได้แก่ ลำธาร ลำคลองมีน้ำใสสะอาด ปราศจากตะกอน มีสภาพภูมิประเทศเหมาะสมในการเลี้ยงปลาสลิดและใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการให้อาหารเสริม เช่น เปลือกหอยแครง รำข้าว ปลาปน ปลาขี้ด้ม ผสมกับผักบุ้งหั่นฝอย จอก แหน และตะไคร่น้ำ ปั่นเป็นก้อนโดยมีส่วนผสม ผัก 2 ส่วน รำข้าว 1 ส่วน ปลาขี้ด้ม 1 ส่วน โยนลงตระแกรงใส่อาหารที่วางอยู่ในน้ำให้ปลากินสลัดกับตะไคร่น้ำเป็นครั้งคราว หากพบว่าอาหารธรรมชาติ

709409892

ไม่เพียงพอ (กรมประมง, 2546) จึงเป็นเอกลักษณ์การผลิตต่างจากที่อื่นเป็นที่นิยมบริโภคของคนในประเทศและต่างประเทศ มีกรรมวิธีแปรรูปพลาสติกต่างจากที่อื่น โดยการอัดน้ำแข็งและเกลือเม็ดในภาชนะเพื่อให้เนื้อปลาซึ่งมีรสค่อนข้างเค็ม เติงติง เมื่อน้ำแข็งละลายจะทำปฏิกิริยากับเกลือที่หมักเป็นน้ำเกลือดูดซึมเข้าเนื้อปลา จึงแตกต่างจากที่อื่น และเมื่อนำไปตากแห้งแมลงวันไม่ค่อม นับเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นของอำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ ใช้ภูมิปัญญาพื้นบ้านแทนการใช้สารเคมี การถนอมพลาสติกด้วยการห่อ กระดาษหนังสือพิมพ์ใส่ถุงปูนสีน้ำตาลที่สะอาดนำไปแช่ตู้เย็นช่วยดูดความชื้นจากตัวปลาป้องกันไม่ให้เป็นเชื้อรา ทุกส่วนของพลาสติก นำมาใช้ประโยชน์และประกอบอาหารได้ เช่น หัวปลา ผลิตเป็นน้ำปลาและอาหารสัตว์ไข่ปลาผลิตเป็นน้ำมัน ปลาสดบางบ่อมีรสชาติอร่อยเก็บไว้ได้นาน โดยไม่ใช้สารเคมีเป็นที่ต้องการของผู้บริโภค เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นพลาสติกแห่งที่อำเภอบางบ่อ มีเอกลักษณ์เป็นของตนเองคือ ตัวปลาจะงอหางปลาฉีก 2 แฉก เมื่อนำไปตากแดดตัวปลาจะมีน้ำหนักเบาและใส หากนำไปส่องกับแสงแดดจะเห็นเส้นแดงจากตัวปลาและเป็นการตากพลาสติกแบบธรรมชาติ (ก้องเกียรติ บุญอินทร์, 2555) ทำให้มีรสชาติอร่อยมากกว่าการใช้ตู้อบจากพลังงานแสงอาทิตย์ที่ทำให้เนื้อปลาแห้งและแข็งไม่น่ารับประทาน การเลี้ยงและแปรรูปพลาสติกของอำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีการถ่ายทอดประสบการณ์จากคนรุ่นหนึ่งมาสู่คนอีกรุ่นหนึ่งที่มีคุณค่าและนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่ออาชีพผู้เลี้ยงพลาสติก ที่สนับสนุนทำรายได้แก่จังหวัดสมุทรปราการ ปัจจุบันเกษตรกรหันไปประกอบอาชีพอื่นและขาดการถ่ายทอด รักษาภูมิปัญญาท้องถิ่นการเลี้ยงพลาสติกไม่ให้สูญหายไป (คณะกรรมการฝ่ายประมวลเอกสารและจดหมายเหตุ, 2542, หน้า 149-155) จึงจำเป็นต้องมีการส่งเสริมธุรกิจชุมชนที่มาจากภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านการเลี้ยงและแปรรูปพลาสติกเพื่อไม่ให้สูญหาย เป็นการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นให้ยั่งยืน

ด้วยเหตุผลนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษา การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการธุรกิจชุมชนแปรรูปพลาสติก ตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ทั้งนี้เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการธุรกิจชุมชนแปรรูปพลาสติก และศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการธุรกิจชุมชนแปรรูปพลาสติก ซึ่งผลวิจัยครั้งนี้จะเป็นแนวทางสำหรับการจัดการรูปแบบการบริหารจัดการด้านเงินและบัญชีธุรกิจชุมชนแปรรูปพลาสติก ตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ การดำเนินงานด้านการเงิน การวางแผนการดำเนินงานของกลุ่มได้อย่างมีประสิทธิภาพ การปรับรูปแบบและการแก้ปัญหาในการทำงาน การแบ่งแยกความรับผิดชอบในการทำงานของคณะกรรมการกลุ่ม กระบวนการเรียนรู้ของสมาชิกกลุ่ม ระบบข้อมูลข่าวสาร และการสร้างเครือข่าย โดยสามารถพัฒนารูปแบบการบริหารธุรกิจชุมชนจนนำไปสู่ความสำเร็จของการจัดการธุรกิจชุมชน จากความเข้าใจของสมาชิกของกลุ่มที่

709409892

BTU - IThesis 59710039 independent study / revv: 02062562 09:40:59 / seq: 21

จัดตั้งขึ้น เข้าใจความต้องการและเป้าหมายของธุรกิจชุมชน ที่มีเป้าหมายคือกำไร เพื่อนำกำไรมา ยกกระดับชีวิตความเป็นอยู่ของสมาชิกให้ดีขึ้น จากการดำเนินธุรกิจชุมชนเพื่อสร้างความแข็งแกร่ง ให้เกิดกับธุรกิจ นอกจากนี้ผลการศึกษายังนำไปเป็นแนวทางการพัฒนาการจัดการทรัพยากรบุคคล ของสมาชิกในกลุ่มธุรกิจชุมชนแปรรูปพลาสติก เพื่อพัฒนานาความรู้ความสามารถ ทั้งด้านภูมิ ปัญญาท้องถิ่นและวิทยาการใหม่ ๆ เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดในการจัดตั้งธุรกิจชุมชน และ เพื่อเป็น ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อทั้งทางด้านวิชาการและวิชาชีพที่เกี่ยวข้องตลอดจนนิสิตนักศึกษา และ ผู้สนใจทั่วไปในการนำผลการวิจัยในครั้งนี้ไปประกอบการศึกษาวิจัยในด้านการพัฒนาธุรกิจชุมชน ในอนาคตต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการธุรกิจชุมชนแปรรูปพลาสติก ตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการธุรกิจชุมชนแปรรูปพลาสติก ตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

คำถามในการวิจัย

การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการธุรกิจชุมชนแปรรูปพลาสติก ตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการมีลักษณะอย่างไร และเกิดจากปัจจัยที่มีส่วนสำคัญอะไรบ้าง

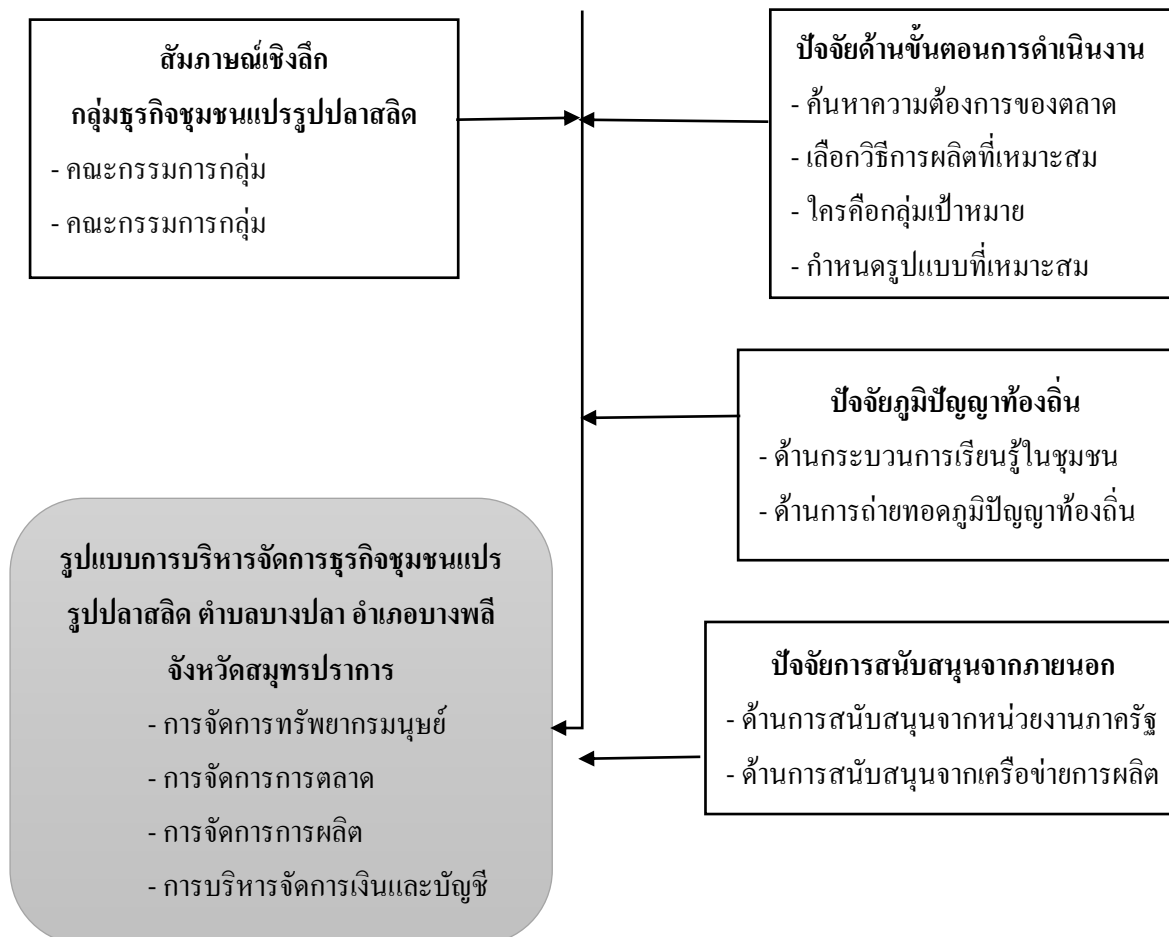
กรอบแนวคิดในการศึกษาวิจัย

การศึกษา การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการธุรกิจชุมชนแปรรูปพลาสติก ตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ปรับปรุงจาก งานวิจัยของ ธนาวิทย์ บัวฝ้าย (2553) และเย็นใจ เลหาวิช (2545)

709409892

**รูปแบบการบริหารจัดการธุรกิจชุมชนแปรรูปพลาสติก ตำบลบางปลา อำเภอบางพลี
จังหวัดสมุทรปราการ**

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. สามารถนำผลการวิจัยไปเป็นแนวทางจัดการรูปแบบการบริหารจัดการด้านเงินและบัญชีธุรกิจชุมชนแปรรูปพลาสติก ตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ การดำเนินงานด้านการเงิน ดังนี้ การวางแผนการดำเนินงานของกลุ่มได้อย่างมีประสิทธิภาพ การปรับรูปแบบและการแก้ปัญหาในการทำงาน การแบ่งแยกความรับผิดชอบในการทำงานของ คณะกรรมการกลุ่ม กระบวนการเรียนรู้ของสมาชิกกลุ่ม ระบบข้อมูลข่าวสาร และการสร้างเครือข่าย

709409892

BTU iThesis 59710039 independent study / recv: 02062562 09:40:59 / seq: 21

2. สามารถพัฒนารูปแบบการบริหารธุรกิจชุมชนจนนำไปสู่ความสำเร็จของการจัดการธุรกิจชุมชน จากความเข้าใจของสมาชิกของกลุ่มที่จัดตั้งขึ้น เข้าใจความต้องการและเป้าหมายของธุรกิจชุมชน ที่มีเป้าหมายคือ กำไร เพื่อนำกำไรมายกระดับชีวิตความเป็นอยู่ของสมาชิกให้ดีขึ้น จากการดำเนินธุรกิจชุมชนเพื่อสร้างความแข็งแกร่งให้เกิดขึ้นกับธุรกิจ

3. สามารถนำผลการศึกษาไปเป็นแนวทางการพัฒนาการจัดการทรัพยากรบุคคลของสมาชิกในกลุ่มธุรกิจชุมชนแปรรูปพลาสติก เพื่อพัฒนานาความรู้ความสามารถ ทั้งด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นและวิทยาการใหม่ ๆ เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดในการจัดตั้งธุรกิจชุมชน

4. เพื่อเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อทั้งทางด้านวิชาการและวิชาชีพที่เกี่ยวข้องตลอดจนนิสิตนักศึกษา และผู้สนใจทั่วไปในการนำผลการวิจัยในครั้งนี้ไปประกอบการศึกษาวิจัยในด้านการพัฒนาธุรกิจชุมชนในอนาคต

ขอบเขตในการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษา การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการธุรกิจชุมชนแปรรูปพลาสติก ตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ประกอบด้วย

ตัวแปรต้น (Independent variables) คือ ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญในการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการธุรกิจชุมชนแปรรูปพลาสติก ตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ แบ่งเป็นปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพหลัก และระยะเวลาในการเป็นสมาชิกในกลุ่ม
2. ปัจจัยด้านขั้นตอนการดำเนินงานของกลุ่มธุรกิจชุมชน ได้แก่ การค้นหาความต้องการของตลาด การเลือกวิธีการผลิตที่เหมาะสม ใครคือกลุ่มเป้าหมาย และกำหนดรูปแบบที่เหมาะสมในการดำเนินการ
3. ปัจจัยภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้แก่ ด้านกระบวนการเรียนรู้ในชุมชน และด้านการถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น
4. ปัจจัยการสนับสนุนจากภายนอก ได้แก่ ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ และด้านการสนับสนุนจากเครือข่ายการผลิต

709409892

ตัวแปรตาม (Dependent variables) คือ การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการธุรกิจชุมชนแปรรูปปลาสด ตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ได้แก่ การจัดการทรัพยากรมนุษย์ การจัดการการตลาด การจัดการการผลิต และการจัดการการเงินและบัญชี

ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่ในการวิจัยครั้งนี้คือ ธุรกิจชุมชนแปรรูปปลาสด ตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา เป็นสมาชิกในกลุ่มธุรกิจชุมชนแปรรูปปลาสด ตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

ผู้ให้ข้อมูลหลักเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการธุรกิจชุมชนแปรรูปปลาสด ตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ใช้การเลือกตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive selection) โดยผู้ให้ข้อมูลหลัก คือ กลุ่มธุรกิจชุมชนแปรรูปปลาสด ซึ่งประกอบด้วย คณะกรรมการกลุ่ม สมาชิกกลุ่ม จำนวน 17 คน

นิยามศัพท์เฉพาะ

ธุรกิจชุมชน หมายถึง การรวมตัวกันของสมาชิกในชุมชน เพื่อสร้างผลประโยชน์ให้แก่ชุมชนในด้านต่าง ๆ โดยนำทรัพยากรที่มีอยู่ในพื้นที่มาใช้ประโยชน์ ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นในการพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในพื้นที่ ให้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น และสร้างรายได้ให้ตนเองได้ ดังนั้น ธุรกิจชุมชน ควรมุ่งเน้นสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ส่งเสริมให้เกิดเศรษฐกิจชุมชนแบบพึ่งตนเอง ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัตถุดิบในชุมชน โดยคนในชุมชน เพื่อคนในชุมชน โดยกิจกรรมทางเศรษฐกิจของชุมชน อันประกอบด้วย กิจกรรมทางการผลิต กิจกรรมทางการขาย ผลผลิต กิจกรรมการซื้อ และการบริโภคของชุมชน

การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการธุรกิจชุมชนแปรรูปปลาสด ตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ได้แก่ การจัดการทรัพยากรมนุษย์ การจัดการการตลาด การจัดการการผลิต และการจัดการการเงินและบัญชี

1. การจัดการทรัพยากรมนุษย์ หมายถึง การบริหารด้านทรัพยากรบุคคลถือเป็นองค์ประกอบที่มีส่วนทำให้องค์กรบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ ประกอบไปด้วย การอบรมบุคลากรในองค์กร การวางตำแหน่งและหน้าที่ให้เหมาะสมกับความสามารถของบุคลากร การจัดการระบบการดำเนินงานให้เหมาะสม การติดตามดูแลการดำเนินการอย่างใกล้ชิด การอย่างเป็นธรรม มีการเลื่อนตำแหน่ง และจ่ายผลตอบแทนที่เหมาะสม มีการสื่อสารระหว่างกันภายในองค์กรอยู่เสมอ มีการ

709409892

กระจายความรับผิดชอบ และการแก้ปัญหาขององค์กร แก้ปัญหาจากเหตุผลโดยใช้หลักความถูกต้อง

2. การจัดการการตลาด หมายถึง การที่ธุรกิจชุมชนมีการวิเคราะห์ว่าคนในชุมชนต้องการสิ่งใด และพยายามตอบ โจทย์ให้ได้มากที่สุด การตลาดชุมชนเป็นสิ่งจำเป็นต่อความต้องการของคนในชุมชน และมีหน้าที่สำคัญในการเสนอสินค้าหรือบริการแก่ผู้บริโภค โดยผู้บริโภคยินดีจ่ายเงินแลกเปลี่ยนกับสินค้าหรือบริการที่ได้รับ โดยเครื่องมือทางการตลาดที่ธุรกิจใช้เพื่อตอบสนองต่อวัตถุประสงค์ทางการตลาดเป้าหมาย คือ ส่วนผสมทางการตลาด (Marketing mix) ประกอบด้วย ผลิตภัณฑ์ ราคา การจัดจำหน่าย และการส่งเสริมการตลาด

3. การจัดการการผลิต หมายถึง การจัดการกระบวนการแปรสภาพทรัพยากรต่าง ๆ เช่น ที่ดิน แรงงาน วัตถุดิบ และเงินทุน ให้เป็นสินค้าหรือบริการ ในการผลิตของกลุ่มธุรกิจชุมชนย่อมต้องมีการแบ่งหน้าที่ของแต่ละคนภายในองค์กรเพื่อให้เกิดความรับผิดชอบ และสะดวกต่อการดำเนินการ ซึ่งหน้าที่ที่สำคัญของหน่วยการผลิตนั้น แบ่งออกได้ดังนี้ 1) หน้าที่ด้านวิศวกรรม เป็นหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดว่าจะทำการผลิตสินค้าด้วยวิธีใด ใช้อะไรเป็นวัตถุดิบ ด้วยกระบวนการผลิตแบบไหน ใช้เครื่องจักรและกำลังการผลิตเท่าไร เพื่อให้ได้ผลผลิตออกมาตามที่ ถูกกำหนดไว้ 2) หน้าที่การวางแผน และควบคุมการผลิต เกี่ยวข้องกับการกำหนดว่าในการผลิต สินค้าหนึ่งอย่างต้องมีการใช้วัตถุดิบเท่าไรเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด และช่วยลดต้นทุนการผลิตด้วย 3) หน้าที่การควบคุมสินค้าคงเหลือ เกี่ยวข้องกับการควบคุมให้วัสดุที่เกี่ยวกับการผลิตมีจำนวนเพียงพอตลอดในช่วงระยะเวลาที่ผลิต แต่ไม่ได้หมายความว่าต้องมีการจัดหาวัตถุดิบมา ในปริมาณที่มากเกินไปเกินความต้องการ เพียงแต่การจัดหาที่ดีต้องเป็นการจัดหาวัตถุดิบในปริมาณที่สามารถรองรับการสูญเสียของวัสดุในระหว่างการผลิตได้ 4) หน้าที่การจัดซื้อจัดหา มีความสำคัญอย่างมากต่อการผลิต และสัมพันธ์กับหน้าที่การวางแผน และหน้าที่ด้านวิศวกรรม เพราะว่าหากฝ่ายผลิตได้วัสดุที่ไม่ดีพอ หรือราคาแพงเกินไปจะกระทบต่อการดำเนินการเป็นอย่างมาก ดังนั้นผู้จัดซื้อต้องคำนึงถึงระดับคุณภาพของวัสดุ แหล่งของวัสดุที่ต้องการสั่งซื้อ ราคาของวัตถุดิบ และมาตรฐานการตรวจรับวัตถุดิบ และ 5) หน้าที่การควบคุมคุณภาพ หลังจากสิ้นสุดขั้นตอนของการผลิตแล้ว การตรวจสอบคุณภาพเป็นขั้นตอนที่จำเป็นอย่างมากเพราะว่าการที่สินค้านั้นจะสามารถแข่งขันกับสินค้าของคู่แข่งได้นั้น คุณภาพจะถูกใช้เป็นปัจจัยหลักในการตัดสินใจ ดังนั้นการควบคุมคุณภาพให้ได้มาตรฐานตามที่กำหนดไว้จึงเป็นเรื่องสำคัญ

4. การจัดการการเงิน และบัญชี หมายถึง การจัดทำบัญชีซึ่งจะต้องมีการทำงบการเงิน ซึ่งเป็นรายงานที่จัดทำขึ้นเพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับฐานะการเงิน และผลการดำเนินงานของธุรกิจ งบการเงินที่สำคัญที่สมาชิกกลุ่มอาชีพควรจัดทำ ได้แก่ งบดุล และงบกำไรขาดทุน มีรายละเอียดดังนี้

709409892

1) งบดุล หมายถึง รายงานการเงินที่แสดงฐานะการเงินของธุรกิจ ประกอบไปด้วย สินทรัพย์ หนี้สิน และส่วนของผู้ถือหุ้น โดยทั่วไปจะแสดง ณ วันสิ้นงวดบัญชี และ 2) งบกำไรขาดทุน หมายถึง รายงานทางการเงินที่แสดงผลการดำเนินงานของธุรกิจภายในรอบระยะเวลาหนึ่งของการดำเนินงานว่าธุรกิจมีรายได้รวมทั้งสิ้นเท่าไร มีค่าใช้จ่ายรวมทั้งสิ้นเท่าไร 3) การจัดการลูกหนี้ ในโลกที่มีการแข่งขันสูง ต้องหารูปแบบและวิธีที่จะสร้างยอดขายเพิ่ม เช่น นโยบายขายเชื่อ ที่ตัดถึงกลุ่มลูกค้าจากความน่าเชื่อถือ ประวัติการซื้อขาย รายได้ หลักประกัน และ 4) การจัดการสินค้าคงเหลือ เป็นสินทรัพย์หมุนเวียนที่ธุรกิจต้องดำรงไว้เพื่อให้เกิดความยืดหยุ่นในการดำเนินงาน กลุ่มอาชีพต้องมีการจัดการสินค้าคงเหลือให้มีระดับที่เพียงพอสำหรับการผลิตและ/หรือจำหน่าย ในขณะที่เดียวกันต้องพยายามให้มีค่าใช้จ่ายหรือต้นทุนในการถือสินค้าต่ำที่สุดด้วย

การดำเนินงานของกลุ่มธุรกิจชุมชน หมายถึง การที่กลุ่มธุรกิจชุมชนแปรรูปพลาสติก มีการค้นหาความต้องการของตลาด เลือกวิธีการผลิตที่เหมาะสม ทราบถึงใครคือกลุ่มเป้าหมาย และเลือกกำหนดรูปแบบที่เหมาะสมในการดำเนินการ

1. ค้นหาความต้องการของตลาด หมายถึง การที่กลุ่มธุรกิจชุมชนแปรรูปพลาสติก จะต้องทราบถึง ความต้องการสินค้าและบริการของตลาด ความได้เปรียบทางด้านการผลิตหรือการแข่งขันเพราะชุมชนแต่ละชุมชนมีความแตกต่างด้านทรัพยากร ฉะนั้นชุมชนแต่ละชุมชนต้องคิดว่าจะนำทรัพยากรในชุมชนมาสร้างประโยชน์แบบใดได้บ้าง ซึ่งปัญหาดังกล่าวนี้จะเรียกว่า ปัญหาพื้นฐานด้านเศรษฐกิจที่ต้องคิดว่าจะผลิตอะไร (What)

2. เลือกวิธีการผลิตที่เหมาะสม หมายถึง การที่กลุ่มธุรกิจชุมชนอำเภอบางปลา ต้องจัดการบริหารบุคลากรที่มีส่วนร่วมในการผลิต รู้รายละเอียดด้านความสามารถ และแบ่งหน้าที่ให้เหมาะสม จึงควรให้ผู้ที่มีความสามารถนี้เป็นผู้ลงมือผลิต ให้คำแนะนำในการผลิตให้มีการสร้างความร่วมมือในการใช้ทักษะการคิดและสามารถขอความช่วยเหลือจาก หน่วยงานราชการ สถาบันวิชาการต่าง ๆ นอกจากนี้ในการผลิตที่เหมาะสมของธุรกิจจะต้องคำนึงถึง ปัจจัยการผลิต อันประกอบด้วย ทุนที่ใช้ในการดำเนินงาน (Capital) ผู้ประกอบการ (Entrepreneur) ที่ดิน (Land) และแรงงาน (Labor) ซึ่งปัญหานี้ในทางเศรษฐศาสตร์จะเรียกได้ว่าปัญหาพื้นฐานทางเศรษฐกิจ คือ ผลิตอย่างไร (How)

3. ใครคือกลุ่มเป้าหมาย หมายถึง การที่กลุ่มธุรกิจชุมชนแปรรูปพลาสติก จะต้องทราบว่าควรขายสินค้าให้กับใคร และลูกค้าจะซื้อสินค้าของเราได้อย่างไร ซึ่งลูกค้าอาจแบ่งเป็น ลูกค้าท้องถิ่น และลูกค้านอกท้องถิ่น ซึ่งขึ้นอยู่กับตัวสินค้า และความต้องการสินค้าจะเป็นตัวกำหนดว่าลูกค้าเป็นใคร เช่น กรณีผ้าทอเกาะยอ ลูกค้าเป็นคนนอกท้องถิ่น กรณีปื้มน้ำมัน ลูกค้าจะเป็นคนในท้องถิ่น สำหรับการเข้าถึงลูกค้านั้น สามารถแบ่งลูกค้าออกเป็นอีก 2 ประเภท ประกอบด้วย ลูกค้า

ปลีก คือ ลูกค้ารายย่อยที่ซื้อสินค้าเพื่อนำไปบริโภคเอง และลูกค้าส่ง คือ ลูกค้าที่ซื้อสินค้าเป็นจำนวนมาก เพื่อนำไปปลีก ปัญหานี้จะเรียกว่าปัญหาพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่เรียกว่า ผลิตเพื่อใคร (For whom)

4. กำหนดรูปแบบที่เหมาะสม หมายถึง การที่กลุ่มธุรกิจชุมชนแปรรูปพลาสติกสามารถแบ่งรูปแบบได้ 2 รูปแบบ ดังนี้ 1) กลุ่มที่ไม่เป็นทางการ (Informal group) คือ เป็นกลุ่มที่มีอิสระในการทำงานมากเนื่องจากเพราะไม่ได้มีการจดทะเบียนทางหลักกฎหมาย แต่ไม่สามารถทำนิติกรรมโดยใช้ชื่อของกลุ่มได้ ข้อเสียของการตั้งกลุ่มแบบนี้คือ ไม่สามารถระดมเงินทุนได้ ข้อดีคือ บริหารงานสะดวกเนื่องจากมีความเป็นส่วนตัวและไม่มีใครมาแทรกแซง และ 2) กลุ่มที่เป็นทางการ (Formal group) คือ กลุ่มที่มีการจดทะเบียนตามกฎหมายไม่ว่าจะเป็นใน รูปของสหกรณ์ หรือบริษัท จำกัด ข้อเสียของการจัดตั้งกลุ่มคือ การบริหารงานมีความซับซ้อนมากขึ้นและมีความล่าช้า สำหรับข้อดีคือ การระดมทุนสามารถทำได้รวดเร็ว

709409892

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการศึกษาเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการธุรกิจชุมชน แปรรูปปลาสด ตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ” โดยผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้า แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยนำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการธุรกิจชุมชน
2. แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จของธุรกิจชุมชน
3. ข้อมูลตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการธุรกิจชุมชน

ธุรกิจชุมชนเป็นอีกวิธีหนึ่งในการยกระดับการดำรงชีวิต และสภาพความเป็นอยู่ของประชาชนในชุมชนหรือเกษตรกรในชนบทที่เป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศ และมีระดับการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด ถ้าสามารถเพิ่มรายได้ และยกระดับความเป็นอยู่ให้กลุ่มคนประเภทนี้ได้จะส่งผลดีบวกต่อภาวะเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ โดยในการประกอบธุรกิจชุมชน ควรมุ่งเน้นสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ส่งเสริมให้เกิดเศรษฐกิจชุมชนแบบพึ่งตนเอง ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัตถุดิบในชุมชน โดยคนในชุมชน เพื่อคนในชุมชน (ขวัญฤดี ต้นตระกูล, 2551, หน้า 57)

ธุรกิจชุมชน เป็นหนึ่งในกิจกรรมการพัฒนาชุมชนที่มีหลากหลายแนวทาง แต่ภายหลังจากภาวะวิกฤติเศรษฐกิจของประเทศไทย กิจกรรมนี้จะกลายเป็นความหวังในการฟื้นฟูเศรษฐกิจชุมชนของทางราชการ จนถึงกับมีประกาศเป็นหนึ่งในยุทธศาสตร์เศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเองของกระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ 17 มิถุนายน พ.ศ. 2541 และไม่เพียงแต่ทางราชการเท่านั้น นักวิชาการและองค์กรพัฒนาเอกชนก็ได้คาดหวังให้ธุรกิจชุมชนเป็นตัวนำในการทำให้ชุมชนเข้มแข็งขึ้น ด้วยการดึงดูดรายได้จากภาคเมืองคืนสู่ชนบทบ้างและช่วยป้องกันต่อรองมิให้เกิดการแลกเปลี่ยนที่ไม่เป็นธรรมมากเกินไป ความหวังนี้จะเป็นไปได้เพียงใด คงต้องทบทวนสภาพการณ์ที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน โดยเริ่มจากความเป็นมา เป้าหมายและการดำเนินงานของกลุ่มธุรกิจชุมชนที่มีอยู่ (ชเนศ ศรีวิชัยคำพันธ์, 2556)

709409892

ความหมายของธุรกิจชุมชน

ดิรก สาระวดี (2539) ได้ให้ความหมายธุรกิจชุมชน ว่าหมายถึง กลุ่มคนในชุมชนกลุ่มแม่บ้านหรือใช้ชื่ออื่น โดยมีการจดทะเบียนหรือไม่ก็ตาม เป็นกลุ่มธุรกิจที่เกิดจากการทำกิจกรรมร่วมกันของคนในชุมชน ดำเนินการโดยชุมชนกล่าวคือ ทุก ๆ คนมีส่วนร่วมในการทำงานและได้รับผลประโยชน์ทุกคน มีการปรึกษาและเรียนรู้ ด้านรูปแบบการทำงานร่วมกัน นิสัยใจคอและสภาพแวดล้อมโดยรอบ

ณรงค์ เพ็ชรประเสริฐ (2539) ให้ความหมายว่า ธุรกิจชุมชนเป็นการร่วมมือของคนในชุมชน เพื่อสร้างรายได้ให้กับชุมชนและสมาชิกหรือคนในองค์กรต้องเป็นคนของชุมชนนั้น ๆ และต้องบริหารควบคุมได้ เช่นเดียวกับ อภิชาติ พันธเสน และสรวิชัย เปรมชื่น (2545) ยังให้ความหมายธุรกิจชุมชน หมายถึง ความร่วมมือของคนในชุมชนที่ร่วมกันทำกิจกรรมร่วมกันเพื่อสร้างรายได้ให้กับชุมชน โดยแบ่งงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย และได้รับประโยชน์อย่างเท่าเทียมสมาชิกโดยเป็นธุรกิจที่มาจากความต้องการของชุมชน และมีความสอดคล้องกับสังคมวัฒนธรรม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของชุมชน โดยมีเป้าหมายมุ่งเน้นสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ส่งเสริมให้เกิดเศรษฐกิจชุมชนแบบพึ่งตนเอง ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัตถุดิบในชุมชน โดยคนในชุมชน เพื่อคนในชุมชน

ธุรกิจชุมชน หมายถึง “กิจกรรมทางเศรษฐกิจของชุมชนอันประกอบด้วย กิจกรรมทางการผลิต กิจกรรมทางการขายผลผลิต กิจกรรมการซื้อ และการบริโภคของชุมชน ชุมชนซึ่งเป็นที่รากฐานของชนบทไทยจะเข้มแข็งได้นั้นจะต้องยืนหยัดด้วยลำแข้งของชุมชนเอง เกิดจากความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันของคนในชุมชน ที่จะช่วยพัฒนาธุรกิจชุมชนให้มีความเข้มแข็งและสร้างประโยชน์ต่อชุมชนและคนในชุมชนให้มีรายได้และมีคุณภาพชีวิตที่ดียิ่งขึ้นต่อไป (สุพรรณิ อัสวศิริเลิศ และกุศล ฐิณะกุล, 2545)

ความสำคัญของธุรกิจชุมชน

เอกจิตรา เพ็งวิชัย (2549) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของธุรกิจชุมชนเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ ดังนี้

เปิดโอกาสให้มีการประกอบการ ธุรกิจชุมชนเป็นช่องทางและโอกาสสำหรับผู้ที่มีความต้องการในการทำธุรกิจร่วมกับคนในชุมชน แม้จะมีฐานะต่างกันแต่ก็นับเป็นหุ้นส่วนในธุรกิจด้วยเช่นกัน สมาชิกในกลุ่มที่มีทักษะด้านการทำธุรกิจ มีความคิดสร้างสรรค์ หากความรู้ที่สามารถนำมาสร้างประโยชน์อยู่ตลอดเวลา และทำเพื่อส่วนรวม โดยเข้ามาเป็นสมาชิกธุรกิจชุมชนซึ่งใช้เงินต้นทุนต่ำ เน้นการหาประโยชน์จากทรัพยากรในชุมชน เพื่อสร้างรายได้เปรียบให้ธุรกิจชุมชนขนาดเล็ก

ก่อให้เกิดการว่าจ้างงาน การพัฒนาธุรกิจชุมชนทำให้เกิดการว่าจ้างแรงงานในท้องถิ่นที่มี การพัฒนาฝีมือแรงงานอย่างต่อเนื่องพร้อมกันไปด้วย แทนที่ถือว่าจ้างให้เป็นแรงงานไร้ฝีมือ ทั้งนี้ เพราะทุกคนเป็นเจ้าของร่วมกัน จึงสามารถใช้ธุรกิจที่มีเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ได้อย่างอิสระ สามารถพัฒนาธุรกิจบางประเภทจำเป็นต้องอาศัยวัตถุดิบหรือชิ้นวัสดุที่มีอยู่ในเฉพาะในชุมชนของเรา เพื่อนำมาผลิตสินค้าประเภทนั้น จึงเป็นหน้าที่ของธุรกิจชุมชนที่มีทรัพยากรในการผลิตชิ้นสินค้า และนำส่งแหล่งผลิตนั้น ๆ เพื่อผลิตเป็นสินค้าที่ได้มาตรฐานต่อไป

สร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชน ธุรกิจชุมชนเป็นปัจจัยการพัฒนาทางเศรษฐกิจไปสู่กลุ่ม ผู้ประกอบการ และกลุ่มธุรกิจเพิ่มมากขึ้น เกิดการกระจายรายได้สู่ชุมชนอย่างทั่วถึง ธุรกิจชุมชน ยังช่วยลดปัญหาอัตราการว่างงานของชุมชนให้ลดลง ปัญหาอาชญากรรมลดลงเนื่องจากคนใน ชุมชนมีรายได้ ยกระดับคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ของคนในสังคมและเมืองท่า สร้างผลกำไรให้กับ ชุมชน ชุมชนมีความเข้มแข็ง ปัญหาสังคมต่าง ๆ จะค่อย ๆ หายไปจากสังคม

นอกจากนี้ ปาณวัฒน์ อุทัยเลิศ (2551) ยังได้อธิบายถึงลักษณะของธุรกิจชุมชนว่ามีความ แตกต่างจากธุรกิจทั่วไป โดยธุรกิจชุมชนมีลักษณะเฉพาะ ดังนี้

เป็นธุรกิจขนาดเล็ก สามารถบริหารจัดการได้อย่างคล่องตัว ฝ่ายบริหารหรือผู้นำกลุ่มสามารถ ตัดสินใจในการบริหารกลุ่มได้อย่างฉับไว มีหลักการบริหารที่รวดเร็ว และมีโครงสร้างที่ไม่ซับซ้อน สามารถตัดสินใจในการรับมือกับปัญหาและสถานการณ์หรือการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ และ ตลาด ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากสมาชิกของกลุ่มได้อย่างรวดเร็ว

รายได้จากยอดขายในระยะเริ่มต้นไม่มากนัก ธุรกิจชุมชนจะทำการจำหน่ายสินค้าหรือ บริการหรือผลิตสินค้าในปริมาณที่สามารถคุ้มทุน และได้กำไรเพื่อแบ่งให้แก่สมาชิกตามปกติ โดยคำนึงถึงขนาดของตลาดที่มีอยู่เป็นหลัก ทำให้ผลกำไรอยู่ในระดับกลาง ๆ แต่มีผลในการทำ ธุรกิจระยะยาวเป็นไปอย่างราบรื่น และสามารถสร้างผลกำไรให้แก่สมาชิกในกลุ่มได้

ต้นทุนในการดำเนินธุรกิจต่ำ ธุรกิจชุมชนนั้นดำเนินงานโดยเน้นให้คนมีงานทำในสภาพ การทำงานที่เป็นมิตร และมีความสุข จึงไม่จำเป็นต้องจ่ายค่าจ้างมาก ในขณะที่เดียวกันต้นทุนในการ จัดหาอุปกรณ์และเครื่องใช้เป็นไปตามความจำเป็นในการประกอบธุรกิจ ซึ่งเน้นการประหยัด ไม่ ฟูมเฟื่อย

การติดต่อและการให้บริการกับลูกค้าเป็นไปอย่างใกล้ชิด เนื่องจากธุรกิจชุมชนส่วนใหญ่ ดำเนินงานโดยสมาชิกในชุมชน ซึ่งทำให้การติดต่อสื่อสารกับลูกค้าเป็นไปได้อย่างเพราะมีความรู้จัก กันอยู่แล้วจึงทำให้การดำเนินงานง่ายคายนขึ้นมาก

การเริ่มต้นธุรกิจทำได้ง่าย ธุรกิจชุมชนสามารถเริ่มต้นได้ง่ายมาก โดยกลุ่มชาวบ้านใน ชุมชนที่อยากทำธุรกิจร่วมกันเพื่อสร้างรายได้ให้แก่ชุมชนและส่วนรวม เมื่อมีชาวบ้านจำนวนหนึ่ง

ที่สนใจทำธุรกิจร่วมกัน และมีเงินทุนพร้อม สมาชิกทุกคนเป็นเจ้าของ แต่ควรแต่งตั้งตัวแทนของ
กลุ่มเพื่อทำหน้าที่บริหารจัดการ

แจกจ่ายสินค้าให้ผู้บริโภค กิจกรรมการกระจายสินค้าที่ผลิตไปยังกลุ่มลูกค้า เพื่อเป็นการ
ระบายสินค้าที่ผลิตออกมา ทำให้มีสินค้าถ่ายเทไปยังกลุ่มลูกค้าอย่างสม่ำเสมอ

องค์ประกอบและขั้นตอนการดำเนินงานของกลุ่มธุรกิจชุมชน

สมพันธ์ เตชะอธิก, วิเชียร แสงโชติ, มานะ นาคำ และอกนิษฐ์ ป็องภัย (2540) อธิบายว่า
ปัจจัยหลักของธุรกิจชุมชนที่สำคัญมี 7 ประการ ได้แก่

1. การมีอุดมการณ์ร่วมกัน หมายถึง ทศนะคติที่มีต่อสังคม และต่อชุมชนร่วมกัน คือ
สิ่งที่กำหนดเป้าหมาย หรือวิสัยทัศน์ ของกลุ่ม เมื่อทุกคนมีเป้าหมายเหมือนกันจะทำให้การทำงาน
เป็นไปได้อย่างยิ่ง
2. การมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ร่วมกัน เพื่อเป็นสิ่งแสดงว่าที่ทุกคนร่วมมือกันนั้นทำ
ไปเพื่อสิ่ง ๆ เดียวกัน
3. การมีผลประโยชน์ร่วมกันและการกระจายผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม ซึ่งเป็น
ธรรมชาติของมนุษย์ที่ทุกคนต้องการ กลุ่มธุรกิจชุมชนต้องแสดงให้ทุกคนเห็นว่าการรวมกลุ่มกัน
สามารถสร้างผลประโยชน์ให้แก่บุคคล และชุมชนได้
4. บุคคล รวมไปถึงผู้นำสมาชิก และชาวบ้านทั่วไป โดยผู้นำที่ดี ผู้นำต้องเป็นที่ยอมรับ
จากชาวบ้านจึงจะระดมทุนได้ง่าย และธุรกิจขยายตัวได้เร็ว สร้างความสามัคคี และทำเพื่อส่วนรวม
จริง ๆ ส่วนสมาชิกต้องมีความสามัคคี ทั้งทางความคิด วางแผน การตัดสินใจ การปฏิบัติ และการ
ประเมินผลที่สมควรจะได้รับผลประโยชน์ร่วมกับทุกคน
5. การบริหารจัดการ เป็นสิ่งที่แสดงถึงความเข้มแข็งของธุรกิจ ซึ่งหลักการบริหารที่มี
ประสิทธิภาพ ประกอบด้วย การตัดสินใจร่วมกัน ทุกคนในกลุ่มเป็นเจ้าของ ไม่ควรผลักให้เป็น
ภาระของใครคนใดคนหนึ่ง จัดด้านโครงสร้างและบทบาทของสมาชิกทุกคนให้เป็นระบบ
การมีกฎกติการ่วมกัน เพื่อให้ทุกคนสามารถทำงานด้วยกันได้อย่างเท่าเทียม การสื่อสารระหว่าง
ผู้นำกับสมาชิกในองค์กร ช่วยให้เกิดการรับรู้ เข้าใจ และร่วมมือกันมากขึ้น และตรวจสอบอย่าง
สม่ำเสมอ เพื่อการอยู่ด้วยกันอย่างเป็นระบบ
6. กิจกรรมการเรียนรู้ฝึกฝน และปฏิบัติจริง ในการสร้างแผนปฏิบัติการต้องกำหนด
กิจกรรมและช่วงเวลาให้ชัดเจนเพื่อการติดตามและตรวจสอบได้ถือเป็นกาสร้าง ความเข้มแข็งของ
ธุรกิจ นอกจากนี้กิจกรรมยังมีส่วนสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำ สมาชิก และชาวบ้านให้ทำงาน
ร่วมกัน และเป็นกิจกรรมที่ต้องทำอย่างต่อเนื่อง

7. งบประมาณ เพื่อให้การดำเนินงานไปอย่างราบรื่น จำเป็นต้องมีการระดมทุนทั้งภายในและภายนอก เป็นเงินกองกลางที่เอาไว้ใช้ในการทำงาน

ขั้นตอนการสร้างธุรกิจชุมชนจึงตั้งอยู่บนกระบวนการคิดและปฏิบัติ ดังนี้ (พิทยา ว่องกุล, 2539)

1. บริโภคโภคหรืออุปโภคของตนเอง ด้วยการผลิตสินค้าที่มีความต้องการของคนในชุมชน ลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็น โดยสร้างระบบการหมุนเวียนของเงินอยู่ภายในชุมชน ดังนั้น การตลาดที่สำคัญอันดับแรกคือ สร้างปัจจัยการผลิตให้แก่ตนเอง

2. เมื่อสมาชิกในชุมชนจัดตั้งกลุ่มธุรกิจชุมชน เพื่อลดรายจ่ายของที่ไม่จำเป็นและสร้างรายได้ให้แก่ตนเองได้แล้ว จึงค่อย ๆ พัฒนาไปยังพื้นที่ใกล้เคียง เพื่อลดรายจ่ายให้แก่เพื่อนบ้าน ทำให้เงินหมุนเวียนอยู่ในหมู่บ้าน ดังนั้น การตลาดของธุรกิจชุมชนขั้นที่สองคือ ลดต้นทุนการผลิต โดยให้ทรัพยากรในชุมชนแทนการนำเข้าจากภายนอก

3. เนื่องจากธุรกิจชุมชนมีรูปแบบเป็นอุตสาหกรรมครัวเรือนหรือการทำกิจกรรมของคนในชุมชน อาจจะต้องใช้เครื่องจักรต่าง ๆ ในการผลิต ดังนั้น ในระยะแรกของการเริ่มต้นดำเนินธุรกิจชุมชนจึงต้องคำนึงถึง การลงทุนต่ำ อุปกรณ์ง่าย ๆ การใช้แรงงานในชุมชนและการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ได้นับว่าเป็นสิ่งสำคัญที่ควรส่งเสริม เพราะธุรกิจชุมชนในลักษณะดังกล่าวชุมชนสามารถพัฒนาขึ้นมาเป็นระดับธุรกิจชุมชนได้ด้วยตนเอง

นอกจากนี้ ศูนย์วิจัยระบบทรัพยากรเกษตร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (2555) ได้ระบุถึงวิธีการในการดำเนินงานของกลุ่มธุรกิจชุมชนให้ประสบความสำเร็จ ประกอบด้วยได้ด้วย

1. ค้นหาความต้องการของตลาด หมายถึง การที่กลุ่มธุรกิจชุมชนแปรรูปพลาสติก จะต้องทราบถึง ความต้องการของลูกค้าและผู้จัดจำหน่ายรายอื่น ๆ ปัจจัยที่สร้างความได้เปรียบด้านต่าง ๆ และนำทรัพยากรในชุมชนมาสร้างประโยชน์แบบใดได้บ้าง ซึ่งปัญหาดังกล่าวนี้จะเรียกว่า ปัญหาพื้นฐานด้านเศรษฐกิจที่ต้องคิดว่าจะผลิตอะไร (What)

2. เลือกรูปแบบการผลิตที่เหมาะสม การที่กลุ่มธุรกิจชุมชนอำเภอบางปลา ต้องจัดการบริหารบุคลากรที่มีส่วนร่วมในการผลิต รู้รายละเอียดด้านความสามารถ และแบ่งหน้าที่ให้เหมาะสมให้คำแนะนำในการผลิตให้มีการสร้างความร่วมมือในการใช้ทักษะการคิดและสามารถขอความช่วยเหลือจาก หน่วยงานราชการ สถาบัน วิชาการต่าง ๆ นอกจากนี้ในการผลิตที่เหมาะสมของธุรกิจจะต้องคำนึงถึง ปัจจัยการผลิต อันประกอบด้วย ทุนที่ใช้ในการดำเนินงาน (Capital) ผู้ประกอบการ (Entrepreneur) ที่ดิน (Land) และ แรงงาน (Labor) ซึ่งปัญหานี้ในทางเศรษฐศาสตร์จะเรียกได้ว่า ปัญหาพื้นฐานทางเศรษฐกิจ คือ ผลิตอย่างไร (How)

3. ใครคือกลุ่มเป้าหมาย ชุมชนจะต้องการทราบว่าควรขายสินค้าให้กับใคร และลูกค้าจะซื้อสินค้าของเราได้อย่างไร ซึ่งลูกค้าอาจแบ่งเป็น ลูกค้าท้องถิ่น และลูกค้านอกท้องถิ่น ซึ่งขึ้นอยู่กับตัวสินค้า และความต้องการสินค้าจะเป็นตัวกำหนดว่า ลูกค้าเป็นใคร เช่น กรณีผ้าทอเกาะยอ ลูกค้าเป็นคนนอกท้องถิ่น กรณีปืมน้ำมัน ลูกค้าจะเป็นคนในท้องถิ่น สำหรับการเข้าถึงลูกค้านั้นสามารถแบ่งลูกค้าออกเป็นอีก 2 ประเภท ประกอบด้วย ลูกค้าปลีก คือ ลูกค้ารายย่อยที่ซื้อสินค้าเพื่อนำไปบริโภคเอง และลูกค้าส่ง คือ ลูกค้าที่ซื้อสินค้าในปริมาณมากเพื่อนำไปขายต่อ ซึ่งในทางเศรษฐศาสตร์ ปัญหานี้จะเรียกว่าปัญหาพื้นฐานทาง เศรษฐกิจที่ว่า ผลิตเพื่อใคร (For whom)

4. กำหนดรูปแบบที่เหมาะสม ซึ่งชุมชนสามารถแบ่งรูปแบบได้ 2 รูปแบบ 1) กลุ่มที่ไม่เป็นทางการ (Informal group) คือ เป็นกลุ่มที่มีอิสระในการทำงานมากเนื่องจากเพราะไม่ได้มีการจดทะเบียนทางหลักกฎหมาย แต่ไม่สามารถทำนิติกรรมโดยใช้ชื่อของกลุ่มได้ ข้อเสียของการตั้งกลุ่มแบบ นี้คือ ไม่สามารถระดมเงินทุนได้ ข้อดีคือ บริหารงานสะดวกเนื่องจากมีความเป็นส่วนตัวและไม่มีใครมาแทรกแซง 2) กลุ่มที่เป็นทางการ (Formal group) คือ กลุ่มที่มีการจดทะเบียนตามกฎหมายไม่ว่าจะเป็นใน รูปของสหกรณ์หรือบริษัท จำกัด ข้อเสียของการจัดตั้งกลุ่มคือการบริหารงานมีความซับซ้อนมากขึ้นและมีความล่าช้า สำหรับข้อดีคือ การระดมทุนสามารถทำได้รวดเร็ว

แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จของธุรกิจชุมชน

ปัญหาและความต้องการของชุมชน และปัจจัยความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจชุมชน พบว่ากลุ่มธุรกิจชุมชนส่วนใหญ่ยังประสบกับปัญหาต่าง ๆ ที่เป็นอุปสรรคต่อการประสบความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจของชุมชน ซึ่งปัญหาในการดำเนินธุรกิจที่พบส่วนใหญ่มีดังนี้ การขาดความเข้าใจในด้านการตลาดและด้านปัญหาต่าง ๆ ที่ตามมา ขาดความรู้ในการบริหารธุรกิจ บางชุมชนอาจมีปัญหาด้านการผลิต ขาดการวางแผนด้านการตลาด และการวิเคราะห์คู่แข่ง ขาดการจัดลำดับความสำคัญ การใช้เงินทุน หรือในกรณีที่ได้มีการจัดตั้งแล้วพบว่า ขาดความเข้าใจในรูปแบบธุรกิจที่ทำ ได้แก่ การบัญชี การตลาด การพัฒนาผลิตภัณฑ์ การเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ขาดข้อมูลด้านการตลาด โดยเฉพาะเมื่อกลุ่มมุ่งขยายตลาดตลาดประจำ และมีต้นทุนการตลาดสูง ขาดการวิเคราะห์ต้นทุนและวิเคราะห์ตลาด ขาดเงินทุนหมุนเวียน และต้องพึ่งพาวัตถุดิบจากภายนอกขณะเดียวกันความต้องการของกลุ่มแต่ละกลุ่มก็มีความต้องการที่แตกต่างกัน กล่าวคือในพื้นที่ยากจน ต้องการขยายตลาดให้กลุ่มเป็นที่รู้จักมากขึ้น ต้องการเงินหมุนเวียนมากขึ้น เพื่อจะได้รับซื้อสินค้าจากสมาชิกมากขึ้น ต้องการความช่วยเหลือจากภาครัฐ เช่น ให้องค์การบริหารส่วนตำบลจัดการประชุมในชุมชนให้บ่อยขึ้น เพื่อที่จะได้แลกเปลี่ยนความรู้และรูปแบบปัญหาและเปิด

โอกาสให้กลุ่มได้ชี้แจงให้เห็นประโยชน์การรวมกลุ่ม รวมทั้งต้องการให้มีการจัดอบรมการวางแผนการพัฒนาผลิตภัณฑ์การจัดการหาสถานที่เพื่อจำหน่าย และสนับสนุนการซื้อเครื่องจักรอุปกรณ์ ต้องการให้ธุรกิจเอกชนช่วยเหลือในการรับสินค้าไปจำหน่ายให้มากขึ้น ธุรกิจชุมชนทั่วไปได้รับการเรียนรู้พัฒนาและปรับปรุงเทคนิคการผลิต เช่น การศึกษาดูงาน หรือศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมมาต่อยอดคุณภาพสินค้าและให้ความช่วยเหลือด้านเงินทุนและเครื่องจักรที่ใช้การผลิต ขยายตลาดและเครือข่ายการผลิต (อภิชัย พันธเสน และปัทมาวดี โพชนุกูล ชูชูกิ, 2546) อีกทั้ง จุลศักดิ์ ชาญณรงค์ (2546) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่สามารถสร้างความล้มเหลวให้แก่ธุรกิจชุมชนมีอยู่ 10 ด้าน ด้วยกันประกอบด้วย

1. ด้านการผลิต วัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตมีไม่เพียงพอทำให้สินค้าไม่ได้มาตรฐาน
2. ด้านการตลาด การกระจายสินค้าขัดข้อง ไม่มีตลาดรองรับที่แน่นอน แหล่งที่ตั้งของตลาด หรือสินค้ายังไม่เป็นที่รู้จัก
3. ปัญหาการเงิน เงินทุนและสินเชื่อมีจำกัด ขาดหลักทรัพย์ค้ำประกันตามวงเงินที่สถาบันการเงินกำหนด
4. ระบบบัญชีและการตรวจสอบควบคุมยังไม่ได้มาตรฐานขาดความน่าเชื่อถือในระบบการเงินและบัญชีขององค์กร
5. ขาดแคลนแรงงาน ระดับฝีมือแรงงานค่อนข้างต่ำ
6. ด้านการบริหารจัดการ ผู้นำองค์กรธุรกิจชุมชนขาดความสามารถ และทักษะในการบริหารจัดการ ทั้งในด้านการผลิต การตลาด การเงินและบัญชีการบริหารงานบุคคล
7. ด้านการทำงานเป็นกลุ่ม เนื่องจากการทำธุรกิจปกติมีผู้บริหารคนเดียว ในขณะที่ธุรกิจชุมชนที่เกิดขึ้นจากการรวมตัวกันเป็นการทำงานร่วมกัน จึงต้องมีการพัฒนาทักษะการทำงานกลุ่ม
8. ขาดการประสานความร่วมมืออย่างแท้จริง ไม่ได้รับการสนับสนุนอย่างจริงจังจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
9. ขาดการมีส่วนร่วมของสมาชิกกลุ่มในการบริหารงาน
10. นโยบายของรัฐยังไม่เอื้ออำนวย ทั้งในด้านภาษีสินเชื่อ ตลอดจนระบบโครงสร้างราชการ

แนวทางการดำเนินงานของกลุ่มธุรกิจชุมชนที่จะนำไปสู่การประสบความสำเร็จ

สำหรับการดำเนินงานของกลุ่มธุรกิจชุมชนที่จะนำไปสู่การประสบความสำเร็จได้นั้นควรมีขั้นตอนที่สำคัญดังต่อไปนี้ (สุพรรณิ อัสวศิริเลิศ และกุศล จินะกุล, 2545, หน้า 7)

1. ค้นหาความต้องการของตลาด ธุรกิจชุมชนจะต้องทราบถึง ความต้องการสินค้าและบริการของตลาด ความได้เปรียบทางการผลิตหรือ ค้นหาความต้องการของตลาด หมายถึง

709409892

การที่กลุ่มธุรกิจชุมชนแปรรูปพลาสติก จะต้องทราบถึง ความต้องการสินค้าและบริการของตลาด ความได้เปรียบทางด้านการผลิตหรือการแข่งขันเพราะชุมชนแต่ละชุมชนมีความแตกต่างกัน ทรัพยากร ฉะนั้นชุมชนแต่ละชุมชนต้องคิดว่าจะนำทรัพยากรในชุมชนมาสร้างประโยชน์แบบใด ได้บ้าง ซึ่งเป็นอุปสรรคทั่วไปในการดำเนินธุรกิจ ที่ต้องคิดว่าจะผลิตอะไร (What)

2. เลือกวิธีการผลิตที่เหมาะสม การที่กลุ่มธุรกิจชุมชนอำเภอบางปลา ต้องจัดการบริหาร บุคลากรที่มีส่วนร่วมในการผลิต รู้รายละเอียดด้านความสามารถ และแบ่งหน้าที่ให้เหมาะสมให้ คำแนะนำในการผลิตให้มีการสร้างร่วมมือในการใช้ทักษะการคิดและสามารถขอความช่วยเหลือจาก หน่วยงานราชการ สถาบัน วิชาการต่าง ๆ นอกจากนี้ในการผลิตที่เหมาะสมของธุรกิจ จะต้องคำนึงถึง ปัจจัยการผลิต อันประกอบด้วย ทุนที่ใช้ในการดำเนินงาน (Capital) ผู้ประกอบการ (Entrepreneur) ที่ดิน (Land) และ แรงงาน (Labor) ซึ่งปัญหานี้ในทางเศรษฐศาสตร์จะเรียกได้ว่า ปัญหาพื้นฐานทางเศรษฐกิจ คือ ผลิตอย่างไร (How)

3. ใครคือกลุ่มเป้าหมาย ธุรกิจชุมชนจะต้องทราบว่าควรขายสินค้าให้กับใคร และลูกค้า จะซื้อสินค้าของเราได้อย่างไร ซึ่งลูกค้าอาจแบ่งเป็น ลูกค้าท้องถิ่น และลูกค้านอกท้องถิ่น ซึ่งขึ้นอยู่กับตัวสินค้าและความต้องการสินค้าจะเป็นตัวกำหนดว่า ลูกค้าเป็นใคร เช่น กรณีผ้าทอเกาะยอ ลูกค้าเป็นคนนอกท้องถิ่น กรณีบิ๊มน้ำมัน ลูกค้าจะเป็นคนในท้องถิ่น สำหรับการเข้าถึงลูกค้านั้น สามารถแบ่งลูกค้าออกเป็นอีก 2 ประเภท ประกอบด้วย ลูกค้าปลีก คือ ลูกค้ารายย่อยที่ซื้อสินค้าเพื่อนำไปบริโภคเอง และลูกค้าส่ง คือ ลูกค้าที่ซื้อสินค้าในปริมาณมากเพื่อนำไปขายต่อ ซึ่งเป็นอุปสรรคทั่วไปในการดำเนินธุรกิจ ผลิตเพื่อใคร (For whom)

4. กำหนดรูปแบบที่เหมาะสม รูปแบบที่เหมาะสมของธุรกิจชุมชน มี 2 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มที่ไม่เป็นทางการ (Informal group) คือ เป็นกลุ่มที่มีอิสระในการทำงานมากเนื่องจากเพราะ ไม่ได้มีการจดทะเบียนทางหลักกฎหมาย แต่ไม่สามารถทำนิติกรรมโดยใช้ชื่อของกลุ่มได้ ข้อเสียของการตั้งกลุ่มแบบ นี้คือ ไม่สามารถระดมเงินทุนได้ ข้อดีคือ บริหารงานสะดวกเนื่องจากมีความเป็นส่วนตัวและไม่มีใครมาแทรกแซง 2) กลุ่มที่เป็นทางการ (Formal group) คือ กลุ่มที่มีการจดทะเบียนตามกฎหมายไม่ว่าจะเป็นใน รูปของสหกรณ์หรือบริษัท จำกัด ข้อเสียของการจัดตั้งกลุ่มคือ การบริหารงานมีความซับซ้อนมากขึ้นและมีความล่าช้า สำหรับข้อดีคือ การระดมทุนสามารถทำได้รวดเร็ว

ปัจจัยที่กำหนดความสำเร็จของการจัดตั้งธุรกิจชุมชน (สุพรรณิ อัสวศิริเลิศ และกุศล จินะกุล, 2545, หน้า 7) มีดังต่อไปนี้

- ความเข้าใจของสมาชิก ความเข้าใจของกลุ่มชาวบ้าน ที่เข้าใจในรูปแบบ ระบบ และ รายละเอียดต่าง ๆ ของกลุ่ม

- ความต้องการและเป้าหมายของธุรกิจชุมชน เป้าหมายของกลุ่มธุรกิจชุมชนของแต่ละกลุ่มจะแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับสภาพความเป็นอยู่ของแต่ละชุมชน เช่น บางกลุ่มเน้นสร้างรายได้แบบยั่งยืน บางกลุ่มเน้นการเพิ่มกำไรให้ชุมชนเป็นหลัก

- ต้นทุนการผลิต เพราะต้นทุนคือปัจจัยหลักที่จะสร้างความสำเร็จให้กับกลุ่มชุมชน ดังนั้นการดำเนินธุรกิจควรค่อย ๆ เป็นค่อย ๆ ไป เสริมสร้างความเข้มแข็งตั้งแต่รากฐานขึ้นไป

- ทรัพยากรบุคคล ซึ่งบุคลากรเหล่านี้จะต้องมีพื้นฐานความรู้ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นและวิทยาการสมัยใหม่ จะต้องเป็นคนที่ทำงานเพื่อส่วนรวม ละมีความเสียสละ ทำเพื่อชุมชนโดยไม่หวังผลตอบแทน

- การมีส่วนร่วมของชุมชน เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดในการจัดตั้งธุรกิจชุมชน ถ้าสมาชิกไม่ร่วมมือธุรกิจชุมชนก็เกิดขึ้นไม่ได้โดยที่สมาชิกควรมี 4 ร่วม คือ ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมทำ และร่วมรับผิดชอบ

ณรงค์ เพ็ชรประเสริฐ (2542) ได้กล่าวถึง ปัจจัยที่กำหนดความสำเร็จ และล้มเหลวของชุมชน ว่าประกอบด้วย

1. ปัจจัยด้านการเงินหรือเงินทุน เงินทุนและสินเชื่อมีจำกัด ขาดหลักทรัพย์ค้ำประกัน ตามวงเงินที่สถาบันการเงินกำหนด
2. ปัจจัยด้านการตลาด การกระจายสินค้าขัดข้อง ไม่มีตลาดรองรับที่แน่นอนแหล่งที่ตั้งของตลาด หรือสินค้ายังไม่เป็นที่รู้จัก
3. ปัจจัยด้านการผลิต วัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตมีไม่เพียงพอทำให้สินค้าไม่ได้มาตรฐาน
4. ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ ผู้นำองค์กรธุรกิจชุมชนขาดความสามารถ และทักษะในการบริหารจัดการ ทั้งในด้านการผลิต การตลาด การเงินและบัญชีการบริหารงานบุคคล
5. ปัจจัยด้านผู้นำชุมชนที่ประสบความสำเร็จส่วนใหญ่มาจากผู้นำที่ดี ต้องเป็นผู้ที่ได้รับความเชื่อถือจากชาวบ้าน และได้รับความไว้วางใจในการรวบรวมเงินทุนจากชาวบ้าน
6. ปัจจัยด้านแรงงาน การมีแรงงานที่เพียงพอและมีทักษะด้านการผลิตที่ดีเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ธุรกิจประสบความสำเร็จ ซึ่งปัจจุบันอาจประสบปัญหาแรงงานอพยพเข้าเมือง
7. ปัจจัยการมีส่วนร่วมของสมาชิก การร่วมกันคิด ทำ และตัดสินใจรับผิดชอบ มีผลต่อการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ของธุรกิจ และกลุ่มที่ประสบความสำเร็จส่วนใหญ่จะเริ่มจากกลุ่มออมทรัพย์
8. ปัจจัยภาวะเบียดเบียนข้อบังคับขององค์กร ภาวะเบียดเบียนที่เกิดขึ้นจากข้อตกลงขององค์กรเพื่อการทำงานร่วมกัน

9. ปัจจัยปฏิสัมพันธ์กับภายนอก ธุรกิจชุมชนจะต้องเรียนรู้และกำหนดทำที่ต่อ ปฏิสัมพันธ์ภายนอกหลาย ๆ ฝ่ายที่เหมาะสมภายใต้การมีผลประโยชน์ร่วมกัน

สอดคล้องกับ ธนาวิทย์ บัวฝ้าย (2553) ที่พูดถึงการสร้างความสำเร็จในด้านของการ จัดการธุรกิจชุมชน ได้แก่ 1) ความเข้าใจของกลุ่มชาวบ้าน ที่เข้าใจในรูปแบบ ระบบ และ รายละเอียดต่าง ๆ ของกลุ่ม 2) เป้าหมายของกลุ่มธุรกิจชุมชนของแต่ละกลุ่มจะแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับสภาพความเป็นอยู่ของแต่ละชุมชน เช่น บางกลุ่มเน้นสร้างรายได้แบบยั่งยืน บางกลุ่มเน้นการ เพิ่มกำไรให้ชุมชนเป็นหลัก 3) ต้นทุนการผลิต เพราะต้นทุนคือปัจจัยหลักที่จะสร้างความสำเร็จ ให้กับกลุ่มชุมชน ดังนั้นการดำเนินธุรกิจควรค่อย ๆ เป็นค่อย ๆ ไป เสริมสร้างความเข้มแข็งตั้งแต่ รากฐานขึ้นไป 4) ทรัพยากรบุคคล ซึ่งบุคลากรเหล่านี้จะต้องมีพื้นฐานความรู้ด้านภูมิปัญญา ท้องถิ่นและการสมัยใหม่ จะต้องเป็นคนที่ทำงานเพื่อส่วนรวม ละมีความเสียสละ ทำเพื่อชุมชน โดยไม่หวังผลตอบแทนเจ้าหน้าที่ของรัฐ 5) การมีส่วนร่วมของชุมชน เป็นสิ่งสำคัญที่สุดในการ จัดตั้งธุรกิจชุมชน ถ้าสมาชิกไม่ร่วมมือธุรกิจชุมชนก็เกิดขึ้นไม่ได้โดยที่สมาชิกควรมี 4 ร่วม คือ ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมทำ และร่วมรับผิดชอบ

การจัดการธุรกิจชุมชน ธุรกิจชุมชนจะประสบความสำเร็จและเข้มแข็งในระยะยาวก็ ต่อเมื่อธุรกิจมีผลผลิต และมีรายได้เข้ามาสม่ำเสมอ คนพื้นที่ไม่ออกไปหางานทำภายนอก และมีการ วางแผนจัดการธุรกิจชุมชนทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ การจัดการทรัพยากรมนุษย์ การจัดการการตลาด การจัดการการผลิต และการจัดการการเงิน และบัญชี ดังนี้

1. การจัดการทรัพยากรมนุษย์ การบริหารด้านบุคคลอย่างมีประสิทธิภาพจะเป็นการ สร้างความได้เปรียบและเป็นพัฒนาการที่สามารถทำให้ธุรกิจประสบความสำเร็จ ซึ่งหลักในการ บริหารทรัพยากรมนุษย์ที่ดึ้นนั้นประกอบไปด้วยสิ่งต่อไปนี้ (เย็นใจ เลหาวิช, 2545)

- ต้องมีการอบรมให้แก่พนักงาน
- ต้องมีการจัดสรรตำแหน่งงานให้เหมาะสมกับความสามารถของบุคคล
- ต้องมีการจัดระบบการดำเนินงานให้เหมาะสม เช่น ระบบบัญชีที่ดี และเหมาะสมต่อ

ประเภทธุรกิจ

- ต้องมีการติดตามดูแลการดำเนินการอย่างใกล้ชิด
- ต้องมีการประเมินผลงานพนักงานอย่างตรงไปตรงมา
- ต้องมีการเลื่อนตำแหน่ง และจ่ายผลตอบแทนที่เหมาะสม
- ต้องมีการสื่อสารระหว่างกันภายในองค์กรอยู่เสมอ
- ต้องฝึกให้พนักงานแต่ละคนสามารถทำงานได้หลายหน้าที่ เพื่อให้เกิดความคิด

สร้างสรรค์ในการพัฒนางานที่ทำ

- ต้องรักลูกน้องเหมือนญาติ
- ต้องมีการแบ่งหน้าที่การรับผิดชอบ
- ต้องไม่แก้ปัญหขององค์กรอย่างผิด ๆ แต่ใช้หลักความถูกต้องและหลักเหตุผลมา

แก้ปัญหา

2. การจัดการการตลาด หน้าที่ของธุรกิจที่สำคัญในการแก้ปัญหาความต้องการของมนุษย์ คือ หน้าที่การตลาด ซึ่งการตลาดชุมชนเป็นหน้าที่ของธุรกิจชุมชนที่จะวิเคราะห์ความต้องการของผู้คนในชุมชน และพยายามหาทางตอบสนองความต้องการนั้นให้ได้มากที่สุด ดังนั้นการตลาดชุมชนมีความสำคัญมากกับความต้องการของคนในชุมชน และช่วยแนะนำรูปแบบสินค้าหรือการบริการให้แก่คนในชุมชน โดยเครื่องมือทางการตลาดที่ธุรกิจใช้เพื่อตอบสนองต่อวัตถุประสงค์ทางการตลาดเป้าหมาย คือ ส่วนประสมทางการตลาด (Marketing mix) ประกอบด้วยผลิตภัณฑ์ ราคา การจัดจำหน่าย และการส่งเสริมการตลาด มีรายละเอียดดังนี้

2.1 องค์ประกอบด้านผลิตภัณฑ์ เป็นสิ่งที่สามารถตอบสนองต่อความจำเป็น หรือความต้องการของผู้บริโภค อาจเป็นวัตถุ บริการ กิจกรรม ความคิด เป็นต้น ซึ่งธุรกิจต้องทำการศึกษาผลิตภัณฑ์ให้เกิดความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง จึงมีแนวทางวิเคราะห์ผลิตภัณฑ์ในด้านคุณลักษณะและส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ ดังนี้ 1) ตราสินค้า (Brand) หมายถึง ลักษณะของผลิตภัณฑ์ซึ่งอาจเป็นคำพูด ชื่อ สัญลักษณ์ หรือเครื่องหมาย เพื่อใช้ในการจดจำและแยกแยะสินค้าของตนออกจากคนอื่น ทั้งนี้รวมถึงเครื่องหมายการค้า และลิขสิทธิ์อื่น ๆ ด้วย 2) เครื่องหมายประกันคุณภาพ (Certification mark) หมายถึง สิ่งที่ใช้แสดงถึงคุณภาพของสินค้าและบริการที่ดีที่มีคุณสมบัติได้ตามมาตรฐานที่กำหนด 3) การหีบห่อ (Packaging) หมายถึง ภาชนะสำหรับหุ้มห่อให้สิ่งของต่าง ๆ อยู่ในสภาพเรียบร้อยเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน รวมทั้งเป็นวิธีป้องกันไม่ให้ผลิตภัณฑ์สูญเสียบรรยากาศหรือเสียหายในระหว่างการจำหน่าย โดยบทบาทของการหีบห่อนั้น ได้แก่ จูงใจให้ชวนมอง มีการให้ข้อมูล สามารถจูงใจอารมณ์ และสะดวกแก่การใช้สอย 4) ฉลากสินค้า เป็นส่วนหนึ่งของหีบห่อที่จะบ่งบอกถึงรายละเอียดเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ ได้แก่ ส่วนประกอบ หรือส่วนผสม หรือเครื่องปรุงของผลิตภัณฑ์ ข้อแนะนำในการใช้ วัน/เดือน/ปี ที่ผลิต และหมดอายุ เป็นต้น (ธงชัย สันติวงษ์, 2539) และ 5) การบริการ โดยปัจจัยที่กำหนดคุณภาพการบริการ 5 ชนิด ได้แก่ ความเชื่อถือได้ (Reliability) คือ ความสามารถในการให้บริการตามพันธะสัญญาอย่างถูกต้องและไว้วางใจได้ การตอบสนอง (Responsiveness) คือ ความเต็มใจช่วยเหลือลูกค้า และให้บริการโดยนับพยาน การสร้างความเชื่อมั่น (Assurance) คือ พนักงานมีความรู้ อธิษาศัย และสามารถในการทำงานด้วยความซื่อสัตย์และความเชื่อมั่น ความเห็นอกเห็นใจ (Empathy) คือ การให้ความ

เอาใจใส่และสนใจดูแลลูกค้าเป็นรายบุคคล และสิ่งที่จับต้องได้ (Tangibles) คือ คุณลักษณะของสิ่งอำนวยความสะดวกทางกายภาพ เครื่องมือ บุคลากร และวัสดุสื่อสารที่ปรากฏให้เห็น (Kotler, 2003)

2.2 องค์ประกอบด้านราคา เกี่ยวข้องกับการกำหนดราคาที่เหมาะสมในสภาพการแข่งขันของตลาดที่มีลักษณะแตกต่างกันไป ซึ่งมีส่วนในการกำหนดความสำเร็จของโปรแกรมการตลาดตามที่ได้มุ่งหวังไว้ โดยการกำหนดวิธีการตั้งราคาตามสภาพการแข่งขันมี 4 วิธี ดังนี้

- 1) การตั้งราคาในตลาดที่มีการแข่งขันสูง มักเป็นการกำหนดราคาให้ใกล้เคียงกับการกำหนดราคาตลาดขณะนั้น ซึ่งตลาดที่มีการแข่งขันสูงจะมีผู้จำหน่ายเป็นจำนวนมาก และขายสินค้าประเภทที่คล้ายคลึงกันสามารถใช้ทดแทนกันได้ง่าย ดังนั้น หากผู้ขายกำหนดราคาสูงกว่าราคาตลาดในขณะนั้น จะทำให้ผู้ขายไม่สามารถจำหน่ายสินค้าได้
- 2) การตั้งราคาในตลาดกึ่งแข่งขันกึ่งผูกขาด เป็นตลาดที่มีผู้ขายเป็นจำนวนมากแต่ไม่เท่าตลาดที่มีการแข่งขันสูง และขายสินค้าที่มีลักษณะค่อนข้างคล้ายคลึงกัน แต่ผู้ขายพยายามทำสินค้าของตนให้มีความแตกต่างกับคู่แข่งและสามารถดึงดูดใจผู้บริโภคเป้าหมายได้ ทำให้สามารถกำหนดระดับราคาสินค้าได้สูงกว่าคู่แข่ง
- 3) การตั้งราคาในตลาดที่มีผู้ขายน้อยราย เป็นตลาดที่มีผู้ขายน้อยราย และขายสินค้าประเภทเดียวกัน ดังนั้นการเข้าสู่ตลาดของผู้ขายรายใหม่ มักใช้วิธีการเจาะตลาดโดยการกำหนดราคาสินค้าที่ต่ำเพื่อจูงใจให้ผู้บริโภคหันมาซื้อสินค้าของตน เมื่อสินค้าเป็นที่ยอมรับแล้วจะค่อย ๆ ปรับราคาเพิ่มขึ้น และ
- 4) การตั้งราคาในตลาดผูกขาด เป็นตลาดที่มีผู้ขายรายเดียว ดังนั้นผู้ผลิตจึงมีอิสระเต็มที่ และสามารถตั้งราคาได้ค่อนข้างสูง อย่างไรก็ตามหากผู้ขายต้องการขยายตลาดไปยังกลุ่มเป้าหมายอื่น อาจจำเป็นต้องลดราคาสินค้าลง (สำนักมาตรฐานการศึกษา สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏกระทรวงศึกษาธิการ สำนักมาตรฐานอุดมศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัย, 2545)

2.3 องค์ประกอบด้านการจัดจำหน่าย โดยการกำหนดกลยุทธ์เกี่ยวกับการกระจายผลิตภัณฑ์ด้วยช่องทางการจัดจำหน่าย ธุรกิจต้องมีความเข้าใจถึงลักษณะของช่องทางการจัดจำหน่าย และศึกษาของพ่อค้าคนกลางแต่ละประเภท ซึ่งเป็นปัจจัยในการกำหนดช่องทางการจัดจำหน่ายให้เหมาะสม และสอดคล้องกับพฤติกรรมผู้บริโภคของผู้บริโภค และสามารถบริหารต้นทุนด้านการกระจายผลิตภัณฑ์ เพื่อนำมาซึ่งผลกำไรสูงสุดของธุรกิจ ช่องทางการตลาดมีประโยชน์ในการสร้างความพอใจให้แก่ผู้บริโภค โดยทำหน้าที่สร้างอรรถประโยชน์ ดังนี้

- 1) การสร้างอรรถประโยชน์เกี่ยวกับเวลา (Time utility) ช่องทางการตลาดมีหน้าที่ในการเก็บรักษาผลิตภัณฑ์รอเวลาไว้ล่วงหน้าจนกระทั่งถึงผู้บริโภคที่มีความต้องการในการซื้อผลิตภัณฑ์นั้น
- 2) การสร้างอรรถประโยชน์เกี่ยวกับสถานที่ (Place utility) คือการทำหน้าที่เคลื่อนย้ายผลิตภัณฑ์ที่เป็นสิ่งของให้ใกล้กับผู้บริโภคที่มีความต้องการซื้อ
- 3) การสร้างอรรถประโยชน์ในแง่ของการเปลี่ยนมือหรือเป็นเจ้าของ (Possession utility) คือ การให้การช่วยเหลือในขั้นตอนการซื้อสินค้าและ

บริการ ด้วยการดำเนินการเลือกที่ตั้งร้านค้าจัดจำหน่ายให้ใกล้ผู้บริโภคเป้าหมายให้มากที่สุด เพื่อความสะดวกและง่ายต่อการซื้อผลิตภัณฑ์หรือใช้บริการของผู้บริโภค และ 4) การสร้าง วรรณประโยชน์ที่เกี่ยวกับรูปแบบ (Form utility) คือ การเข้ามามีบทบาทในการช่วยลดขนาดของ สินค้า ให้มีหีบห่อที่เล็กลงและสะดวกในการจัดจำหน่ายให้สามารถกระจายผลิตภัณฑ์ออกจำหน่าย ได้อย่างกว้างขวาง (ธงชัย สันติวงษ์, 2539)

2.4 องค์ประกอบด้านการส่งเสริมการตลาด การส่งเสริมการตลาดเป็นการมุ่งเน้น การยื่นเอาให้ผู้บริโภคกลุ่มเป้าหมายได้ทราบถึงการมีอยู่ของผลิตภัณฑ์ในตลาด และกระตุ้นให้ เกิดการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์เป็นสำคัญ โดยผ่านเครื่องมือต่าง ๆ คือ การโฆษณา การขายโดยใช้ พนักงานขาย การส่งเสริมการขาย การประชาสัมพันธ์ และการตลาดทางตรง ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้ 1) การโฆษณา (Advertising) เป็นวิธีการเสนอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์และองค์กรไปสู่ ผู้บริโภคกลุ่มเป้าหมาย ผ่านสื่อสาธารณะต่าง ๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร แผ่นป้าย โฆษณา และทางอินเทอร์เน็ต หรือส่งผ่านสื่อเฉพาะทางโดยการจัดทำเอกสาร แผ่นพับ (Brochure) หรือรายการผลิตภัณฑ์ (Catalogue) เป็นต้น ซึ่งธุรกิจต้องสามารถควบคุมวัตถุประสงค์ของการ โฆษณาให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การส่งเสริมการตลาด และกลยุทธ์การตลาดด้าน อื่น ๆ ด้วย 2) การขายโดยพนักงานขาย (Personal selling) เป็นการเสนอผลิตภัณฑ์ขององค์กรให้แก่ ผู้บริโภคกลุ่มเป้าหมาย หรือผู้ที่คาดว่าจะเป็นผู้ซื้อผลิตภัณฑ์ในอนาคต ด้วยการพบปะโดยตรง หรือ ผ่านการติดต่อทางโทรศัพท์ โดยรวมถึงการขายในสถานที่จัดจำหน่ายขององค์กร หรือพื้นที่จัด จำหน่ายของสถาบันกลางทางการตลาด เช่น ห้างสรรพสินค้า หรือซูเปอร์มาร์เก็ต เป็นต้น ถือเป็น ช่องทางในการสร้างภาพลักษณ์ให้แก่ผลิตภัณฑ์ หรือองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นควรจัด ฝึกอบรมบุคลากร และพนักงานขององค์กร ให้มีความพร้อมต่อการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ดังกล่าว 3) การส่งเสริมการขาย (Sales promotion) เป็นกิจกรรมส่งเสริมการตลาดเพื่อกระตุ้นและ เร่งเร้าให้ผู้บริโภคตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์ขององค์กร ได้แก่ การจัดแสดงผลิตภัณฑ์ การสาธิตการใช้ ผลิตภัณฑ์ รวมถึงการลด แลก แจก และแถม โดยธุรกิจควรกำหนดเงื่อนไขที่น่าสนใจ และดึงดูดให้ ผู้บริโภคกลุ่มเป้าหมายต้องการเข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าว ดังนั้นการส่งเสริมการขายไม่ควร ดำเนินการจัดให้มีลักษณะประจำ เพราะจะทำให้ความน่าสนใจของกิจกรรมการส่งเสริมการตลาด ลดน้อยลง 4) การประชาสัมพันธ์ (Publicity) เป็นกิจกรรมที่มีบทบาทต่อการส่งเสริมการตลาด มีความสำคัญต่อการกำหนดตำแหน่งทางการตลาด และบุคลิกลักษณะให้แก่ผลิตภัณฑ์ เพราะการ ประชาสัมพันธ์เป็นเครื่องมือในการสื่อสารข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์หรือองค์กรในมุมมองที่ ธุรกิจกำหนด ไปสู่ผู้บริโภคกลุ่มเป้าหมายโดยไม่เป็นการบังคับให้รับรู้ข่าวสารนั้น ๆ แต่จะให้พบ เห็นโดยทั่วไปในชีวิตประจำวัน ดังนั้นจึงเป็นเครื่องมือการส่งเสริมการตลาด ในด้านการสร้าง

709409892

ภาพลักษณ์อันดีให้แก่ผลิตภัณฑ์ และยังสามารถปรับใช้เพื่อแก้ไขหรือปรับปรุงภาพลักษณ์เดิมให้ดีขึ้นในความรู้ของผู้บริโภคกลุ่มเป้าหมาย และสังคมโดยรวม และ 5) การตลาดทางตรง (Direct marketing) เป็นการใช้ช่องทางโดยตรงถึงผู้บริโภคเพื่อนำเสนอสินค้าและบริการโดยไม่ได้ใช้คนกลาง ช่องทางดังกล่าวประกอบด้วย จดหมายทางตรง (Direct mail) แคตตาล็อก การตลาดทางโทรศัพท์ (Telemarketing) โทรทัศน์แบบโต้ตอบ (Interactive TV) ชุมจำหน่ายขนาดเล็ก (Kiosks) อินเทอร์เน็ต และอุปกรณ์มือถือต่าง ๆ จะถือว่าเป็นการดูแลลูกค้าที่อุดหนุนเรา (ศรีสุภา สหชัยเสรี, 2546)

3. การจัดการการผลิต คือการจัดสรรทรัพยากรต่าง ๆ เช่น ที่ดิน แรงงาน วัตถุดิบ และเงินทุน ให้เป็นสินค้าหรือบริการ ในการผลิตของแต่ละองค์กร หรือในแต่ละชุมชนย่อมต้องมีการแบ่งหน้าที่ของแต่ละคนภายในองค์กรเพื่อให้เกิดความรับผิดชอบ และสะดวกต่อการดำเนินการ ซึ่งหน้าที่ที่สำคัญของหน่วยการผลิตนั้น แบ่งออกได้ดังนี้ 1) หน้าที่ด้านวิศวกรรม เป็นหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดว่าจะทำการผลิตสินค้าด้วยวิธีใด ใช้อะไรเป็นวัตถุดิบ ด้วยกระบวนการผลิตแบบไหน ใช้เครื่องจักรและกำลังการผลิตเท่าไร เพื่อให้ได้ผลผลิตออกมาตามที่ถูกกำหนดไว้ 2) หน้าที่การวางแผน และควบคุมการผลิต เกี่ยวข้องกับการกำหนดว่าในการผลิตสินค้าหนึ่งอย่าง ต้องมีการใช้วัตถุดิบเท่าไรเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด และช่วยลดต้นทุนการผลิตด้วย 3) หน้าที่การควบคุมสินค้าคงเหลือ เกี่ยวข้องกับการควบคุมให้วัสดุที่เกี่ยวข้องกับการผลิตมีจำนวนเพียงพอตลอดในช่วงระยะเวลาที่ผลิต แต่ไม่ได้หมายความว่าต้องมีการจัดหาวัตถุดิบมาในปริมาณที่มากเกินไปเพียงแต่การจัดหาที่ดีต้องเป็นการจัดหาวัตถุดิบในปริมาณที่สามารถรองรับการสูญเสียของวัสดุในระหว่างการผลิตได้ 4) หน้าที่การจัดซื้อจัดหา มีความสำคัญอย่างมากต่อการผลิต และสัมพันธ์กับหน้าที่การวางแผน และหน้าที่ด้านวิศวกรรม เพราะว่าหากฝ่ายผลิตได้วัสดุที่ไม่ดีพอ หรือราคาแพงเกินไปจะกระทบต่อการดำเนินการเป็นอย่างมาก ดังนั้นผู้จัดซื้อต้องคำนึงถึงระดับคุณภาพของวัสดุ แหล่งของวัสดุที่ต้องการสั่งซื้อ ราคาของวัตถุดิบ และมาตรฐานการตรวจรับวัตถุดิบ และ 5) หน้าที่การควบคุมคุณภาพ หลังจากสิ้นสุดขั้นตอนของการผลิตแล้ว การตรวจสอบคุณภาพเป็นขั้นตอนที่จำเป็นอย่างมากเพราะว่าการที่สินค้านั้นจะสามารถแข่งขันกับสินค้าของกลุ่มคู่แข่งได้นั้น คุณภาพจะถูกใช้เป็นปัจจัยหลักในการตัดสินใจ ดังนั้นการควบคุมคุณภาพให้ได้มาตรฐานตามที่กำหนดไว้จึงเป็นเรื่องสำคัญ (สำนักมาตรฐานการศึกษา สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏกระทรวงศึกษาธิการ สำนักมาตรฐาน อุดมศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัย, 2545)

4. การจัดการการเงิน และบัญชี ในการจัดทำบัญชีจะต้องมีการทำงานการเงิน ซึ่งเป็นรายงานที่จัดทำขึ้นเพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับฐานะการเงิน และผลการดำเนินงานของธุรกิจ งานการเงินที่สำคัญที่สมาชิกกลุ่มอาชีพควรจัดทำ ได้แก่ งบดุล และงบกำไรขาดทุน มีรายละเอียดดังนี้ 1) งบดุล

หมายถึงรายงานการเงินที่แสดงฐานะการเงินของธุรกิจ ประกอบไปด้วย สินทรัพย์ หนี้สิน และส่วน
ของเจ้าของ โดยทั่วไปจะแสดง ณ วันสิ้นงวดบัญชี และ 2) งบกำไรขาดทุน หมายถึงรายงานทาง
การเงินที่แสดงผลการดำเนินงานของธุรกิจภายในรอบระยะเวลาหนึ่งของการดำเนินงานว่าธุรกิจมี
รายได้รวมทั้งสิ้นเท่าไร มีค่าใช้จ่ายรวมทั้งสิ้นเท่าไร ถ้ารายได้สูงกว่าค่าใช้จ่ายผลต่างคือ กำไร
ในทางตรงกันข้ามถ้ารายได้ต่ำกว่าค่าใช้จ่ายผลต่างคือ ขาดทุน ซึ่งงบกำไรขาดทุนจะแสดงรายได้
ค่าใช้จ่าย และกำไร หรือขาดทุนอันชี้ให้เห็นความสามารถในการดำเนินงาน และบริหารงานของ
ธุรกิจ

นอกจากนี้ เพื่อให้การดำเนินธุรกิจของกลุ่มอาชีพเกิดสภาพคล่อง และกำไร สมาชิกกลุ่ม
อาชีพควรเรียนรู้รูปแบบการหมุนเวียนกำไร ซึ่งประกอบด้วย การจัดการเงินทุนหมุนเวียน
การจัดการเงินสด การจัดการลูกหนี้ และการจัดการสินค้าคงเหลือ มีรายละเอียดดังนี้ 1) การจัดการ
เงินทุนหมุนเวียน กลุ่มอาชีพควรจัดหาแหล่งเงินทุนสำหรับใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนที่จำเป็นในการ
บริหารงานของธุรกิจชุมชน สามารถจัดหาได้ 2 แหล่งเงินทุน ได้แก่ แหล่งเงินทุนระยะสั้น เป็น
เงินทุนที่ได้จากหนี้สินระยะสั้นที่มีกำหนดใช้คืนภายใน 1 ปี เช่น เงินกู้ระยะสั้นจากกลุ่มออมทรัพย์
เพื่อการผลิต และเงินกู้ระยะสั้นจากกองทุนหมู่บ้าน เป็นต้น ส่วนแหล่งเงินทุนระยะยาว เป็นเงินทุน
ที่ได้จากหนี้สินระยะยาว เช่น กู้เงินจากธนาคาร เป็นต้น 2) การจัดการเงินสด เป็นสิ่งสำคัญของ
ธุรกิจชุมชน เนื่องจากธุรกิจต้องมีเงินสดมือไว้เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน เพื่อป้องกันเงิน
สดขาดมือและรักษาเครดิตของธุรกิจสำหรับการชำระหนี้ เพื่อแก่งกำไรในบาง โอกาส และเพื่อ
ชดเชยกับการให้บริการกู้ยืมของธนาคาร ซึ่งงานสำคัญของการจัดการเงินสดเกี่ยวข้องกับการ
ประมาณเงินสดขั้นต่ำ การวางแผนความต้องการใช้เงินสด และการใช้เทคนิคต่าง ๆ เพื่อให้การจัด
การเงินสดเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ 3) การจัดการลูกหนี้ ในการดำเนินธุรกิจของกลุ่มอาชีพอาจ
ต้องเผชิญกับการแข่งขันสูง ดังนั้นทางเลือกที่จะทำให้การขายสินค้ามีปริมาณเพิ่มขึ้นคือ การใช้
นโยบายขายเชื่อ ซึ่งมีหลักเกณฑ์การพิจารณาด้านประวัติและอุปนิสัย หลักประกัน ความสามารถ
ในการชำระหนี้ เป็นต้น และ 4) การจัดการสินค้าคงเหลือ เป็นสินทรัพย์หมุนเวียนที่ธุรกิจต้องดำรง
ไว้เพื่อให้เกิดความยืดหยุ่นในการดำเนินงาน ซึ่งสินค้าคงเหลือหมายถึง วัสดุอุปกรณ์ วัตถุดิบ สินค้า
ระหว่างผลิต และสินค้าสำเร็จรูป กลุ่มอาชีพต้องมีการจัดการสินค้าคงเหลือให้มีระดับที่เพียงพอ
สำหรับการผลิตและ/ หรือจำหน่าย ในขณะเดียวกันต้องพยายามให้มีค่าใช้จ่ายหรือต้นทุนในการถือ
สินค้าต่ำที่สุดด้วย ซึ่งต้นทุนที่เกิดขึ้นในการถือสินค้าคงเหลือ ได้แก่ ค่าใช้จ่ายในการสั่งซื้อ
ค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษา และค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นเนื่องจากสินค้าขาดมือ (สำนักมาตรฐานการศึกษา
สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏกระทรวงศึกษาธิการ สำนักมาตรฐาน อุดมศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัย,
2545)

709409892

BTU - IThesis 59710039 independent study / revv: 02062562 09:40:59 / seq: 21

โดยในการวิจัยครั้งนี้ได้ทำการศึกษารูปแบบการบริหารจัดการธุรกิจชุมชนแปรรูปปลาสด ตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ โดยนำแนวทางการศึกษาของ ธนาวิทย์ บัวฝ้าย (2553) และเย็นใจ เลหาวิช (2545) มาเป็นแนวทางในการวิจัย การบริหารจัดการธุรกิจชุมชน ประกอบได้ด้วย 4 ปัจจัย ได้แก่ การจัดการทรัพยากรมนุษย์ การจัดการการตลาด การจัดการการผลิต และการจัดการบัญชีและการเงิน ซึ่งเป็นแนวทางในการเพิ่มศักยภาพในการดำเนินการของธุรกิจชุมชนเพื่อสร้างความเข้มแข็งของชุมชนนั้น ๆ ส่งเสริมให้เกิดเศรษฐกิจชุมชนแบบพึ่งตนเอง โดยคนในชุมชนเพื่อคนในชุมชน

ข้อมูลตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

ประวัติความเป็นมา

ตำบลบางปลา เป็น 1 ใน 6 ตำบลของอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ มีเนื้อที่ประมาณ 53,376 ตารางกิโลเมตรหรือประมาณ 33,360 ไร่ ตำบลนี้ประกอบด้วยหมู่บ้านทั้งสิ้น 15 หมู่บ้าน แต่ในส่วนที่เรียกกันว่าเกาะบางปลานั้น ประกอบไปด้วยบางส่วนของหมู่ที่ 1 ถึงหมู่ที่ 6 ในพื้นที่นี้เป็นพื้นที่ดั้งเดิมที่ผู้คนอพยพมาอาศัย อยู่ประมาณได้ว่าร้อยกว่าปีแล้ว โดยอาจารย์สุบิน โปธิ์ประสิทธิ์ อดีตอาจารย์ใหญ่โรงเรียนสุเหร่าบางกะสี และอดีตเลขานุการคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลบางปลา ได้ให้ข้อมูลว่า ชุมชนเกาะบางปลาเป็นชุมชนที่เก่าแก่มากมาแล้ว และได้เริ่มเป็นชุมชนอย่างเป็นทางการในช่วงปรับปรุงการปกครองในสมัยรัชกาลที่ 5 ซึ่งบางปลานี้ เดิมทีในแถบนี้เรียกกันว่า “บางลาว” เนื่องจากคนที่มาตั้งรกรากในพื้นที่นี้เป็นคนลาวที่อพยพมาจากเวียงจันทร์ตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 1

พื้นที่เป็นที่ราบลุ่มกว้างใหญ่ ดินอุดมสมบูรณ์เหมาะแก่การทำสวนผลไม้ เลี้ยงปลาสด มีลำคลอง ที่มีความสำคัญ รวม 35 คลอง มีพื้นที่ประมาณ 33,360 ไร่

เขตพื้นที่

ทิศเหนือ ติดกับ เทศบาลตำบลบางพลี, องค์การบริหารส่วนตำบลบางโจลง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

ทิศใต้ ติดกับ เทศบาลตำบลบางปู อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ

ทิศตะวันออก ติดกับ องค์การบริหารส่วนตำบลบางเสาธง กิ่งอำเภอบางเสาธง และ องค์การบริหารส่วนตำบลบางเพรียง อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ

ทิศตะวันตก ติดกับ องค์การบริหารส่วนตำบลบางพลีใหญ่ อำเภอบางพลี และองค์การบริหารส่วนตำบลแพรกษาใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ

อาชีพ

อาชีพหลัก เกษตรกร เลี้ยงปลาสด ปลุกมะม่วง รับจ้าง

อาชีพเสริม รับจ้างทำปลาสด

สาธารณูปโภค

จำนวนครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้ในเขต องค์การบริหารส่วนตำบล 13,123 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 100.00 จำนวนบ้านที่มีโทรศัพท์ 7,000 หลังคาเรือน

การเดินทาง

ทางบก

- เดินทางโดยถนนเทพารักษ์เป็นถนนลาดยางหนึ่งเลน เป็นถนนทางหลวงแผ่นดิน

หมายเลข 3268 ถนนเทพารักษ์ (สำโรง-บางบ่อ)

- ถนนคอนกรีตสายเลียบชายคลองบางปลา

- ถนนซอยต่าง ๆ เช่น ซอยธนสิทธิ์ ซอยจริงใจ ฯลฯ

ทางน้ำ

- ใช้ลำคลองธรรมชาติ และคลองชลประทานต่าง ๆ เช่น คลองสำโรง คลองบางปลา

ฯลฯ มีแหล่งน้ำธรรมชาติและคลองชลประทาน 28 สาย

ผลิตภัณฑ์

ปลาสดแห้ง, กุ้งอบเนย, ข้าวเกรียบปลาสด, กระจ่างฟ้าใหม่

ประวัติความเป็นมาของปลาสด

ปลาสดหรือปลาใบไม้เป็นปลาน้ำจืด มีรูปร่างคล้ายปลากระดีหม้อ แต่ตัวโตกว่าเป็นปลาพื้นบ้านของประเทศไทย มีแหล่งกำเนิดอยู่ในลุ่มน้ำภาคกลาง มีชื่อสามัญว่า Sepat siam หรือ Snake skim gourami นิยมเลี้ยงกันมากบริเวณภาคกลางของประเทศไทย ส่วนที่พบในประเทศเพื่อนบ้าน เช่น มาเลเซีย อินเดีย ฟิลิปปินส์ นั้นเป็นพันธุ์ปลาที่ส่งจากเมืองไทย เมื่อประมาณ 90 กว่าปีที่ผ่านมา และประเทศเหล่านี้ได้เรียกปลาสดของไทยว่า “Sepat Siam” (เซปัด เซียม) ซึ่งคำว่า เซปัด เป็นภาษาแขก แปลว่า ใบไม้ และคำว่า เซียม แปลว่า สยาม สำหรับปลาสดที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักกันว่า มีรสชาติดี หอม เนื้ออร่อย คือ ปลาสดบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ ดังคำขวัญจังหวัดฯ ว่า “ป้อมยุทธนาวี พระเจดีย์กลางน้ำ ฟาร์มจระเข้ใหญ่ งามวิไลเมืองโบราณ สงกรานต์พระประแดง ปลาสดแห้งรสดี ประเพณีรับบัว ครบถ้วนทั่วอุตสาหกรรม”

ประมาณปี พ.ศ. 2539 นางภาวิณี ทองมาก อาชีพแม่บ้าน ได้นั่งคุยกับคุณแม่หน้าบ้าน แล้วมีแม่ค้าหาบปลาสดมาขาย คุณภาวิณี ทองมาก เกิดแนวความคิดว่า “ทำไมไม่ทำปลาสดให้ดี” เพราะอำเภอบางบ่อมีชื่อเสียงเรื่องปลาสด ถึงแม้ตัวเองจะไม่มีความรู้เกี่ยวกับการทำปลาสดเลย

709409892

ก็น่าจะมีหน่วยงานที่สามารถช่วยตนเองได้ เมื่อคิดได้ดังนั้นจึงหาข้อมูลโดยการโทรศัพท์ไปสอบถามข้อมูลที่กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ได้พูดคุยกับ อาจารย์มณูญ จันทรประเสริฐ ได้ให้คำแนะนำทั้งในเรื่องการผลิต การบรรจุภัณฑ์ การตลาดให้ด้วย และแนะนำให้สมัครเป็นสมาชิกของชมรมส่งเสริมสุขภาพไทย โดยตัว อาจารย์มณูญ จันทรประเสริฐ เป็นประธานชมรม ถึงแม้จะได้ความรู้ในการผลิตมาแล้ว แต่ก็ยังเป็นแค่พื้นฐานคุณภาวิณี ทองมาก จึงเริ่มลองผิดลองถูก เพื่อให้ได้พลาสติกทอดกรอบที่มีความกรอบจริง ๆ สามารถเก็บรักษาได้นาน รสชาติถูกใจผู้บริโภค เสียวัตถุดิบในการทำไปเยอะ แต่ก็ไม่ท้อ ลองผลิตจนได้พลาสติกทอดกรอบที่มีความกรอบ รสชาติกลมกล่อม และสามารถเก็บรักษาได้นาน จึงผลิตออกขาย ครั้งแรกได้ตลาดจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ให้พื้นที่ขายในห้างสรรพสินค้าเซ็นทรัล สาขาสีลม ผลิตภัณฑ์ตัวแรกที่จำหน่าย คือพลาสติกหอม, พลาสติกหอมทอดกรอบ และน้ำพริกพลาสติก ปรากฏว่า ขายดีมาก และยังได้รับการคัดเลือกจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมให้ออกงานแสดงสินค้า OTOP to the world (งานอาหารโลก) ในปี พ.ศ. 2543 จัดขึ้นที่ศูนย์แสดงสินค้าไบเทค บางนา ยอดจำหน่ายก็ดีมากเช่นกันเนื่องจากคู่แข่งทางการตลาดยังน้อย และได้ชื่อเสียงจากพลาสติกบางบ่อ เป็นการกระตุ้นในงานนี้เองได้มีโอกาสขายให้ชาวต่างชาติ (อเมริกา) ได้มาซื้อสินค้าที่งาน และยังมีสั่งซื้อพลาสติกทอดกรอบอีกจำนวน 50,000 บาท จากผลตอบรับทางการตลาดที่ดีเยี่ยมทำให้คุณภาวิณี ทองมาก ที่ครั้งแรกไม่ได้คิดที่จะทำเป็นอาชีพจริงจัง ได้หันกลับมาคิดทบทวนใหม่ แล้วเริ่มหาข้อมูลโดยเข้าไปติดต่อขอความรู้ในเรื่องการส่งออกตลาดต่างประเทศจากกรมส่งเสริมการส่งออกและกระทรวงพาณิชย์ ที่คิดจะเปลี่ยนเป็นต้องส่งออกต่างประเทศ ก็เนื่องจากพฤติกรรมของผู้บริโภคคนไทยไม่ชอบรับประทานพลาสติกที่ใส่กล่อง ชอบซื้อรับประทานเป็นตัว ๆ และเริ่มเห็นช่องทางจากงานอาหารโลก เมื่อได้ข้อมูลทุกอย่างพร้อม ก็มีความจำเป็นที่จะต้องเพิ่มแรงงานผลิต คุณภาวิณี ทองมาก จึงรวบรวมคนในหมู่บ้านที่ว่างงานและบางคนได้รับผลกระทบจากเศรษฐกิจยุคฟองสบู่แตก รวมตัวกันจัดเป็น “กลุ่มแปรรูปพลาสติกหอมบางบ่อ” ในปี พ.ศ. 2540 สมาชิกเริ่มแรก จำนวน 15 คน โดยมีการแบ่งงานกันทำตามความถนัดของบุคคล ที่ถนัดเลี้ยงปลาสลิดก็เลี้ยงแล้วนำมาส่งที่กลุ่มบางคนถนัดผลิต บางคนถนัดขาย เมื่อผลิตมากขึ้นก็มีปัญหาว่า หากจะนำออกขายสู่ตลาดสากลนั้นพลาสติกเป็นปลาที่เก็บรักษายาก ทางกลุ่มจึงนำมาคัดแปรงและแปรรูปโดยนำภูมิปัญญาพื้นบ้านไทยโดยตรงมาใช้ พร้อมปรับปรุงกรรมวิธีการผลิต และรสชาติ โดยเน้นความเป็นอาหารไทย และให้เหมาะสมกับรสนิยมของผู้บริโภคทั้งตลาดในและต่างประเทศ

ปี พ.ศ. 2545 กลุ่มแปรรูปพลาสติกหอมบางบ่อ ก็ได้ไปลงทะเบียนและคัดสรรสินค้าได้ในระดับ 5 ดาว ปัจจุบันผลิตภัณฑ์พลาสติกแปรรูปทั้งหมดของกลุ่มประกอบด้วย พลาสติกทอดกรอบ น้ำพริกพลาสติกสูตรต่าง ๆ ผักพริกขิงพลาสติก ปั่นสับใส่ปลาสลิด และพลาสติกทอดกรอบ

709409892

3 รส ผลตอบรับทางการตลาดดีมากเพราะเป็นความแปลกใหม่ของตลาดพลาสติก เป็นผลิตภัณฑ์ที่รับประทานง่าย และประกอบกับชื่อเสียงในเรื่องพลาสติกบางบ่อก็โด่งดังอย่างที่กล่าวมาแล้ว ทำให้ตลาดกว้างขวางทั้งในและต่างประเทศและยังสอดคล้องกับนโยบาย”หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์” ที่ส่งเสริมให้อาหารไทยแพร่หลายออกสู่ตลาดโลกอีกด้วย ปัจจุบันผลิตภัณฑ์แปรรูปพลาสติกได้ขยายตลาดต่างประเทศจากประเทศสหรัฐอเมริกา ยังมีประเทศจีน กัมพูชา เวียดนาม อังกฤษ และออสเตรเลีย

ดังเช่น วิสาหกิจชุมชนกลุ่มชาลิวรรณ ชุมชนพัฒนา ที่อยู่ 4/26 หมู่ 11 ตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ 10540 มีการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ผลิตภัณฑ์พลาสติกของกลุ่มได้คำนึงถึงการใช้วัตถุดิบในชุมชนที่ประสบปัญหาเลี้ยงปลาไม่โตทำให้ได้ช่วยแก้ปัญหาผลผลิตที่ตกต่ำให้มีรายได้ที่สูงขึ้นอย่างมั่นคง สามารถส่งเสริมแรงงานในชุมชนด้านการแปรรูปผลิตภัณฑ์ ด้วยแรงงานในชุมชน และมีการระดมทุนร่วมหุ้น ระดมความคิดในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง แนวความคิดเชิงบูรณาการ คือ บุคคลต้องการมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ชุมชนสามารถช่วยตนเองได้ แนวคิด “ชุมชนต้องมีคุณภาพชีวิตที่ดี” ทางกลุ่มได้คำนึงถึงความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันของ รายได้-ครอบครัว-วัด-โรงเรียน-ชุมชน-สังคม-สิ่งแวดล้อม อันเป็นองค์ประกอบของคุณภาพชีวิตที่ดี จึงได้มีการจัดแบ่งปันผลประโยชน์ให้กับสมาชิกกลุ่มอย่างเป็นธรรมและเสมอภาค มีการจัดการขายหุ้นให้กับสมาชิกหุ้นละ 5,000 บาท ได้รับผลตอบแทนตามผลกำไรจากผลประกอบการตามงบดุลบัญชี ซึ่งผลประกอบการในปี พ.ศ. 2553 ที่ผ่านมา สมาชิกได้รับเงินปันผล ร้อยละ 6.25 อย่างทั่วถึงและสมาชิกของกลุ่มยังได้รับสิทธิประโยชน์จากกลุ่มในการรับซื้อพลาสติกขนาดเล็กในราคาที่สูงกว่าการเหมาขายไปปนเป็นอาหารสัตว์ราว ร้อยละ 30 มีการจัดจ้างแรงงานในพื้นที่ด้วยค่าแรงที่เป็นธรรม ปัจจุบันทางกลุ่มมีสมาชิกผู้ถือหุ้นจำนวน 53 คน ซึ่งหมายถึงการได้รับรายได้ที่มั่นคงจากผลตอบแทนในกิจการของกลุ่ม ค่าจ้างแรงงาน ซึ่งนำไปสู่การแบ่งเบาค่าใช้จ่ายของครอบครัว เนื่องจากแหล่งจำหน่ายที่เป็นรายได้หลักของกลุ่มอยู่ภายในวัดหลวงพ่อดโต ทางกลุ่มจึงมีโอกาสร่วมสนับสนุนกิจกรรม ทำนุบำรุงศาสนาอยู่อย่างสม่ำเสมอ และยังนำผลกำไรตอบแทนสังคม ดังนี้ 1) จัดกิจกรรมร่วมกับชุมชนในวันเด็ก, วันปีใหม่ 2) จัดสวัสดิการให้กับผู้สูงอายุ และ 3) ร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดกิจกรรมวันสำคัญต่าง ๆ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กฤษยา มะแอ, อาภาศรี เทวตา และณฐา อภิธาวินวสุ (2560) ได้ทำการวิจัยเรื่องการบริหารจัดการธุรกิจชุมชนบนพื้นฐานปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ: กรณีศึกษา หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ อำเภอแม่ทา จังหวัดลำพูน การวิจัยมีวัตถุประสงค์

1) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงต่อการบริหารจัดการธุรกิจชุมชน 2) เพื่อเปรียบเทียบข้อมูลส่วนบุคคลด้าน เพศ อายุ ระดับการศึกษา ต่อการบริหารจัดการธุรกิจชุมชนบนพื้นฐานเศรษฐกิจ ผลการวิจัยพบว่า ความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีความสัมพันธ์ต่อการบริหารจัดการธุรกิจชุมชน ตามทฤษฎี 3 ห่วง 2 เงื่อนไข เช่น ผู้ประกอบการเข้าใจว่าด้านความพอประมาณ ผู้ประกอบการในชุมชนจะซื้อวัตถุดิบที่ต้องการใช้ หรือจำเป็นเพื่อไม่ให้เกิดต้นทุนคงค้างมากเกินไปและผลิตสินค้าที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค ด้านความมีเหตุผล ผู้ประกอบการชุมชนจะดำเนินธุรกิจอย่างมีลำดับขั้นตอน คำนึงถึงกระบวนการผลิตที่คุ้มค่า ด้านภูมิคุ้มกันที่ดี ผู้ประกอบการธุรกิจชุมชนจะเตรียมพร้อมรับมือต่อการเปลี่ยนแปลงเศรษฐกิจ สังคม ปรับตัวจากการใช้ข้อมูลในอดีตเพื่อป้องกันปัญหาในอนาคต มีการคาดคะเนสถานการณ์ล่วงหน้า พร้อมสร้างเครือข่ายเพื่อพัฒนา แก้ไขปัญหาทางธุรกิจ ด้านเงื่อนไขความรู้ โดยการหาข้อมูลก่อนตัดสินใจซื้อวัตถุดิบ ทบทวนและมีการใช้ความรู้เพื่อตัดสินใจที่ถูกต้อง ติดตามข่าวสารและค่านิยมของผู้บริโภค เพื่อพัฒนาและเปรียบเทียบข้อมูลส่วนบุคคลด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษาต่อความคิดเห็นในการบริหารธุรกิจ พบว่า หากจำแนกตามเพศแล้ว ความคิดเห็นในด้านการผลิต การตลาด การเงินและการบัญชีไม่ได้แตกต่างกัน หากจำแนกตามอายุ ความคิดเห็นส่วนใหญ่ทั้งด้าน การตลาดการจัดการทรัพยากรมนุษย์ การเงินและการบัญชี ไม่มีความคิดเห็นที่ต่างกัน และหากจำแนกตามระดับการศึกษา ความคิดเห็นส่วนใหญ่ในด้าน การผลิต การจัดการทรัพยากรมนุษย์ การเงินและการบัญชี ไม่มีความคิดเห็นที่แตกต่าง

สัญญา เคนาภูมิ (2559) ได้ทำการวิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารจัดการธุรกิจชุมชนกรณีกลุ่มเลี้ยงปลากระชังและกลุ่มสหกรณ์เพาะเลี้ยงพันธุ์ปลาอำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม มีวัตถุประสงค์เพื่อถอดบทเรียนการบริหารจัดการธุรกิจชุมชนของกลุ่มเลี้ยงปลากระชังและกลุ่มสหกรณ์เพาะเลี้ยงพันธุ์ปลา อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม และเพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการธุรกิจชุมชนของกลุ่มเลี้ยงปลากระชังและกลุ่มสหกรณ์เพาะเลี้ยงพันธุ์ปลา อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ผลการวิจัย พบว่า

1. การบริหารจัดการธุรกิจชุมชนกรณีกลุ่มเลี้ยงปลากระชังและกลุ่มสหกรณ์เพาะเลี้ยงพันธุ์ปลาพบว่า 1) ประเด็นเรื่องการบริหารจัดการด้านการผลิต ได้แก่ คุณภาพน้ำสำหรับการเลี้ยงปลาในกระชัง วัสดุ/ อุปกรณ์ระยะเวลาในการเลี้ยง ปริมาณการเลี้ยงของกลุ่ม การคิดต้นทุนการผลิต 2) การจัดการการตลาด ได้แก่ การทำความเข้าใจต่อความต้องการของลูกค้า การจัดระบบตลาด การจัดรูปแบบการจำหน่าย การส่งเสริมการตลาด การกำหนดราคา การส่งเสริมการขาย 3) การเงินบัญชี ได้แก่ การระดมทุน การบริหารความเสี่ยงการจัดการระบบการเงินบัญชี

2. รูปแบบการบริหารจัดการการบริหารจัดการธุรกิจชุมชนกลุ่มเลี้ยงปลากระชังและกลุ่มสหกรณ์เพาะเลี้ยงพันธุ์ปลา ได้แก่ รูปแบบการบริหารจัดการกลุ่ม รูปแบบกระบวนการบริหารจัดการการผลิต รูปแบบการบริหารจัดการด้านการตลาด รูปแบบการบริหารจัดการด้านเงินและบัญชี

เกรียงไกร โปธิ์มณี และสุภาภรณ์ พรหมฤทัย (2557) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาความต้องการพัฒนาธุรกิจชุมชนในเขตบางเขน การวิจัยเรื่องการศึกษาความต้องการพัฒนาธุรกิจชุมชนในเขตบางเขนมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบทางการตลาด ความต้องการของผู้ประกอบการ และความต้องการในการพัฒนาธุรกิจชุมชนของผู้ประกอบธุรกิจชุมชนในเขตบางเขน เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพด้วยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก โดยการสัมภาษณ์เจ้าของธุรกิจชุมชนที่ขึ้นทะเบียนกับเขตบางเขน จำนวน 39 คน ผลการวิจัยธุรกิจชุมชนในเขตบางเขนพบว่ารูปแบบทางการตลาดของธุรกิจชุมชนมีปัจจัยทางการตลาดสามารถอธิบายได้ 4 ปัจจัย คือ ด้านผลิตภัณฑ์ที่มีการผลิตเป็นครอบครัวสืบต่อกันมาทั้งในส่วนของบริษัท คุณภาพ วัตถุประสงค์การผลิต ชื่อตราสินค้ามีการผลิตออกมาจากความต้องการเสนอขายมากกว่าตอบสนองความต้องการของผู้ซื้อ ด้านของราคาผู้ประกอบการธุรกิจชุมชนจะมีรูปแบบของการคิดราคาขายจากการคูที่ต้นทุนการผลิตเป็นหลัก ด้านช่องทางการจัดจำหน่ายเป็นลักษณะจากผู้ผลิตถึงผู้บริโภคโดยตรงส่วนด้านการส่งเสริมการตลาดจะเป็นด้านที่ธุรกิจชุมชนให้ความสำคัญน้อยที่สุดเนื่องจากให้ความเห็นว่าสินค้ามีคุณภาพดีจ่ายผู้ซื้อผลิตภัณฑ์ส่วนมากจะได้มาจากผู้ที่ซื้อประจำหรือมีการบอกต่อแนะนำกันมาอยู่แล้ว ความต้องการของผู้ประกอบการซึ่งเป็นความต้องการในการพัฒนาตนเองแบ่งออกเป็นด้านกระบวนการผลิต แรงงาน เครื่องมือ วัตถุดิบ เงินทุน ประสบการณ์ ความรู้ด้านความทันสมัยของผลิตภัณฑ์ รูปร่าง สี สันของผลิตภัณฑ์ เอกลักษณ์ และความโดดเด่น การขายผลิตภัณฑ์ ด้านคุณภาพของผลิตภัณฑ์ ด้านมาตรฐานการผลิต ด้านบรรจุภัณฑ์ ด้านฉลาก หรือตราผลิตภัณฑ์ การขนส่งผลิตภัณฑ์ และด้านชื่อเสียงของผลิตภัณฑ์ และความต้องการในการพัฒนาธุรกิจชุมชนซึ่งเป็นผู้ประกอบการร้องขอความช่วยเหลือในด้านดังต่อไปนี้ การช่วยเหลือจากรัฐเงินสนับสนุนจากรัฐการฝึกอบรม หรือการช่วยเหลือด้านความรู้จากหน่วยงานต่าง ๆ การจัดหาแหล่งเงินกู้ด้านเศรษฐกิจด้านความร่วมมือจากชุมชน ความเป็นผลิตภัณฑ์เอกลักษณ์ของจังหวัด ด้านการแข่งขันด้านการจัดหาสถานที่จำหน่าย และด้านการประชาสัมพันธ์ของรัฐ

กาญจนา พัฒนานุรักษ์ (2557) ได้ศึกษาเรื่อง ธุรกิจปลาสด อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร เพื่อศึกษาสถานการณ์การผลิต ต้นทุนและผลตอบแทน วิธีการตลาด ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินการ ผลการศึกษาพบว่าปี พ.ศ. 2554 เกษตรกรจะเลี้ยงปลาสดจำนวน 1 รุ่น มีสัดส่วนของต้นทุนคงที่ต่อต้นทุนผันแปรเท่ากับ 16.29: 83.71 ผลตอบแทนเฉลี่ยไร่ละ 12,541.17 บาท มีกำไรสุทธิเฉลี่ยไร่ละ 10,408.55 บาทต่อปี ต้นทุนการเลี้ยงกิโลกรัมละ 30.31 บาท เกษตรกรในพื้นที่

จะจำหน่ายผลผลิตพลาสติกในรูปพลาสติกสดมากกว่าการแปรรูปถึงร้อยละ 99 โดยจำหน่ายผ่าน พ่อค้าคนกลาง ด้านการเลี้ยง เกษตรกรยังขาดความรู้ ความเข้าใจในหลักการคัดเลือกพ่อแม่พันธุ์ หลักการแปรรูป และขาดการรวมกลุ่มที่จะสร้างอำนาจต่อรองทางการตลาด ฉะนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรให้ความช่วยเหลือทั้งด้านการผลิต การแปรรูป การตลาด การรวมกลุ่ม เพื่อช่วย เกษตรกรในพื้นที่ให้สามารถพัฒนาระบบการเลี้ยงพลาสติก การพัฒนาผลิตภัณฑ์พลาสติกเพื่อสร้าง มูลค่าเพิ่มให้สูงขึ้นต่อไป

ขวัญกมล ดอนขวา (2556) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การจัดการธุรกิจชุมชนบนพื้นฐานปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง มีวัตถุประสงค์ของการศึกษา 1) เพื่อหาค่าประกอบของการจัดการธุรกิจ ชุมชน และองค์ประกอบของปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 2) วิเคราะห์ปัจจัยของปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียงมีผลต่อการจัดการธุรกิจชุมชน และ 3) เพื่อศึกษาคุณลักษณะของกลุ่มอาชีพ ได้แก่ รายได้โดยเฉลี่ยของกลุ่มอาชีพ ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจของกลุ่มอาชีพ และการได้รับความรู้ได้ การบริหารธุรกิจชุมชน ผลการศึกษาพบว่า การจัดการด้านการผลิต การจัดการด้านทรัพยากรมนุษย์ การจัดการด้านการตลาด และการจัดการการเงินและบัญชี เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการจัดการ ธุรกิจชุมชน ส่วนความพอประมาณ ความมีเหตุผล การมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ความรู้ และคุณธรรม เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของแนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยมีค่ามีค่า KMO ค่า Bartlett's test of sphericity มีการแจกแจงโดยประมาณแบบ Chi-square ผ่านเกณฑ์การทดสอบทาง สถิติ นอกจากนี้ ยังมีค่า Total initial eigenvalues มากกว่า 1 และสามารถอธิบายความแปรปรวน ของข้อมูลได้มากที่สุดถึง ร้อยละ 75 โดยองค์ประกอบทุกตัวมีค่า Factor loading เข้าใกล้ 1 ในด้าน การประยุกต์ใช้แนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในด้านการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีและความมี เหตุผล มีผลกระทบโดยตรงในด้านการผลิตมากที่สุด โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.490 และ 0.315 ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบว่า กลุ่มอาชีพความคิดส่วนตัวมาบริหารงาน มากกว่าเงื่อนไขคุณธรรม โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.518 และ 0.289 ตามลำดับ กลุ่มอาชีพมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ใน ระดับสูงมากเพียงใด มีระยะเวลาดำเนินการมายาวนาน และการได้รับการอบรมของสมาชิกใน แต่ละกลุ่มอาชีพเกี่ยวกับการจัดการธุรกิจชุมชน จะทำให้สามารถประสบความสำเร็จในการทำ ธุรกิจของกลุ่มอาชีพเพิ่มขึ้น

สมศักดิ์ รุ่งเรือง (2556) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาศักยภาพของกลุ่มธุรกิจชุมชน อำเภอบางปะอินจังหวัดสมุทรปราการ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนา ศักยภาพของกลุ่มธุรกิจชุมชนของอำเภอบางปะอินจังหวัดสมุทรปราการ ผลการวิจัยพบว่า จุดแข็ง (Strength) ของกลุ่มธุรกิจชุมชนของอำเภอบางปะอินจังหวัดสมุทรปราการ คือการใช้ทรัพยากรของ ท้องถิ่นเองเป็นไปตามหลักทฤษฎีเศรษฐกิจพอเพียงมีวัฒนธรรมชุมชนเป็นแหล่งภูมิปัญญาและเป็น

เอกลักษณ์ของชุมชน มีผู้นำกลุ่มที่เข้มแข็ง อุทิศตนเพื่อชุมชนสามารถบริหารจัดการได้ดี จุดอ่อน (Weakness) คือ ทรัพยากรมีจำกัด ไม่มีแรงงานหนุ่มสาวทำให้ไม่สามารถผลิตสินค้าครั้งละมาก ๆ ได้มีแนวโน้มขาดทรัพยากรและไม่สามารถใช้วัตถุดิบแหล่งอื่นมาทดแทนการผลิตได้ โอกาส (Opportunity) คือ หน่วยงานรัฐส่งเสริมให้มีการศึกษาแหล่งทรัพยากรใหม่ สร้างระบบการเรียนรู้ให้ชุมชน ภาวะคุกคาม (Threats) คือ การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจทำให้ไม่มีพื้นที่บ่อปลาผลิตและการตั้งโรงงานอุตสาหกรรมทำให้แรงงานหนุ่มสาวที่ภาคเกษตรกรรมไปทำงานโรงงานอุตสาหกรรมเหลือแต่แรงงานเป็นผู้สูงวัยที่จจะร่วงโรยขาดหายไปในอนาคตและการส่งเสริมของรัฐไม่ครบวงจรและไม่ต่อเนื่อง เมื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่จะทำให้กลุ่มธุรกิจชุมชนอำเภอบางบ่อ ประสบผลสำเร็จ พบว่า ด้านการบริหารจัดการไม่เป็นระบบ ไม่มีกติกากลุ่มอย่างชัดเจน เมื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่ก่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน พบว่า ไม่มีแผนและมีแนวโน้มปิดตัวลงเพราะขาดวัตถุดิบ ดังนั้น แนวทางการพัฒนาศักยภาพของกลุ่มธุรกิจชุมชนอำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ สรุปได้ว่า ควรจัดให้มีศูนย์การเรียนรู้ในชุมชนเพื่อส่งเสริมเยาวชนในชุมชน และมีแผนชุมชนที่ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานรัฐให้เป็นไปตามแนวทางการพัฒนาชุมชนของหน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง

กษมาพร พวงประยงค์ (2556) ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนกลุ่มการแปรรูปและผลิตภัณฑ์จังหวัดสมุทรสงคราม การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อระดับการพัฒนาและศึกษาแนวทางการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนกลุ่มการแปรรูปและผลิตภัณฑ์จังหวัดสมุทรสงคราม กลุ่มตัวอย่างเป็นสมาชิกวิสาหกิจชุมชนจังหวัดสมุทรสงคราม จำนวน 280 คน และผู้ให้ข้อมูลหลักในการสนทนากลุ่มจำนวน 8 คน ผลการวิจัยจากการวิจัยเชิงปริมาณพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ซึ่งประกอบด้วย อายุ สถานภาพ และระดับการศึกษาแตกต่างกันมีแนวทางการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปัจจัยการสนับสนุนจากภายนอก ปัจจัยภูมิปัญญาท้องถิ่น และปัจจัยการบริหารองค์กร สามารถทำนายแนวทางการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนร่วมกันได้ร้อยละ 76.70 และจากการวิจัยเชิงคุณภาพ พบว่า ควรสร้างผลิตภัณฑ์ให้มีความแตกต่างสร้างการเรียนรู้ให้คนในชุมชน และเป็นแหล่งเรียนรู้ให้คนนอกชุมชนแล้วนำมาพัฒนาและประยุกต์ใช้กับกลุ่มของตน พัฒนาช่องทางข้อมูลข่าวสาร โดยการจัดกิจกรรมเชื่อมโยง เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ข้อมูลระหว่างกลุ่ม

709409892

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการธุรกิจชุมชนแปรรูปพลาสติก ตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการธุรกิจชุมชนแปรรูปพลาสติก และศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการธุรกิจชุมชนแปรรูปพลาสติก ตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ โดยมีแนวทางการวิเคราะห์และวิธีการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

1. วิธีดำเนินการวิจัย
2. ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และผู้ให้ข้อมูลหลัก
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) โดยใช้การศึกษาค้นคว้าเอกสาร แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง เพื่อหาการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการธุรกิจชุมชนแปรรูปพลาสติก ตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และผู้ให้ข้อมูลหลัก

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key informants) ที่ใช้ในการวิจัยการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการธุรกิจชุมชนแปรรูปพลาสติก ตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ครั้งนี้ ใช้การเลือกตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive selection) โดยผู้ให้ข้อมูลหลัก คือ กลุ่มธุรกิจชุมชนแปรรูปพลาสติก ซึ่งประกอบด้วย คณะกรรมการกลุ่ม สมาชิกกลุ่ม จำนวน 12 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ ที่แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้ ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านการดำเนินงาน ส่วนที่ 2 ปัจจัยภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่วนที่ 3 ปัจจัยการสนับสนุนจากภายนอก และส่วนที่ 4 รูปแบบการบริหารจัดการธุรกิจชุมชนแปรรูปพลาสติก ตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

709409892

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ จากการสนทนากลุ่ม (Focus group discussion) โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ก่อนเริ่มทำการสนทนากลุ่มผู้วิจัยได้แสดงถึงวัตถุประสงค์ของการสนทนากลุ่ม โดยขออนุญาตในการจัดบันทึกระหว่างการสนทนากลุ่ม ผู้วิจัยได้มีปฏิสัมพันธ์แบบต่อหน้ากับผู้ให้ข้อมูลสำคัญเพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนและแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความร่วมมือของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ
2. ในขณะที่การสนทนากลุ่มผู้วิจัยจะใช้การจดบันทึกสรุปสั้น ๆ เฉพาะประเด็นที่สำคัญ และเมื่อจบการสนทนากลุ่มจะทำการบันทึกข้อมูลอื่น ๆ เพิ่มเติมทันที
3. ข้อมูลที่ทำการบันทึกจะนำมาทำการตรวจสอบข้อมูลที่ไม่ชัดหรือไม่ครบถ้วน เพื่อนำไปศึกษาเพิ่มเติมในการสนทนากลุ่มครั้งต่อไป และข้อมูลที่ได้นำผู้วิจัยจะนำมาตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลอีกครั้งด้วยการทบทวนครั้งต่อครั้ง เพื่อนำมาวิเคราะห์ สรุป และอภิปรายผลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสนทนากลุ่ม (Focus group discussion) ในการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการธุรกิจชุมชนแปรรูปปลาสด ตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยรูปแบบการบริหารจัดการธุรกิจชุมชนแปรรูปพลาสติก ตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการธุรกิจชุมชนแปรรูปพลาสติก ตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการธุรกิจชุมชนแปรรูปพลาสติก ตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งจากเอกสารชั้นต้น และ เอกสารชั้นรอง เช่น บทความ งานวิจัย หนังสือ ตลอดจนการเก็บข้อมูลภาคสนาม จากกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ซึ่งประกอบด้วย คณะกรรมการกลุ่ม และสมาชิกกลุ่ม รวมจำนวน 17 คน กำหนดเป็นการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) แบ่งเป็น 5 ข้อ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ปัจจัยด้านขั้นตอนการดำเนินงาน

ตอนที่ 3 ปัจจัยด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น

ตอนที่ 4 ปัจจัยด้านการสนับสนุนจากภายนอก

ตอนที่ 5 รูปแบบการบริหารจัดการธุรกิจชุมชนแปรรูปพลาสติก ตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ตารางที่ 1 รายละเอียดผู้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป

ลำดับ	ชื่อ-นามสกุล	อายุ	สถานภาพ	ระดับการศึกษา	อาชีพหลัก	ระยะเวลาในการเป็นสมาชิกในกลุ่ม	แทนด้วยรหัส
1	นางสาวพวงนาค สอนใจ (หัวหน้ากลุ่ม)	57 ปี	โสด	ป.7	ค้าขาย	35 ปี	A1
2	นางสารวย ทับทอง (หัวหน้ากลุ่ม)	48 ปี	สมรส	ป.7	เกษตรกร	15 ปี	A2

709409892

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อ-นามสกุล	อายุ	สถานภาพ	ระดับการศึกษา	อาชีพหลัก	ระยะเวลาในการเป็นสมาชิกในกลุ่ม	แทนด้วยรหัส
3	นางขวัญเรือน พาชื่น	54 ปี	สมรส	ป.3	เกษตรกร	10 ปี	A3
4	นางชนาภา สุขปลั่ง	27 ปี	สมรส	ปริญญาตรี	ค้าขาย	4 ปี	A4
5	นางนลินี เขียวหวาน	43 ปี	สมรส	ม.3	เกษตรกร	5 ปี	A5
6	นางกนกอร มิโกสม	26 ปี	สมรส	ปริญญาตรี	เกษตรกร	3 ปี	A6
7	นางสุชาดา เกิดพูล	56 ปี	หม้าย	ม.6	เกษตรกร	7 ปี	A7
8	นางอำไพ สำโรงทอง	55 ปี	หม้าย	ป.6	รับจ้าง	9 ปี	A8
9	นางมาลัย สุขปลั่ง	62 ปี	หม้าย	ป.4	เกษตรกร	10 ปี	A9
10	นางวันเพ็ญ ทรงอารมณ์	55 ปี	สมรส	ป.7	รับจ้าง	9 ปี	A10
11	นางสำเรียม สุขปลั่ง	61 ปี	หม้าย	ป.4	เกษตรกร	9 ปี	A11
12	นางจำรัส คงมณี	57 ปี	สมรส	ปริญญาตรี	เกษตรกร	10 ปี	A12
13	นางใจไล สอนใจ	43 ปี	สมรส	ม.6	เกษตรกร	17 ปี	A13
14	นางสุนีย์ สุขมี	64 ปี	สมรส	ป.4	เกษตรกร	20 ปี	A14
15	นางสวิง สำโรงทอง	51 ปี	หม้าย	ป.3	รับจ้าง	9 ปี	A15
16	นางโสภา อ่อนละม้าย	47 ปี	สมรส	ป.6	เกษตรกร	20 ปี	A16
17	นางสาวจันทร์เพ็ญ จันทร์คลองใหม่	43 ปี	สมรส	ปริญญาตรี	ค้าขาย	20 ปี	A17

จากตารางที่ 1 รายละเอียดผู้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป พบว่า คณะกรรมการกลุ่มธุรกิจชุมชนแปรรูปพลาสติก ตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการและสมาชิกกลุ่มจำนวน 17 คน เป็นเพศหญิงทั้งหมด โดยเฉลี่ยมีอายุ 53 ปี โดย 10 คน จากทั้งหมด 17 คน ประกอบอาชีพเกษตรกรที่เลี้ยงปลาสลิด และประกอบอาชีพค้าขาย 4 ราย อีก 3 ราย ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป จากผลสำรวจ พบว่ามีกลุ่มสมาชิกส่วนใหญ่ที่ซื้ออาชีพเลี้ยงปลาสลิดเป็นอาชีพหลักและสร้างรายได้เสริม โดยการรวมกลุ่มธุรกิจชุมชนแปรรูปพลาสติก เพื่อเพิ่มมูลค่าและต่อยอดให้ธุรกิจของตน

คณะกรรมการและสมาชิกกลุ่มธุรกิจชุมชนแปรรูปพลาสติก ตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 17 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างในการสัมภาษณ์ มีดังนี้

- A1 คณะกรรมการกลุ่มธุรกิจชุมชนแปรรูปพลาสติกทองก้อน
 A2 คณะกรรมการกลุ่มธุรกิจชุมชนแปรรูปพลาสติกทองก้อน
 A3 สมาชิกกลุ่มธุรกิจชุมชนแปรรูปพลาสติกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร
 A4 สมาชิกกลุ่มธุรกิจชุมชนแปรรูปพลาสติกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร
 A5 สมาชิกกลุ่มธุรกิจชุมชนแปรรูปพลาสติกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร
 A6 สมาชิกกลุ่มธุรกิจชุมชนแปรรูปพลาสติกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร
 A7 สมาชิกกลุ่มธุรกิจชุมชนแปรรูปพลาสติกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร
 A8 สมาชิกกลุ่มธุรกิจชุมชนแปรรูปพลาสติกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร
 A9 สมาชิกกลุ่มธุรกิจชุมชนแปรรูปพลาสติกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร
 A10 สมาชิกกลุ่มธุรกิจชุมชนแปรรูปพลาสติกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร
 A11 สมาชิกกลุ่มธุรกิจชุมชนแปรรูปพลาสติกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร
 A12 สมาชิกกลุ่มธุรกิจชุมชนแปรรูปพลาสติกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร
 A13 สมาชิกกลุ่มธุรกิจชุมชนแปรรูปพลาสติกทองก้อน
 A14 คณะกรรมการกลุ่มธุรกิจชุมชนแปรรูปพลาสติกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร
 A15 สมาชิกกลุ่มธุรกิจชุมชนแปรรูปพลาสติกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร
 A16 คณะกรรมการกลุ่มธุรกิจชุมชนแปรรูปพลาสติกเพื่อการส่งออก
 A17 คณะกรรมการกลุ่มธุรกิจชุมชนแปรรูปพลาสติกเพื่อการส่งออก

ตอนที่ 2 ปัจจัยด้านขั้นตอนการดำเนินงาน

ตารางที่ 2 ธุรกิจชุมชนของท่านมีวิธีการค้นหาความต้องการของตลาดหรือไม่อย่างไร

ลำดับ	แทนด้วยรหัส	วิธีการค้นหาความต้องการของตลาด
1	A1	ไม่มี ลูกค้าจะติดต่อมาเองและจะจัดส่งตามที่ลูกค้าต้องการ
2	A2	หาตามขนาดของปลาที่ลูกค้าต้องการ
3	A3	ผลิตตามปลาที่มีอยู่
4	A4	ผลิตและจัดส่งตามที่ลูกค้าสั่ง
5	A5	ทำตามวัตถุดิบที่มีอยู่เป็นหลัก เพราะเป็นปลาได้รับมาจากการรับซื้อชาวบ้านบ้านในชุมชนและมีการเลี้ยงเองเป็นบางส่วน

709409892

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ลำดับ	แทนด้วยรหัส	วิธีการค้นหาความต้องการของตลาด
6	A6	ผลิตตามที่ถูกคำสั่งไว้ โดยดูที่วัตถุดิบที่ตัวเองมีอยู่เป็นหลัก บ่อปลาที่ได้มาไม่ได้มีอยู่ตลอดเพราะเรารับมาจากชาวบ้านในพื้นที่ และจากที่เลี้ยงเองบางส่วน
7	A7	ทำตามความต้องการของลูกค้า
8	A8	ลูกค้าจะมาหาเอง
9	A9	ลูกค้าเข้ามาหาเอง
10	A10	ลูกค้ามาติดต่อเองโดยตรง
11	A11	ลูกค้าจะเข้ามาหาเอง โดยการมาเลือกคูที่แพงปลา
12	A12	เราผลิตตามปลาที่เรามี
13	A13	ปัจจุบันพื้นที่ใช้ในการเลี้ยงปลาสดในจังหวัดสมุทรปราการอำเภอบางพลี ตำบลบางปลา เริ่มลดจำนวนลง จากการก่อกำแพงที่สร้างโรงงาน ซึ่งส่งผลกระทบต่อคุณภาพและการเติบโตของปลาสด จนทำให้ปริมาณของปลาสด ไม่เพียงพอต่อการแปรรูป จะมีการนำปลาสดจากแหล่งอื่น ๆ เพื่อให้เพียงพอต่อการแปรรูปและความต้องการของลูกค้า
14	A14	ต้องบริหารวัตถุดิบให้เพียงพอต่อความต้องการของตลาดเพราะวัตถุดิบที่ได้รับมา จะแบ่งเป็น ส่วนที่สมาชิกในกลุ่มทำการเลี้ยงเอง ส่วนที่รับซื้อมาจากชาวบ้านในชุมชน และส่วนที่ รับซื้อมาจาก พื้นที่จังหวัดอื่น ๆ เช่น สมุทรสงคราม ฉะเชิงเทรา เหตุผลที่รับมาจากจังหวัดอื่น ๆ เนื่องจาก การเลี้ยงปลาสดในชุมชนบางปลา มีจำนวนลดลง เพราะเกษตรกรที่เป็นผู้เลี้ยงได้กำไรน้อยกว่าผู้ที่รับมาแปรรูปและส่วนหนึ่งเกิดจากการขยายพื้นที่ ของโรงงานอุตสาหกรรม

709409892

BUU_1Thesis 59710039 independent study / rev: 02062562 09:40:59 / seq: 21

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ลำดับ	แทนด้วยรหัส	วิธีการค้นหาความต้องการของตลาด
15	A15	ปัจจุบันเกิดปัญหาเรื่องการเลี้ยงปลาสลิดเริ่มลดน้อยลงเนื่องจากการผลิตใช้เวลา นานกว่าการเลี้ยงปลาน้ำจืดประเภทอื่น และ การขยายฐานการผลิตของโรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ ซึ่งทำให้เกิดผลกระทบ เช่น น้ำเสีย มลภาวะเป็นพิษ ทำให้ในพื้นที่บางปลา ต้องทำการรับซื้อปลาสลิดจากจังหวัดอื่น ๆ เช่นสมุทรสาครราชบุรีสมุทรสงคราม เพื่อให้เพียงพอต่อการแปรรูป
16	A16	ปัจจุบันพบว่า การขยายพื้นที่ทางด้านอุตสาหกรรมมีมากขึ้น ทำให้พื้นที่ที่ชาวบ้านเลี้ยงปลาสลิดลดลง ส่วนใหญ่เป็นการเช่าพื้นที่ของนายทุน และ ปัญหาด้านอื่น ๆ เช่น การขาดแคลนเงินทุนขาดแคลนค่าแรง ปลาที่มีขนาดโตเต็มวัยมีขนาดแคระแกรน ไม่ได้มาตรฐาน ปัจจัยเหล่านี้ทำให้ ชาวบ้านในชุมชน หันไปเพาะพันธุ์ปลาชนิดอื่น ๆ จึงต้องทำการติดต่อซื้อขายกับพื้นที่ภายนอกที่มีการเพาะพันธุ์ปลาสลิด เช่น จังหวัดสุพรรณบุรี จังหวัดสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสงคราม จังหวัดราชบุรี
17	A17	มีการติดต่อซื้อขายกับพื้นที่ภายนอกที่มีการเพาะพันธุ์ปลาสลิด เช่น จังหวัดสุพรรณบุรี จังหวัดสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสงคราม จังหวัดราชบุรี เพื่อเพิ่มวัตถุดิบที่จะนำมาแปรรูปให้เพียงพอต่อความต้องการ

จากตารางที่ 2 ธุรกิจชุมชนของท่านมีวิธีการค้นหาความต้องการของตลาดหรือไม่อย่างไร จากการสัมภาษณ์คณะกรรมการกลุ่มธุรกิจชุมชนแปรรูปปลาสลิด ตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการและสมาชิกกลุ่ม จำนวน 17 คน สรุปได้ว่า ในปัจจุบันพื้นที่ที่ใช้ในการเพาะเลี้ยงปลาสลิดในจังหวัดสมุทรปราการเริ่มลดน้อยลง จนทำให้ปริมาณปลาสลิดที่ผลิตได้ไม่เพียงพอต่อการแปรรูป จึงมีการนำปลาสลิดจากแหล่งอื่น ๆ มาทำการแปรรูปเพื่อเพิ่มวัตถุดิบที่จะนำมาแปรรูปให้เพียงพอต่อความต้องการของตลาด

ตอนที่ 2 ปัจจัยด้านขั้นตอนการดำเนินงาน

ตารางที่ 3 ธุรกิจชุมชนของท่านมีการเลือกวิธีการผลิตที่เหมาะสมหรือไม่อย่างไร

ลำดับ	แทนด้วยรหัส	มีการเลือกวิธีการผลิตที่เหมาะสมหรือไม่อย่างไร
1	A1	นำปลาสดมาซอดเกลือดี ใส่น้ำมันและนำมาตากแห้ง โดยปลาแต่ละขนาดมีวิธีการทำ ที่ต่างกัน แบ่งเป็นปลาสดตากแห้ง ปลาเป็ยกคือปลาที่ลูกค้าสามารถนำไปตากเอง และปลาวงซึ่งเป็นปลาที่มีขนาดเล็กสุด
2	A2	การเลือกวิธีการผลิต อยู่ที่ปลาที่ได้รับมา แบ่งการหมักเกลือตามปริมาณปลาที่ได้รับและขนาดแล้วก็ แยกการตัดตามขนาดของปลา และจะมีปลาที่ไม่ตากเรียกว่าปลาน้ำ
3	A3	ทำตามปลาที่มีอยู่
4	A4	เลือกทำตามวัตถุดิบและตามความต้องการของลูกค้าไม่ว่าจะเป็นขนาดใหญ่หรือเล็ก
5	A5	มีการทำเป็นขั้นตอน เมื่อได้ปลามา จะมีขั้นตอนการหมักเกลือ แยกการตากตามขนาดของปลา และจะมีปลาที่ไม่ต้องตากคือปลาน้ำ ที่หมักเกลือเรียบร้อยแล้วสามารถส่งให้ลูกค้าได้เลย ปลาที่มีขนาดเล็กหรือลูกปลาจะนำไปทำเป็นปลาวง
6	A6	เลือกทำจากขนาดของปลาที่มีอยู่ ปลาแต่ละขนาดมีวิธีการทำที่แตกต่างกัน ถ้าตัวใหญ่จะแบ่งเป็นตากแห้งและขนาดเล็กนำไปทำเป็นปลาวง ปลาวงคือปลานขนาดเล็กหรือลูกของปลาสด ที่นำมาต่อกันเป็นแพวงกลม เพื่อนำไปตากแห้ง
7	A7	ตามความต้องการของลูกค้า
8	A8	เลือกทำตามปลาที่ตนมีอยู่
9	A9	เลือกตามความเล็กใหญ่ของปลาที่มี
10	A10	ผลิตตามวัตถุดิบที่มีอยู่
11	A11	เลือกตามขนาดปลา ไม่ว่าจะเป็นปลาเล็ก,ปลาใหญ่ หรือปลาวง
12	A12	ตามขนาดของปลาแต่ละชนิด

709409892

BTU -Thesis 59710039 independent study / rev: 02062562 09:40:59 / seq: 21

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ลำดับ	แทนด้วยรหัส	มีการเลือกวิธีการผลิตที่เหมาะสมหรือไม่อย่างไร
13	A13	วิธีการผลิตจะแบ่งตามจำนวนของสินค้าที่ถูกคำสั่งแต่จะคำนึงถึงปลาที่มีอยู่เป็นหลักปลาที่ไม่ได้นำมาแปรรูปจะนำไปแช่แข็ง
14	A14	การเลือกวิธีการผลิต จะ คำนึงถึง วัตถุดิบที่ได้รับมา เนื่องจากขนาดของปลาที่ได้รับมาไม่มีความแน่นอน เพราะว่า การเลี้ยงปลาสดในชุมชนเป็นการเลี้ยงแบบธรรมชาติ ซึ่งเติบโตโดยอาศัยธรรมชาติเป็นหลักทำให้ไม่สามารถคาดคะเนผลผลิตได้ บวกกับการถูกลามของโรงงานอุตสาหกรรมทำให้กลุ่มที่แปรรูปปลาสดประสบกับปัญหาขาดแคลนวัตถุดิบ
15	A15	เลือกแปรรูปจากขนาดของปลาที่ได้รับมาเพราะปลาแต่ละขนาดมีวิธีการแตกต่างกันถ้าขนาดใหญ่แบ่งเป็นแบบตากแห้งและแบบเปียก ปลาที่ได้รับมาจากสถานที่ ภายนอกจะมีรสชาติแตกต่างจากปลาในพื้นที่และมีขนาดสีตัวแตกต่างกัน
16	A16	ใช้วิธีการแปรรูปแบบภูมิปัญญาดั้งเดิม เน้น การลดสิ่งที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ปลาสดที่ได้รับมา ในช่วงเดือนธันวาคมถึงกุมภาพันธ์ จะมีเนื้อแน่น ตัวแบนอ้วน เหมาะกับการบริโภคที่สุด
17	A17	ใช้วิธีการแปรรูปแบบภูมิปัญญาดั้งเดิม เน้นความสะอาดและการลดสิ่งที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

จากตารางที่ 3 ชุมชนชุมชนของท่านมีการเลือกวิธีการผลิตที่เหมาะสมหรือไม่อย่างไร จากการสัมภาษณ์คณะกรรมการกลุ่มชุมชนแปรรูปปลาสด ตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการและสมาชิกกลุ่ม จำนวน 17 คน สรุปได้ว่า จะเลือกวิธีการผลิตตาม โดยแยกตามประเภทของปลาสดที่ได้รับมา เนื่องจากปลาสดที่รับมาจากจังหวัดอื่น ๆ จะมีขนาดตัว กลิ่น และรสชาติที่แตกต่างกัน โดยเน้นที่ความสดและสะอาดเป็นสิ่งสำคัญ

ตารางที่ 4 ธุรกิจชุมชนของท่านมีวิธีการอย่างไรในการหากลุ่มเป้าหมาย

ลำดับ	แทนด้วยรหัส	วิธีการในการหากลุ่มเป้าหมาย
1	A1	ลูกค้ามาติดต่อเอง เกิดจากการบอกเล่าปากต่อปาก
2	A2	ปกติลูกค้าจะมาเลือกซื้อเองที่แผงปลา ก็จะมีลูกค้าประจำ และเขาก็จะชวนชวน ๆ คนรู้จักให้มาอุดหนุน
3	A3	ลูกค้าเข้ามาเอง มาเลือกซื้อมาคู้ที่แผงปลาเอง จากปลาที่มีอยู่
4	A4	ลูกค้าส่วนมากจะรู้จักพลาสติกอยู่แล้ว และรู้ว่าชุมชนนี้เป็นแหล่งแปรรูปพลาสติก
5	A5	มีการตากพลาสติกที่แผงปลาอยู่ตลอด เพื่อดึงดูดลูกค้าที่เดินทางผ่านไปผ่านมา ถ้าเป็นลูกค้าประจำ จะโทรมาสั่งไว้ก่อน
6	A6	ไม่เจาะจงกลุ่มลูกค้า ปกติแล้วจะมีการ โทรมาสั่งจอง และก็เข้ามาคู้ที่แผงโดยตรง ส่วนใหญ่จะเป็นลูกค้าประจำ เพราะว่าขายพลาสติกมานานแล้ว ขาลายใหม่ น่าจะรู้จัก จากการบอกต่อกันปากต่อปากและบางครั้งจะมีลูกค้าที่เดินทางผ่านมาแวะซื้อ
7	A7	ลูกค้าเข้ามาซื้อที่แผงโดยตรง
8	A8	ลูกค้าติดต่อมาเอง
9	A9	ลูกค้าติดต่อมาเอง
10	A10	ลูกค้าติดต่อมาเอง
11	A11	ลูกค้าเข้ามาคู้สินค้าโดยตรง
12	A12	ลูกค้ามาคู้ ๆ และมาติดต่อเอง
13	A13	กลุ่มของเราไม่ได้มีวิธีการหากลุ่มลูกค้าแต่อย่างใด ลูกค้าจะติดต่อมาเอง เพราะพลาสติกของบางบ่อและบางปลาเป็นที่รู้จักและยอมรับของคนทั่วไป ด้วยความอร่อยและมีชื่อเสียง พลาสติกจึงเป็นเอกลักษณ์หนึ่งในคำขวัญของจังหวัดสมุทรปราการเป็นการดึงดูดกลุ่มลูกค้าทางอ้อม
14	A14	ปกติแล้วในพื้นที่ชุมชนบางปลาและอำเภอบางบ่อ มีชื่อเสียงด้านการแปรรูปพลาสติกอยู่แล้ว ซึ่งทำให้มีลูกค้าเข้ามาอยู่ตลอด ลูกค้าที่เคยมาแล้วก็จะกลับไปประชาสัมพันธ์ให้เองจากการบอกปากต่อปาก ไม่มีวิธีการหรือรูปแบบในการหากลุ่มเป้าหมาย

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ลำดับ	แทนด้วยรหัส	วิธีการในการหากลุ่มเป้าหมาย
15	A15	ชุมชนบางปลาและอำเภอบางบ่อเป็นที่รู้จักและยอมรับ ในเรื่องการแปรรูปพลาสติกและมีชื่อเสียง ซึ่งเป็นการดึงดูดผู้บริโภคตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน โดยที่ไม่ต้องทำการโฆษณาใด ๆ
16	A16	กลุ่มลูกค้า ส่วนใหญ่ เป็นประชาชนที่เปิดร้านอาหารในละแวกใกล้เคียงและประเทศเพื่อนบ้าน และประเทศในทวีปอเมริกาใต้
17	A17	กลุ่มลูกค้า ส่วนใหญ่ เป็นประชาชนที่เปิดร้านอาหารในละแวกใกล้เคียงและประเทศเพื่อนบ้าน และประเทศในทวีปอเมริกาใต้

จากตารางที่ 4 จากการสัมภาษณ์คณะกรรมการกลุ่มธุรกิจชุมชนแปรรูปพลาสติก ตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการและสมาชิกกลุ่ม จำนวน 17 คน สรุปได้ว่าการหากลุ่มเป้าหมาย ชุมชนบางปลาและอำเภอบางบ่อเป็นที่รู้จักและยอมรับ ในเรื่องการแปรรูปพลาสติกและมีชื่อเสียง มีรสชาติดี เนื้ออร่อย กลิ่นหอม จากภูมิปัญญาของคนในท้องถิ่น ซึ่งเป็นการดึงดูดผู้บริโภคตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

ตารางที่ 5 ลักษณะรูปแบบของกลุ่มธุรกิจชุมชนของท่าน

ลำดับ	แทนด้วยรหัส	รูปแบบของกลุ่มธุรกิจชุมชน
1	A1	จดทะเบียนตามกฎหมาย
2	A2	จดทะเบียนตามกฎหมาย
3	A3	ไม่จดทะเบียนตามกฎหมาย
4	A4	ไม่จดทะเบียนตามกฎหมาย
5	A5	ไม่จดทะเบียนตามกฎหมาย
6	A6	ไม่จดทะเบียนตามกฎหมาย
7	A7	ไม่จดทะเบียนตามกฎหมาย

709409892

BTU eThesis 59710039 independent study / rev: 02062562 09:40:59 / seq: 21

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ลำดับ	แทนด้วยรหัส	รูปแบบของกลุ่มธุรกิจชุมชน
8	A8	ไม่จดทะเบียนตามกฎหมาย
9	A9	ไม่จดทะเบียนตามกฎหมาย
10	A10	ไม่จดทะเบียนตามกฎหมาย
11	A11	ไม่จดทะเบียนตามกฎหมาย
12	A12	ไม่จดทะเบียนตามกฎหมาย
13	A13	จดทะเบียนถูกต้องตามกฎหมาย เนื่องจากทำกันมาก่อนตั้งแต่สมัยบิดามารดาและได้ใช้ชื่อของมารดาในการจดทะเบียนต่อมาเมื่อเกิดการรวมกลุ่มอย่างเป็นทางการจึงนำชื่อของมารดามาตั้งเป็นชื่อกลุ่ม
14	A14	ไม่ได้มีการจดทะเบียนตามกฎหมายเพราะเป็นการรวมกลุ่มของเพื่อน ๆ พี่น้องคนสนิทในชุมชนจึงไม่ได้สนใจส่วนนั้น
15	A15	ไม่ได้จดทะเบียนตามกฎหมาย เพราะคิดว่าไม่มีความจำเป็น
16	A16	รูปแบบจดทะเบียนถูกต้องตามกฎหมายเพราะต้องทำธุรกิจกับประเทศเพื่อนบ้านเพื่อทำการส่งออกสินค้า เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาในการดำเนินธุรกิจ
17	A17	รูปแบบจดทะเบียนถูกต้องตามกฎหมายเพราะต้องทำธุรกิจกับประเทศเพื่อนบ้านเพื่อทำการส่งออกสินค้า เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาในการดำเนินธุรกิจ

จากตารางที่ 5 ลักษณะรูปแบบของกลุ่มธุรกิจชุมชน จากการสัมภาษณ์คณะกรรมการกลุ่มธุรกิจชุมชนแปรรูปพลาสติก ตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการและสมาชิกกลุ่ม จำนวน 17 คน สรุปได้ว่า กลุ่มธุรกิจชุมชนแปรรูปพลาสติกในชุมชนบางปลามีทั้งกลุ่มที่จดทะเบียนถูกต้องตามกฎหมายและกลุ่มที่ไม่ได้จดทะเบียนถูกต้องตามกฎหมาย โดยกลุ่มธุรกิจชุมชนแปรรูปพลาสติกที่มีการจดทะเบียนถูกต้องตามกฎหมายเพื่อใช้ในการทำธุรกิจ และกลุ่มที่เกิดจากการชักชวนกันของคนในชุมชนเป็นกลุ่มเล็ก ๆ จึงไม่มีการจดทะเบียนตามกฎหมาย

709409892

BUTU-IThesis 59710039 independent study / rev: 02062562 09:40:59 / seq: 21

ตอนที่ 3 ปัจจัยด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น

ตารางที่ 6 ธุรกิจชุมชนของท่านมีวิธีในการสร้างกระบวนการเรียนรู้ในชุมชนหรือไม่อย่างไร

ลำดับ	แทนด้วยรหัส	วิธีในการสร้างกระบวนการเรียนรู้ในชุมชน
1	A1	ให้ผู้สนใจเข้ามาเรียนรู้เข้ามาทำงานด้วยการปฏิบัติงานจริงที่แผงปลา โดยเบื้องต้นจะสอนขั้นตอนทุกอย่าง แต่ตอนทำงานจริง ต้องมีตำแหน่งหน้าที่เป็นของตัวเอง
2	A2	ให้คำแนะนำพร้อมทั้งปฏิบัติงานจริง
3	A3	แนะนำโดยตรง มาหัดทำกันที่แผงปลา
4	A4	ให้คำแนะนำให้คนรู้จักและลองปฏิบัติงานจริง
5	A5	เรียนรู้จากการทำงานโดยตรง
6	A6	หากมีชาวบ้านที่สนใจจะให้เข้ามาหัดทำโดยตรง และจะสอนวิธีการทำต่าง ๆ
7	A7	สามารถมาเรียนรู้ที่แผงปลาได้เลย
8	A8	เรียนรู้โดยตรงจากการทำงาน
9	A9	เรียนรู้โดยตรงจากการทำงาน
10	A10	เรียนรู้โดยตรงจากการทำงาน
11	A11	ให้ผู้สนใจเข้ามาดูงานและให้คำแนะนำ
12	A12	ถ้ามีผู้สนใจ จะมีการให้คำแนะนำและปฏิบัติงานจริง
13	A13	ในชุมชนไม่มีสถานที่ ที่รองรับเพื่อสร้างกระบวนการเรียนรู้ในชุมชน แต่ทางกลุ่มธุรกิจชุมชนของเราเปิดให้ผู้สนใจเข้ามาเรียนรู้มาทำงานด้วยการปฏิบัติงานจริง โดยจะสอนอย่างละเอียดในทุกตำแหน่งหน้าที่ แต่ไม่ค่อยมีวัยรุ่นหรือเยาวชนให้ความสนใจ ซึ่งอาจทำให้เกิดปัญหาไม่มีผู้สืบทอดได้ในอนาคต

709409892

BUU-IThesis 59710039 independent study / recv: 02062562 09:40:59 / seq: 21

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ลำดับ	แทนด้วยรหัส	วิธีในการสร้างกระบวนการเรียนรู้ในชุมชน
14	A14	ในชุมชนยังไม่มีศูนย์กลางการเรียนรู้ ที่ให้ความรู้ในการผลิตและแปรรูปให้แก่บุคคลทั่วไป ทางกลุ่มจึงมีการจัดอบรม เพื่อพูดคุยและแลกเปลี่ยนความรู้ของเกษตรกรที่ไม่มีประสบการณ์ในการ เลี้ยงปลาผลิตและแปรรูป เพื่อเป็นการให้ความรู้กับแก่ประชากรในชุมชน ส่วนใหญ่เป็นบุคคลวัยกลางคน เยาวชนและวัยรุ่นไม่ค่อยให้ความสนใจ
15	A15	ทางกลุ่มมีการจัดอบรม เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ หรือประสบการณ์ ในการ ปลูกเลี้ยงปลาผลิต เพื่อเป็นการ ให้ความรู้แก่คนในชุมชนและผู้สนใจ
16	A16	ด้านกระบวนการเรียนรู้ในชุมชน ทางกลุ่มไม่ได้มีการสร้างกระบวนการเรียนรู้หรือให้ความรู้กับคนในชุมชนสักเท่าไร เพราะการทำงานของกลุ่มเราแตกต่างกับกลุ่มธุรกิจชุมชนอื่น
17	A17	ด้านกระบวนการเรียนรู้ในชุมชน ทางกลุ่มไม่ได้มีการสร้างกระบวนการเรียนรู้หรือให้ความรู้กับคนในชุมชนสักเท่าไร เพราะการทำงานของกลุ่มเราแตกต่างกับกลุ่มธุรกิจชุมชนอื่น

จากตารางที่ 6 ธุรกิจชุมชนของท่านมีวิธีในการสร้างกระบวนการเรียนรู้ในชุมชนหรือไม่อย่างไร จากการสัมภาษณ์คณะกรรมการกลุ่มธุรกิจชุมชนแปรรูปปลาสด ตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการและสมาชิกกลุ่ม จำนวน 17 คน โดยสรุปได้ว่า ในชุมชนยังไม่มีสถานที่ที่เป็นศูนย์กลางในการสร้างกระบวนการเรียนรู้อย่างชัดเจนและเป็นระบบ กลุ่มธุรกิจชุมชนแปรรูปปลาสดในชุมชนบางปลาจึงมีการเปิดให้ผู้สนใจเข้ามาเรียนรู้มาทำงานด้วย การปฏิบัติจริง และมีการจัดอบรม เพื่อพูดคุยและแลกเปลี่ยนความรู้ของเกษตรกร ในปัจจุบันเยาวชนในพื้นที่นั้นไม่ให้ความสนใจเท่าที่ควร แนวทางการแก้ไข ชุมชนควรมีศูนย์กลาง เรียนรู้ที่เน้นไปที่กลุ่มเยาวชน ให้เข้าใจและเรียนรู้ธรรมชาติ ของชุมชนที่ตนอยู่ ว่าประกอบด้วยทรัพยากรอะไรบ้างและมีผลต่อความเข้มแข็งและยั่งยืนของชุมชนอย่างไร เพื่อทำให้ตระหนักถึงภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เป็นสำคัญมาก

709409892

BUTU 1Thesis 59710039 independent study / revv: 02062562 09:40:59 / seq: 21

ตารางที่ 7 ชุมชนของท่านมีวิธีการถ่ายทอดความรู้ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือไม่อย่างไร

ลำดับ	แทนด้วยรหัส	วิธีการถ่ายทอดความรู้ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น
1	A1	จะคอยสอนอยู่ตลอด เช่น การเก็บปลาไว้ในถัง ต้องแบ่ง น้ำแข็งเป็นชั้น ๆ และต้องใส่ ถุงกระดาษสีน้ำตาล เพื่อดูดซับความชื้น แต่ในปัจจุบันเยาวชนรุ่นหลัง ไม่ค่อยสนใจการทำพลาสติก
2	A2	ให้คำแนะนำพร้อมทั้งปฏิบัติงานจริง
3	A3	ให้ลงทำงานจริงที่แผงปลาโดยตรง มีเด็ก ๆ มาฝึกทำและมีการให้ค่าจ้างที่มาช่วยทำปลา
4	A4	ให้คำแนะนำและลงปฏิบัติจริงแก่ผู้สนใจ
5	A5	มีการสอนให้เยาวชนในพื้นที่ แต่ไม่ได้รับความสนใจแต่จะมีบางส่วนที่มาเรียนรู้และช่วยงานเพราะมาหารายได้เสริม
6	A6	เยาวชนในชุมชนไม่ค่อยให้ความสนใจ ส่วนใหญ่จะมาหารายได้เสริมในช่วงปิดเทอม
7	A7	สามารถมาเรียนรู้ที่แผงปลาได้เลย
8	A8	เรียนรู้โดยตรงจากการทำงาน
9	A9	เรียนรู้โดยตรงจากการทำงาน
10	A10	เรียนรู้โดยตรงจากการทำงาน
11	A11	ให้ผู้สนใจเข้ามาดูงานและให้คำแนะนำ
12	A12	ถ้ามีผู้สนใจ จะมีการให้คำแนะนำและปฏิบัติงานจริง
13	A13	เพราะไม่มีศูนย์การเรียนรู้หรือสถานที่ที่ใช้ในการให้ความรู้โดยตรง สมาชิกในกลุ่มจะให้คำแนะนำ แก่ ชาวบ้านที่มาสอบถาม หรือเมื่อพบเห็นเกษตรกร ที่เพาะเลี้ยงพลาสติกประสบปัญหาต่าง ๆ ในการเพาะเลี้ยง เช่น เทคนิคการ ให้อาหาร อาศัยธรรมชาติคือหญ้าที่เน่าเปื่อยเอง พันธุ์หญ้าที่เหมาะสม สำหรับการปลูกในบ่อปลา เลี้ยงพลาสติกคือ หญ้าทรงกระเทียม หญ้าแพรกน้ำเค็มหญ้าน้ำจืดและหญ้าปล้อง เทคนิคด้านการแปรรูป เช่น การแบ่งชั้นของเกลือที่เอาไว้หมักปลา การใช้ถุงกระดาษเพื่อดูดซับความชื้น ก็จะมีการถ่ายทอดให้คนในชุมชนอยู่ตลอด

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ลำดับ	แทนด้วยรหัส	วิธีการถ่ายทอดความรู้ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น
14	A14	ในการจัดอบรม มีการพูดคุยและแลกเปลี่ยนความรู้ หรือประสบการณ์ และเทคนิคในการรูปลี้นงปลาสลิด เพื่อเป็นการ ให้ความรู้แก่คนในชุมชน และผู้ที่สนใจ
15	A15	ในการอบรมได้มีถ่ายทอดและแรกเปลี่ยนความรู้ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ ที่ตนได้รับสืบทอดแบ่งปันกัน
16	A16	ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น ไม่ค่อยมีโอกาสที่ได้ถ่ายทอดความรู้ด้านภูมิปัญญา สักเท่าไร เพราะเป็นกลุ่มธุรกิจที่เน้นด้านการส่งออกเป็นหลัก
17	A17	ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น ไม่ค่อยมีโอกาสที่ได้ถ่ายทอดความรู้ด้านภูมิปัญญา สักเท่าไร เพราะเป็นกลุ่มธุรกิจที่เน้นด้านการส่งออกเป็นหลัก

จากตารางที่ 7 วิธีการถ่ายทอดความรู้ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น คณะกรรมการกลุ่มธุรกิจ ชุมชนแปรรูปปลาสลิด ตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการและสมาชิกกลุ่ม จำนวน 17 คน ชุมชนบางปลามีภูมิปัญญาและวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์เป็นของตนเอง และสืบทอดกันมา จากรุ่นสู่รุ่น แต่ในปัจจุบันเยาวชนในพื้นที่นั้นไม่ให้ความสนใจเท่าที่ควร กลุ่มธุรกิจชุมชนแปรรูป ปลาสลิดจึงมีการสอนงานและให้คำแนะนำกับคนในชุมชนที่สนใจอยู่เสมอ โดยศึกษาจากการ ทำงานที่แปงปลาสลิดโดยตรงจากสถานที่จริง และมีการจัดอบรมในบางครั้ง มีการพูดคุยและ แลกเปลี่ยนความรู้ หรือประสบการณ์ และเทคนิคในการรูปลี้นงปลาสลิด เพื่อเป็นการ ให้ความรู้แก่ คนในชุมชนและผู้ทีสนใจแนวทางการแก้ไข หน่วยงานราชการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควร สนับสนุนและส่งเสริมความยั่งยืนให้กับธุรกิจชุมชน ที่เน้นไปที่กลุ่มเยาวชนให้เข้าใจและเรียนรู้ ธรรมชาติ ของชุมชนที่ตนอยู่ ว่าประกอบด้วยทรัพยากรอะไรบ้างและ มีผลต่อความเข้มแข็งและ ยั่งยืนของชุมชนอย่างไร การมีศูนย์การเรียนรู้ มีเครือข่าย การพัฒนา/กลุ่มกิจกรรม การให้สวัสดิการ และแผนชุมชน เพื่อดำเนินการในอนาคต

709409892

BTU -Thesis 59710039 independent study / rev: 02062562 09:40:59 / seq: 21

ตอนที่ 4 ปัจจัยด้านการสนับสนุนจากภายนอก

ตารางที่ 8 ปัจจัยด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ

ลำดับที่	แทนด้วยรหัส	ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐหรือไม่อย่างไร
1	A1	ไม่เคยเลย
2	A2	ไม่เคยเลย
3	A3	ไม่เคยเลย
4	A4	ไม่เคยเลย
5	A5	ไม่เคยเลย
6	A6	ไม่เคยเลย
7	A7	ไม่เคยเลย
8	A8	ไม่เคยเลย
9	A9	ไม่เคยเลย
10	A10	ไม่เคยเลย
11	A11	ไม่เคยเลย
12	A12	ไม่เคยเลย
13	A13	ได้รับการช่วยเหลือจากภาครัฐน้อยมาก อยากให้หน่วยงานภาครัฐ เข้ามาช่วยเหลือเรื่อง การหาแหล่งวัตถุดิบ การสร้างศูนย์การเรียนรู้เพื่อให้ความรู้แก่ประชาชนในชุมชน สร้างกลุ่มเครือข่ายการผลิตในจังหวัดอื่น ๆ
14	A14	ภาครัฐให้ความช่วยเหลือ น้อยและไม่ต่อเนื่อง ทำให้ปัญหาต่าง ๆ ยังคงอยู่เช่นเดิม ยกตัวอย่างเช่นปัญหาน้ำเสียที่เกิดจากโรงงานอุตสาหกรรม วัตถุดิบไม่เพียงพอสำหรับการแปรรูป ภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรเข้ามาสนับสนุน อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ไม่เช่นนั้นอาจทำให้ เศษครกที่เลี้ยงปลาผลิตลดน้อยลงทำให้ การแปรรูปปลาสดส่งออกลดน้อยลงเช่นกัน

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ลำดับที่	แทนด้วยรหัส	ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐหรือไม่อย่างไร
15	A15	ภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ความช่วยเหลือน้อย และไม่ต่อเนื่อง จึงทำให้ปัญหาที่เคยเกิดขึ้น ไม่ได้รับการแก้ไข ซึ่งปัญหาใหญ่ตอนนี้ เป็นปัญหาเรื่อง วัสดุคืบไม่เพียงพอ สำหรับการแปรรูป ภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรเข้ามาให้ความช่วยเหลืออย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง มิเช่นนั้น อาจทำให้การเลี้ยงพลาสติกและแปรรูปพลาสติกในพื้นที่ ลดลงและหายไปจากชุมชน
16	A16	ไม่ได้รับการช่วยเหลือใด ๆ จากภาครัฐ และไม่มีรับการแก้ไข ปัญหาด้าน โรงงานอุตสาหกรรมที่ถูกลามพื้นที่เพาะพันธุ์ พลาสติกเพื่อนำมาแปรรูป และการช่วยเหลือด้านแหล่ง วัสดุคืบจากภาครัฐเลย
17	A17	ไม่ได้รับการช่วยเหลือใด ๆ จากภาครัฐ และไม่มีรับการแก้ไข ปัญหาด้าน โรงงานอุตสาหกรรมที่ถูกลามพื้นที่เพาะพันธุ์ พลาสติกเพื่อนำมาแปรรูป และการช่วยเหลือด้านแหล่ง วัสดุคืบจากภาครัฐเลย

จากตารางที่ 8 ปัจจัยด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ คณะกรรมการกลุ่มธุรกิจ ชุมชนแปรรูปพลาสติก ตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการและสมาชิกกลุ่ม จำนวน 17 คน ระบุว่าไม่ได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐเท่าที่ควร จึงทำให้กลุ่มแปรรูปพลาสติกจะมีการบริหารจัดการแบบไม่เป็นระบบ ไม่มีกติกากลุ่มอย่างชัดเจน แต่อาศัยวัฒนธรรมความผูกพัน และการสร้างศรัทธาเป็นแนวทางการดำเนินการของกลุ่มจึงทำให้บริหารจัดการได้ แนวทางการแก้ไข ภาครัฐควรช่วยสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง เป็นระยะยาว ด้านการช่วยส่งเสริมและประชาสัมพันธ์ ผลิตภัณฑ์แปรรูปพลาสติกให้เป็นที่รู้จักมากขึ้นและช่วยหาแหล่งวัสดุคืบหรือเครือข่ายที่ทำให้มีการ ขยายการเลี้ยงพลาสติกไปยังพื้นที่ใกล้เคียง

ตารางที่ 9 ปัจจัยด้านการสนับสนุนจากเครือข่ายการผลิต

ลำดับ ที่	แทนด้วย รหัส	ได้รับการสนับสนุนจากเครือข่ายการผลิตหรือไม่อย่างไร
1	A1	เป็นบางครั้ง
2	A2	แนะนำลูกค้า แนะนำบ่อปลา ปกติคนแถวนี้ก็จะช่วยกันเป็นปกติอยู่แล้ว เวลามีการวิดบ่อหรือขึ้นปลา
3	A3	ช่วยแนะนำลูกค้าให้และแนะนำแหล่งวัตถุดิบ
4	A4	ช่วยแนะนำแหล่งวัตถุดิบและช่วยแนะนำลูกค้าเป็นบางครั้ง
5	A5	แต่ละกลุ่มจะช่วยกันเป็นปกติ
6	A6	ได้รับความช่วยเหลืออยู่ตลอดเพราะคนในชุมชนจะช่วยกันเป็นปกติ
7	A7	ไม่เคย
8	A8	ไม่เคย
9	A9	ไม่เคย
10	A10	เป็นบางครั้ง
11	A11	เป็นบางครั้ง
12	A12	เป็นบางครั้ง
13	A13	ได้รับการช่วยเหลือจากกลุ่มเครือข่าย อยู่ตลอด เพราะว่าคนในชุมชน อยู่กันอย่างครอบครัว เมื่อกลุ่มอื่น ๆ หากมีปัญหา ก็จะทำให้ความช่วยเหลือ กันอยู่เป็นประจำเช่น เมื่อมีกลุ่มที่ได้แหล่งวัตถุดิบใหม่ ๆ ก็จะมาแนะนำ ให้กลุ่มอื่น ๆ หรือช่วยแนะนำลูกค้า และช่วยโฆษณาในบางครั้ง
14	A14	กลุ่มอื่น ๆ มีความสนิทสนมกันในลักษณะ อยู่กันอย่างครอบครัว ทุกคน รู้จักกันมาตั้งแต่รุ่นพ่อรุ่นแม่ มีอะไรก็ช่วยเหลือกันเสมอ
15	A15	เริ่มทำการเลี้ยงปลาสดมาตั้งแต่ รุ่นบรรพบุรุษ ส่วนใหญ่เลี้ยงในที่ดิน ของตนเอง และ คนรู้จัก มีการดำเนินการในลักษณะ การอยู่อย่าง ครอบครัว ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ชุมชนบางปลาเป็นชุมชนเล็ก ๆ จึงทำ ให้ผู้คนรู้จักและสนิทสนมกัน
16	A16	มีการพูดคุยและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับกลุ่มเครือข่ายอยู่เสมอ แต่ส่วนใหญ่ความช่วยเหลือที่ได้รับจะเป็นด้านปัจจัยการผลิตเป็นหลัก

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ลำดับที่	แทนด้วยรหัส	ได้รับการสนับสนุนจากเครือข่ายการผลิตหรือไม่อย่างไร
17	A17	มีการพูดคุยและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับกลุ่มเครือข่ายอยู่เสมอแต่ส่วนใหญ่ความช่วยเหลือที่ได้รับจะเป็นด้านปัจจัยการผลิตเป็นหลัก

จากตารางที่ 9 ปัจจัยด้านการสนับสนุนจากเครือข่ายการผลิต คณะกรรมการกลุ่มธุรกิจชุมชนแปรรูปพลาสติก ตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการและสมาชิกกลุ่ม จำนวน 17 คน พบว่าคนในพื้นที่ประกอบอาชีพเลี้ยงปลาเป็นส่วนใหญ่ เป็นชุมชนที่ไม่ได้ใหญ่มากนัก โดยเฉพาะผู้เลี้ยง ปลาสดส่วนใหญ่เป็นอาชีพดั้งเดิมของ บรรพบุรุษ ทำให้ชาวบ้านมีความสนิทสนมรักใคร่กันดี และให้ความช่วยเหลือกันเป็นสม่ำเสมอ

ตอนที่ 5 รูปแบบการบริหารจัดการธุรกิจชุมชนแปรรูปพลาสติก ตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

ตารางที่ 10 ธุรกิจชุมชนของท่านมีรูปแบบการจัดการทรัพยากรมนุษย์หรือไม่อย่างไร

ลำดับ	แทนด้วยรหัส	รูปแบบการจัดการทรัพยากรมนุษย์
1	A1	แบ่งตามหน้าที่การทำงาน คนล้าง สามารถปรับเปลี่ยนหน้าที่ได้แล้วแต่ปริมาณของปลา
2	A2	แบ่งหน้าที่ตามความถนัดของแต่ละคน อยู่ที่ปริมาณที่ลูกค้าสั่ง
3	A3	แบ่งหน้าที่ตามความถนัดของแต่ละคน เช่น ถนัดตากปลา ถนัดขูดเกล็ดปลา ถนัดใส่เกลือ จะแบ่งไปตามหน้าที่ ๆ ถนัด
4	A4	แบ่งหน้าที่ตามหน้าที่และความถนัดของแต่ละคน
5	A5	ก็แบ่งตามความถนัดของแต่ละบุคคล ใครทำตรงไหนดีก็ให้เขาไปทำ อันนั้น บางครั้ง ลูกค้าสั่งมาเยอะ ๆ ก็ มีการย้ายหน้าที่กันเป็นปกติ และมีการจ้างคนเพิ่มถ้าผลิตไม่ทัน

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ลำดับ	แทนด้วยรหัส	รูปแบบการจัดการทรัพยากรมนุษย์
6	A6	แบ่งหน้าที่จะมีคนล้างคนตากคนใส่เกลือ อยู่ที่ปริมาณ ของปลาที่รับมา และจำนวนที่ลูกค้าสั่ง จะมีการจ้างคนงานมาทำพลาสติกเพิ่มเป็นบางครั้ง เพราะคนไม่พอ
7	A7	แบ่งหน้าที่ตามความสามารถของแต่ละคน
8	A8	แบ่งหน้าที่ตามความถนัดของแต่ละคน
9	A9	แบ่งหน้าที่ตามความถนัดของแต่ละคน แล้วแต่ความสามารถ
10	A10	แบ่งหน้าที่ตามความพร้อม
11	A11	แบ่งตามความพร้อมและความเหมาะสม
12	A12	แบ่งหน้าที่ตามความถนัดของแต่ละคน
13	A13	แบ่งตามความถนัดของแต่ละบุคคลหรือหากตำแหน่งไหนมีคนไม่เพียงพอสามารถย้ายไปทำได้ตลอด บางครั้ง ลูกค้าสั่งมาเยอะและหากผลิตไม่ทันอาจมีการจ้างแรงงานเพิ่มส่วนใหญ่มักจะเป็นคนในชุมชน

ตารางที่ 11 ธุรกิจชุมชนของท่านมีรูปแบบการจัดการทรัพยากรมนุษย์หรือไม่อย่างไร

ลำดับ	แทนด้วยรหัส	รูปแบบการจัดการทรัพยากรมนุษย์
14	A14	ดำเนินธุรกิจ ในลักษณะการอยู่กันแบบครอบครัวใช้แรงงานในครอบครัว มีการจ้างแรงงานจากภายนอกเพิ่มเป็นบางครั้ง ไม่มีการแบ่งหน้าที่อย่างตายตัว ทุกคนสามารถทำงานได้ทุกตำแหน่ง อยู่ที่ความต้องการของงานในวันนั้น ๆ เพราะ ทุกคนมีความรู้ ด้านการแปรรูปพลาสติก เป็นอย่างดี
15	A15	ทุกคนมีความรู้ ด้านการแปรรูปพลาสติก เป็นอย่างดี ทุกคนสามารถทำงานได้ทุกตำแหน่ง ทุกคนอยู่กันแบบครอบครัว อาจมีการหาคนมาช่วยเมื่อมีคนไม่พอ
16	A16	ส่วนใหญ่สมาชิกในกลุ่มจะเป็นระดับผู้บริหารและคนงานที่ทำต่าง ๆ จะจ้างมาโดยเฉพาะตามหน้าที่
17	A17	ส่วนใหญ่สมาชิกในกลุ่มจะเป็นระดับผู้บริหารและคนงานที่ทำต่าง ๆ จะจ้างมาโดยเฉพาะตามหน้าที่

709409892

BUU-IThesis 59710039 independent study / revv: 02062562 09:40:59 / seq: 21

จากตารางที่ 11 รูปแบบการจัดการทรัพยากรมนุษย์ คณะกรรมการกลุ่มธุรกิจชุมชนแปรรูปปลาสด ตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ และสมาชิกกลุ่ม จำนวน 17 คน สรุปได้ว่า มีการดำเนินธุรกิจ ในลักษณะการอยู่กันแบบครอบครัวใช้แรงงานในครอบครัว มีการจ้างแรงงานจากภายนอกเพิ่มเป็นบางครั้ง ไม่มีการแบ่งหน้าที่อย่างตายตัว ทุกคนสามารถทำงานได้ทุกตำแหน่ง

ตารางที่ 12 ธุรกิจชุมชนของท่านมีรูปแบบการจัดการการตลาดหรือไม่อย่างไร

ลำดับ	แทนด้วยรหัส	รูปแบบการจัดการการตลาด
1	A1	ลูกค้าจะติดต่อมาเองและจะจัดส่งตามที่ลูกค้าต้องการ
2	A2	หาตามขนาดของปลาที่ลูกค้าต้องการ
3	A3	ไม่มีการหาตลาด ผลิตตามขนาดของปลาที่มีอยู่ แต่มีแผงปลาอยู่หน้าบ้าน ทำให้ลูกค้าเข้ามาเลือกดูปลาได้โดยตรง
4	A4	ผลิตตามที่ลูกค้าสั่ง ทำตามที่ลูกค้าสั่งเป็นหลัก
5	A5	โดยปกติจะมีการตากปลาไว้อยู่ตลอด เพราะลูกค้าบางเจ้าไม่ได้สั่งไว้ ก็จะต้องมีการเตรียมไว้เสมอ
6	A6	ทำตามความต้องการของลูกค้าตามขนาดที่ลูกค้าสั่ง
7	A7	ทำตามความต้องการของลูกค้า
8	A8	ลูกค้าจะมาหาเอง
9	A9	ลูกค้าเข้ามาหาเอง
10	A10	ลูกค้ามาติดต่อเองโดยตรง
11	A11	ลูกค้าจะเข้ามาหาเอง โดยการมาเลือกดูที่แผง
12	A12	ไม่ได้หา เราผลิตตามปลาที่เรามี

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ลำดับ	แทนด้วยรหัส	รูปแบบการจัดการการตลาด
13	A13	ต้องคอยแบ่งปลาที่จะนำมาแปรรูปให้เพียงพอต่อความต้องการของลูกค้า ในอนาคต ราคาของพลาสติกจะขึ้นอยู่กับขนาดของตัวปลา โดยปกติจะมีราคาแพงในช่วงฤดูสิงหาและกุมภาพันธ์เนื่องจากมีลักษณะเนื้อที่มีไขมันมากและมีการเก็งราคา ส่วนเดือนมีนาคมถึงเมษายน ปลาจะมีราคาถูกเพราะน้ำในแหล่งน้ำแห่งนี้ทำให้จับปลาได้ในปริมาณมากส่งผลให้ราคาปลาดกต่ำ แต่เมื่อนำมาแปรรูป จะมีความมากขึ้น อาจมีการแนะนำลูกค้าให้กลุ่มอื่น ๆ ในชุมชนบางปลาหากวัตถุดิบเราไม่เพียงพอ
14	A14	ต้องแบ่งส่วนของปลาที่จะนำมาแปรรูปให้เป็นสัดส่วน ส่วนที่รับซื้อมาจากชาวบ้านในชุมชน และส่วนที่ รับซื้อมาจาก พื้นที่จังหวัดอื่น ๆ เช่น สมุทรสงคราม จะเชิงเทรา เพื่อให้เพียงพอต่อการแปรรูปในอนาคต
15	A15	บริหารการใช้วัตถุดิบที่ได้รับมาอย่างเป็นสัดส่วน ให้เพียงพอต่อสินค้าที่ลูกค้าสั่ง
16	A16	การจัดการด้านการตลาด สภาพแวดล้อมมีผลต่อการเปลี่ยนแปลง แหล่งน้ำที่ใช้เลี้ยงพลาสติกเริ่มมีสภาพไม่เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตและการแพร่พันธุ์ของพลาสติก ส่งผลให้ที่ผลิตได้มีขนาดเล็กและเจริญเติบโตกว่าปกติปริมาณที่ผลิตได้น้อยลงไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้บริโภค
17	A17	การจัดการด้านการตลาด สภาพแวดล้อมมีผลต่อการเปลี่ยนแปลง แหล่งน้ำที่ใช้เลี้ยงพลาสติกเริ่มมีสภาพไม่เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตและการแพร่พันธุ์ของพลาสติก ส่งผลให้ที่ผลิตได้มีขนาดเล็กและเจริญเติบโตกว่าปกติปริมาณที่ผลิตได้น้อยลงไม่เพียงพอต่อความต้องการของตลาด

จากตารางที่ 12 รูปแบบการจัดการการตลาด คณะกรรมการกลุ่มธุรกิจชุมชนแปรรูปพลาสติก ตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการและสมาชิกกลุ่ม จำนวน 17 คน สรุปได้ว่าในกรณีของการจัดการตลาดว่า มีการแปรรูปพลาสติกตามที่ลูกค้าสั่งไว้โดยที่คำนึงถึงวัตถุดิบที่มีอยู่เป็นหลัก เพราะการเลี้ยงพลาสติกในชุมชนเป็นการเลี้ยงแบบธรรมชาติ จะเติบโตโดยอาศัยธรรมชาติเป็นหลัก ทำให้ไม่สามารถคาดคะเนผลผลิตได้ บวกกับปัญหา ด้านพื้นที่ที่ถูกล้อมถูกลาม

โดยโรงงานอุตสาหกรรม ปลาที่รับมาจากจังหวัดอื่น ๆ จะมีขนาดตัวแตกต่างกัน กับปลาที่เลี้ยงในพื้นที่ ทำให้การแปรรูปปลาสดไม่เพียงพอต่อความต้องการของตลาด แนวทางการแก้ไข
หน่วยงานรัฐควรส่งเสริมและมีการให้ความรู้พัฒนาศักยภาพของเกษตรกร ให้สามารถผลิตปลาสดให้ได้มาตรฐาน มีการจัดระบบ การเลี้ยงแบบครบวงจรและเป็นระบบ

ตารางที่ 13 ชูรกิจชุมชนของท่านมีรูปแบบการจัดการการผลิตหรือไม่อย่างไร

ลำดับ	แทนด้วยรหัส	รูปแบบการจัดการการผลิต
1	A1	ทำตามที่ถูกคำสั่งคำนึงถึงวัตถุดิบเป็นหลัก
2	A2	ผลิตตามวัตถุดิบที่มีอยู่ คำนึงถึงความเรียบร้อยเป็นหลัก
3	A3	ผลิตตามวัตถุดิบที่มีอยู่ ไม่มีรูปแบบที่ตายตัว
4	A4	ผลิตตามวัตถุดิบที่มีอยู่
5	A5	ผลิตตาม วัตถุดิบที่มี บางครั้งปลาที่ได้รับมีแต่ขนาดปลาใหญ่ อย่างเดียวก็ต้องผลิตแค่ปลาใหญ่ไปกำหนดไม่ได้เพราะว่าแต่ละ บ่อ ได้ปลามาแบบไหนเราก็ต้องเอาแบบนั้น
6	A6	จะเน้นไปที่ความสะอาด ล้างให้สะอาดและตากให้แห้ง เน้น ความสดและความสะอาดอยู่เสมอ
7	A7	ผลิตตามวัตถุดิบที่มีอยู่
8	A8	ผลิตตามวัตถุดิบที่มีอยู่
9	A9	ผลิตตามวัตถุดิบที่มีอยู่
10	A10	ผลิตตามวัตถุดิบที่มีอยู่
11	A11	ผลิตตามวัตถุดิบที่มีอยู่
12	A12	ผลิตตามวัตถุดิบที่มีอยู่
13	A13	การผลิตเน้นในเรื่องของความสะอาด และความสด และมีการ จัดการวัตถุดิบ อย่างเป็นระบบ คำนวณวัตถุดิบที่จะนำมาแปรรูป ไม่ให้เหลือค้างจนเกินไป มีการเก็บรักษาปลาสดที่ทำการ แปรรูป อย่างพิถีพิถัน

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ลำดับ	แทนด้วยรหัส	รูปแบบการจัดการจัดการการผลิต
14	A14	พลาสติกในชุมชนเป็นการเลี้ยงแบบธรรมชาติ จะเติบโตโดยอาศัยธรรมชาติเป็นหลัก ทำให้ไม่สามารถคาดคะเนผลผลิตได้ บวกกับปัญหาด้านพื้นที่ที่ถูกล้อมลูกกลมโดยโรงงานอุตสาหกรรม ปลาที่รับมาจากจังหวัดอื่น ๆ จะมีขนาดตัวแตกต่างจากปลาในพื้นที่ และมีรสชาติแตกต่างกัน
15	A15	วิธีการผลิตจากค้ำนึ่งถึงวัตถุดิบที่ได้รับมา เพราะขนาดของปลาที่ได้รับมา ไม่แน่นอน เนื่องจากเป็นการรับมาจากชาวบ้านในชุมชน และจังหวัดอื่น ๆ ซึ่งการเลี้ยงพลาสติกในชุมชนเป็นการเลี้ยงแบบธรรมชาติ จะเติบโตโดยอาศัยธรรมชาติเป็นหลัก ทำให้ไม่สามารถคาดคะเนผลผลิตได้ บวกกับปัญหาด้านพื้นที่ที่ถูกล้อมลูกกลมโดยโรงงานอุตสาหกรรม ปลาที่รับมาจากจังหวัดอื่น ๆ จะมีขนาดตัวแตกต่างจากปลาในพื้นที่ และมีรสชาติแตกต่างกัน
16	A16	การจัดการการผลิต แยกขนาดของปลา และ บ่อที่ได้รับมา เพราะจะทำให้ทราบว่าการแปรรูปพลาสติกด้วยวิธีใดที่จะเหมาะสม สำหรับขนาดปลานั้น ๆ นำพลาสติกสดไปตัดแต่งโดยการขูดเกล็ด ตัดหัว นำไส้ออก และล้างให้สะอาดด้วยน้ำเกลือ และนำไปดองเกลือ โดยแยกตามประเภทของพลาสติก ที่ต้องแยกตามบ่อที่ได้รับมา เพราะสถานที่ที่ใช้เพาะพันธุ์ ส่งผลต่อกลิ่นและรสชาติของปลาที่เลี้ยง และนำไปตากแห้ง ทำให้ปลาไม่เหม็นตามธรรมชาติของพลาสติกเค็มไม่มีกลิ่นอื่นหรือกลิ่นที่ไม่พึงประสงค์
17	A17	เนื่องจากสถานที่ที่ใช้เพาะพันธุ์และการรับซื้อปลาจากพื้นที่อื่น ๆ ส่งผลต่อกลิ่นและรสชาติของปลาที่เลี้ยง การจัดการการผลิตต้องแยกขนาดของปลา และ บ่อที่ได้รับมา เพราะจะทำให้ทราบว่าการแปรรูปพลาสติกด้วยวิธีใดที่จะเหมาะสม สำหรับขนาดปลานั้น ๆ

709409892

BUU_1Thesis_59710039_independent_study / rev: 02062562 09:40:59 / seq: 21

จากตารางที่ 13 รูปแบบการการจัดการการผลิต คณะกรรมการกลุ่มธุรกิจชุมชนแปรรูปพลาสติก ตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการและสมาชิกกลุ่ม จำนวน 17 คน สรุปได้ว่า การจัดการการผลิต แยกขนาดของปลา และบ่อที่ได้รับมา เพราะจะทำให้ทราบว่า การแปรรูปพลาสติกด้วยวิธีใดที่จะเหมาะสม สำหรับขนาดปลานาน ๆ ที่ต้องแยกตามบ่อที่ได้รับมา เพราะสถานที่ที่ใช้เพาะพันธุ์ ส่งผลต่อกลิ่นและรสชาติของปลาที่เลี้ยง ใช้วิธีการแปรรูปแบบภูมิปัญญาดั้งเดิม เน้นการลดสิ่งที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

ตารางที่ 14 ธุรกิจชุมชนของท่านมีรูปแบบการบริหารจัดการเงินและบัญชีหรือไม่อย่างไร

ลำดับ	แทนด้วยรหัส	รูปแบบการบริหารจัดการเงินและบัญชี
1	A1	มีการทำบัญชีรายรับรายจ่าย หนี้สินอย่างละเอียด มีการออกบิลทุก ๆ 10 วัน
2	A2	มีการทำบัญชีรายรับรายจ่าย และผู้ค้างชำระ
3	A3	มีการทำบัญชีรายรับรายจ่ายตามปกติ
4	A4	มีการทำบัญชีรายรับรายจ่ายตามปกติ
5	A5	มีการทำบัญชีรายรับรายจ่ายตามปกติ และลูกค้ำที่ค้างจ่าย เพราะมีลูกค้ำที่ค้างจ่ายเยอะ
6	A6	มีการทำบัญชีรายรับรายจ่ายตามปกติ
7	A7	มีการทำบัญชีรายรับรายจ่ายตามปกติ
8	A8	มีการทำบัญชีรายรับรายจ่ายตามปกติ
9	A9	มีการทำบัญชีรายรับรายจ่ายตามปกติ
10	A10	มีการทำบัญชีรายรับรายจ่ายตามปกติ
11	A11	มีการทำบัญชีรายรับรายจ่ายตามปกติ
12	A12	มีการทำบัญชีรายรับรายจ่ายตามปกติ
13	A13	มีการทำบัญชี ที่ไม่ซับซ้อนเพื่อให้ เข้าใจง่าย เพราะว่าสมาชิกส่วนใหญ่ในกลุ่มเป็นชาวบ้าน ซึ่งไม่มีความรู้ในเรื่องของการทำบัญชี
14	A14	ทำบัญชีรายรับรายจ่ายอย่างละเอียดและเป็นคำพูดที่เข้าใจง่าย เพื่อให้ทุกคนในกลุ่มสามารถเข้าใจได้
15	A15	ทำบัญชีรายรับรายจ่ายอย่างละเอียดและเป็นคำพูดที่เข้าใจง่าย เพื่อให้ทุกคนในกลุ่มสามารถเข้าใจได้

ตารางที่ 14 (ต่อ)

ลำดับ	แทนด้วยรหัส	รูปแบบการการจัดการเงินและบัญชี
16	A16	<p>มีการบันทึกรายการต่าง ๆ แยกเป็นรายรับรายจ่าย ในทุก ๆ เดือน</p> <ul style="list-style-type: none"> - รายรับจะระบุรายละเอียดวันที่รายการที่ได้รับและจำนวนเงินแยกเป็นประเภทอย่างละเอียดและระบุยอดรวม - รายจ่ายจะระบุรายละเอียดรายจ่ายแต่ละประเภท เช่น ค่าวัสดุคิบบ ค่าแรงงานค่าส่วนผสมในการแปรรูป - สรุปยอดรวมแต่ละเดือนและระบุเอกสารใบเสร็จรับเงินโดยละเอียด
17	A17	<p>มีการบันทึกรายการต่าง ๆ แยกเป็นรายรับรายจ่าย ในทุก ๆ เดือน</p> <ul style="list-style-type: none"> - รายรับจะระบุรายละเอียดวันที่รายการที่ได้รับและจำนวนเงินแยกเป็นประเภทอย่างละเอียดและระบุยอดรวม - รายจ่ายจะระบุรายละเอียดรายจ่ายแต่ละประเภท เช่น ค่าวัสดุคิบบ ค่าแรงงานค่าส่วนผสมในการแปรรูป - สรุปยอดรวมแต่ละเดือนและระบุเอกสารใบเสร็จรับเงินโดยละเอียด

จากตารางที่ 14 รูปแบบการการจัดการเงินและบัญชี คณะกรรมการกลุ่มธุรกิจชุมชนแปรรูปพลาสติก ตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการและสมาชิกกลุ่ม จำนวน 17 คนสรุปได้ว่า บางส่วนมีการทำบัญชีมีการจดบันทึกรายการรับจ่าย แต่ยังคงขาดการทำบัญชีอย่างเป็นระบบ สมาชิกส่วนใหญ่ขาดความรู้ในการทำบัญชี แต่ยังไม่พบปัญหาด้านการบริหารบัญชีเพราะกลุ่มธุรกิจชุมชนแปรรูปพลาสติกหลาย ๆ กลุ่มอาศัยความเชื่อใจกันเหมือนคนในครอบครัวและเป็นกลุ่มที่มีขนาดเล็กและมีสมาชิกเพียงไม่กี่คน และมีบางกลุ่มที่มีการทำบัญชีในรูปแบบบริษัท

บทที่ 5

อภิปรายผลและสรุปผล

การวิจัยรูปแบบการบริหารจัดการธุรกิจชุมชนแปรรูปพลาสติก ตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการธุรกิจชุมชนแปรรูปพลาสติก ตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการธุรกิจชุมชนแปรรูปพลาสติก ตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งจากเอกสารชั้นต้นและเอกสารชั้นรอง เช่น บทความ งานวิจัย หนังสือ ตลอดจนการเก็บข้อมูลภาคสนาม จากกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ซึ่งประกอบด้วย คณะกรรมการกลุ่ม และสมาชิกกลุ่ม รวมจำนวน 17 คน

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยรูปแบบการบริหารจัดการธุรกิจชุมชนแปรรูปพลาสติก ตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการธุรกิจชุมชนแปรรูปพลาสติก ตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ โดยใช้การสัมภาษณ์จากกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ซึ่งประกอบด้วย คณะกรรมการกลุ่ม และสมาชิกกลุ่ม รวมจำนวน 17 คน

ผลการศึกษาการบริหารจัดการ สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า คณะกรรมการกลุ่มธุรกิจชุมชนแปรรูปพลาสติก ตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการและสมาชิกกลุ่ม จำนวน 17 คน เป็นเพศหญิงทั้งหมด โดยเฉลี่ยมีอายุ 53 ปี โดย 10 คน จากทั้งหมด 17 คน ประกอบอาชีพเกษตรกรที่เลี้ยงพลาสติก และประกอบอาชีพค้าขาย 4 ราย อีก 3 ราย ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป จากผลสำรวจพบว่า มีกลุ่มสมาชิกส่วนใหญ่ที่ยึดอาชีพเลี้ยงพลาสติกเป็นอาชีพหลักและสร้างรายได้เสริมโดยการรวมกลุ่มธุรกิจชุมชนแปรรูปพลาสติก เพื่อเพิ่มมูลค่าและต่อยอดให้ธุรกิจของตน

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่ใช้ในการสอบถามเพื่อทราบถึงปัจจัยด้านขั้นตอนการดำเนินงานเกี่ยวกับ วิธีการค้นหาความต้องการของตลาด การเลือกวิธีการผลิตที่เหมาะสม การหากลุ่มเป้าหมายและลักษณะรูปแบบของกลุ่มธุรกิจชุมชนกลุ่มธุรกิจชุมชนแปรรูปพลาสติก ตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ พบว่าพลาสติกมีการเลี้ยงเป็นจำนวนมากที่ตำบลบางปลาและอำเภอบางพลี และเป็นที่ยึดและยอมรับ อย่างแพร่หลายของผู้บริโภค

709409892

ส่วนใหญ่ การแปรรูปพลาสติก นำสืบทอด มาจากรุ่นบรรพบุรุษ มีระยะเวลา 30 ปีขึ้นไป เน้นการ
 เลี้ยงในที่ดินของตนเองหรือสมาชิกของกลุ่ม ดำเนินการ ในลักษณะ อยู่กันอย่างครอบครัว
 ส่วนใหญ่เลี้ยงในที่ดินของตนเอง และ คนรู้จัก มีการดำเนินการในลักษณะ การอยู่อย่างครอบครัว
 ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ชุมชนบางปลาเป็นชุมชนเล็ก ๆ จึงทำให้ผู้คนรู้จักและสนิทสนมกัน
 ปัจจุบันการเลี้ยงปลาสด เริ่มลดน้อยลงเนื่องจากการผลิตให้ผลตอบแทนเป็นระยะเวลานานกว่า
 การเลี้ยงปลาประเภทอื่นเช่นปลานิลปลาดุก กุ้ง และการ เข้ามาของโรงงานอุตสาหกรรม ทำให้
 เกิดผลกระทบต่าง ๆ เช่น น้ำเสีย จนทำให้ปริมาณพลาสติกที่ผลิตได้ไม่เพียงพอต่อการแปรรูป
 จึงมีการนำพลาสติกจากแหล่งอื่น ๆ เช่น จังหวัดสุพรรณบุรีจังหวัดสมุทรสาคร จังหวัด
 สมุทรสงคราม จังหวัดราชบุรี มาทำการแปรรูปในแทนซึ่งส่งผลกระทบต่อด้านคุณภาพและรสชาติ
 ของพลาสติก

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่ใช้ในการสอบถามเพื่อทราบถึงปัจจัย
 ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นเกี่ยวกับ การสร้างกระบวนการเรียนรู้ในชุมชน การถ่ายทอดความรู้ด้าน
 ภูมิปัญญาท้องถิ่น

จากการศึกษาพบว่า วิธีการสร้างกระบวนการเรียนรู้ในชุมชนและวิธีการถ่ายทอดความรู้
 ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น ของกลุ่มธุรกิจชุมชนแปรรูปพลาสติก ตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัด
 สมุทรปราการ ในชุมชนยังบางปลาไม่มีสถานที่ที่เป็นศูนย์กลางในการสร้างกระบวนการเรียนรู้
 อย่างชัดเจนและเป็นระบบ แต่ทางธุรกิจชุมชนแปรรูปพลาสติกกลุ่มได้มีการให้ความรู้และให้
 คำแนะนำกับคนในชุมชนและผู้ที่เกี่ยวข้องอยู่เสมอ โดยผู้ที่สนใจสามารถมาศึกษาจากการทำงานที่
 แผลงพลาสติกและร่วมงานกับสมาชิกโดยตรง และมีการจัดอบรม เพื่อพูดคุยและแลกเปลี่ยนความรู้
 ของเกษตรกรในชุมชน ในปัจจุบันเยาวชนในพื้นที่นั้นไม่ให้ความสนใจเท่าที่ควรอาจทำให้เกิด
 ปัญหาด้านผู้สืบทอด ดังนั้นผู้วิจัยเห็นว่าชุมชนควรมีสุนัขการ เรียนรู้ที่เน้นไปที่กลุ่มเยาวชนให้เข้าใจ
 และเรียนรู้ธรรมชาติ ของชุมชนที่ตนอยู่ ว่าประกอบด้วยทรัพยากรอะไรบ้างและมีผลต่อความ
 เข้มแข็งและยั่งยืนของชุมชนอย่างไร เพื่อทำให้ตระหนักถึงภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เป็นสำคัญมาก

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่ใช้ในการสอบถามเพื่อทราบถึงปัจจัย
 ด้านการสนับสนุนจากภายนอก

กลุ่มธุรกิจชุมชนแปรรูปพลาสติก ตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ
 ภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ความช่วยเหลือน้อย และไม่ต่อเนื่อง จึงทำให้ปัญหาที่เคยเกิดขึ้น
 ไม่ได้รับการแก้ไข ซึ่งปัญหาใหญ่ตอนนี้ เป็นปัญหาเรื่อง วัตถุดิบไม่เพียงพอสำหรับการแปรรูป
 ภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรเข้ามาให้ความช่วยเหลืออย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง มิเช่นนั้น
 อาจทำให้การเลี้ยงปลาสดและแปรรูปปลาสดในพื้นที่ ลดลงและหายไป จากชุมชน ผู้วิจัยจึง

709409892

เห็นว่า ภาครัฐ หรือองค์กรภายนอกต้องมีการส่งเสริมชุมชน อย่างต่อเนื่อง ระยะเวลา ครบวงจร เป็นโครงการใหญ่ เพื่อให้เกิดความเข้าใจร่วมกันแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ มีการสร้างบทเรียนแห่งการเรียนรู้ร่วมกันเพื่อพัฒนานโยบายส่งเสริมชุมชนอย่างเป็นรูปธรรม การส่งเสริมจากภาครัฐควรทำเป็นระบบที่ต่อเนื่องจะเป็นการสร้างความเข้มแข็งของระบบธุรกิจชุมชนให้เพิ่มมากขึ้นให้มีการขยายการเลี้ยงปลาสลิดไปยังพื้นที่ใกล้เคียง เช่น จังหวัดสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสงครามและจังหวัดฉะเชิงเทรา และควรมีการศึกษาเปรียบเทียบต้นทุนผลตอบแทนของการแปรรูปปลาสลิดจากแหล่งต่าง ๆ เปรียบเทียบกันเพื่อเป็นแนวทางการหาวัตถุดิบทดแทนต้องเร่งการพัฒนาส่งเสริม และประชาสัมพันธ์อาชีพทอดเล็กอกให้เข้าสู่สังคมอย่างกว้างขวาง

5. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่ใช้ในการสอบถามเพื่อทราบรูปแบบการบริหารจัดการธุรกิจชุมชนด้านรูปแบบการจัดการทรัพยากรมนุษย์ รูปแบบการจัดการจัดการตลาดรูปแบบการจัดการการผลิตและรูปแบบการบริหารจัดการเงินและบัญชี กลุ่มธุรกิจชุมชนแปรรูปปลาสลิด ตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดมีการดำเนินธุรกิจ ในลักษณะการอยู่กันแบบครอบครัวใช้แรงงานในครอบครัว มีการจ้างแรงงานจากภายนอกเพิ่มเป็นบางครั้งไม่มีการแบ่งหน้าที่อย่างตายตัว มีการแปรรูปปลาสลิดตามที่ถูกคำสั่งไว้โดยที่คำนึงถึงวัตถุดิบที่มีอยู่เป็นหลัก เพราะการเลี้ยงปลาสลิดในชุมชนเป็นการเลี้ยงแบบธรรมชาติ จะเติบโตโดยอาศัยธรรมชาติเป็นหลัก ทำให้ไม่สามารถคาดคะเนผลผลิตได้บวกกับปัญหาด้านพื้นที่ที่ถูกล้อมถูกล้อมโดยโรงงานอุตสาหกรรม ปลาที่รับมาจากจังหวัดอื่น ๆ จะมีขนาดตัวแตกต่างกับปลาที่เลี้ยงในพื้นที่ ทำให้การแปรรูปปลาสลิดไม่เพียงพอต่อความต้องการของตลาดใช้วิธีการแปรรูปแบบภูมิปัญญาดั้งเดิม เน้น การลดสิ่งที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมขนาดการทำบัญชีอย่างเป็นระบบสมาชิกส่วนใหญ่ขาดความรู้ในการทำบัญชีแต่ยังไม่พบปัญหาด้านการบริหารบัญชีเพราะกลุ่มธุรกิจชุมชนแปรรูปปลาสลิดหลาย ๆ กลุ่มอาศัยความเชื่อใจกันเหมือนคนในครอบครัวจึงดำรงธุรกิจต่อไป

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษา “รูปแบบการบริหารจัดการธุรกิจชุมชนแปรรูปปลาสลิด ตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ” สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. เพื่อทราบถึงปัจจัยด้านขั้นตอนการดำเนินงานเกี่ยวกับวิธีการค้นหาความต้องการของตลาด การเลือกวิธีการผลิตที่เหมาะสม การหากลุ่มเป้าหมายและลักษณะรูปแบบของกลุ่มธุรกิจชุมชน ได้การเลือกวิธีการผลิตตามวัตถุดิบที่ตนมีอยู่เป็นหลัก รองลงมาคือการผลิตตามความต้องการของลูกค้า เนื่องจากปลาสลิดเป็นปลาที่ใช้เวลาเลี้ยงนานกว่าปลาน้ำจืดชนิดอื่นสอดคล้องกับแนวความคิดของ (สำนักมาตรฐานการศึกษา สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏกระทรวงศึกษาธิการ

709409892

BTU-IThesis 59710039 independent study / revv: 02062562 09:40:59 / seq: 21

สำนักมาตรฐาน อุดมศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัย, 2545) เรื่องการจัดการการผลิต การจัดการการผลิต คือ การจัดสรรทรัพยากรต่าง ๆ เช่น ที่ดิน แรงงาน วัตถุดิบ และเงินทุน ให้เป็นสินค้าหรือบริการ ในการผลิตของแต่ละองค์กร หรือในแต่ละชุมชนย่อมต้องมีการแบ่งหน้าที่ของแต่ละคนภายใน องค์กรเพื่อให้เกิดความรับผิดชอบ และสะดวกต่อการดำเนินการ ซึ่งหน้าที่ที่สำคัญของหน่วยการผลิตนั้น แบ่งออกได้ดังนี้ 1) หน้าที่ด้านวิศวกรรม เป็นหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดว่าจะทำการผลิตสินค้าด้วยวิธีใด ใช้อะไรเป็นวัตถุดิบ ด้วยกระบวนการผลิตแบบไหน ใช้เครื่องจักรและกำลัง การผลิตเท่าไร เพื่อให้ได้ผลผลิตออกมาตามที่ถูกกำหนดไว้ 2) หน้าที่การวางแผน และควบคุม การผลิต เกี่ยวข้องกับการกำหนดว่าในการผลิตสินค้าหนึ่งอย่างต้องมีการใช้วัตถุดิบเท่าไรเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด และช่วยลดต้นทุนการผลิตด้วย 3) หน้าที่การควบคุมสินค้าคงเหลือ เกี่ยวข้องกับการควบคุมให้วัสดุที่เกี่ยวข้องกับการผลิตมีจำนวนเพียงพอตลอดในช่วงระยะเวลาที่ผลิต แต่ไม่ได้หมายความว่าต้องมีการจัดหาวัตถุดิบมาในปริมาณที่มากเกินความต้องการ เพียงแต่การจัดหาที่ดีต้องเป็นการจัดหาวัตถุดิบในปริมาณที่สามารถรองรับการสูญเสียของวัสดุในระหว่างการผลิตได้ 4) หน้าที่การจัดซื้อจัดหา มีความสำคัญอย่างมากต่อการผลิต และสัมพันธ์กับหน้าที่การวางแผน และหน้าที่ด้านวิศวกรรม เพราะว่าหากฝ่ายผลิตได้วัสดุที่ไม่ดีพอ หรือราคาแพงเกินไปจะกระทบต่อการดำเนินการเป็นอย่างมาก ดังนั้นผู้จัดซื้อต้องคำนึงถึงระดับคุณภาพของวัสดุ แหล่งของ วัสดุที่ต้องการสั่งซื้อ ราคาของวัตถุดิบ และมาตรฐานการตรวจรับวัตถุดิบ และ 5) หน้าที่การควบคุมคุณภาพ หลังจากสิ้นสุดขั้นตอนของการผลิตแล้ว การตรวจสอบคุณภาพเป็นขั้นตอนที่จำเป็นอย่างมาก เพราะว่าการที่สินค้านั้นจะสามารถแข่งขันกับสินค้าของคู่แข่งได้นั้น คุณภาพจะถูกใช้เป็นปัจจัยหลักในการตัดสินใจ ดังนั้นการควบคุมคุณภาพให้ได้มาตรฐานตามที่กำหนดไว้จึงเป็นเรื่องสำคัญ และ งานวิจัยของ สมศักดิ์ รุ่งเรือง (2556) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาศักยภาพของกลุ่มธุรกิจชุมชน อำเภอบางบ่อจังหวัดสมุทรปราการ หัวข้อจุดแข็งและจุดอ่อนของของกลุ่ม ผลการวิจัยพบว่า จุด แข็ง (Strength) ของกลุ่มธุรกิจชุมชนของอำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ คือการใช้ทรัพยากร ของท้องถิ่นเองเป็นไปตามหลักทฤษฎีเศรษฐกิจพอเพียงมีวัฒนธรรมชุมชนเป็นแหล่งภูมิปัญญาและ เป็นเอกลักษณ์ของชุมชน มีผู้นำกลุ่มที่เข้มแข็ง อุทิศตนเพื่อชุมชนสามารถบริหารจัดการได้ดี จุดอ่อน (Weakness) คือ ทรัพยากรมีจำกัด ไม่มีแรงงานหนุ่มสาวทำให้ไม่สามารถผลิตสินค้าครั้งละ มาก ๆ ได้มีแนวโน้มขาดทรัพยากรและไม่สามารถใช้วัตถุดิบแหล่งอื่นมาทดแทนการผลิตได้ โอกาส (Opportunity) คือ หน่วยงานรัฐส่งเสริมให้มีการศึกษาแหล่งทรัพยากรใหม่ สร้างระบบการ เรียนรู้ให้ชุมชน ภาวะคุกคาม (Threats) คือ การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจทำให้ไม่มีพื้นที่ บ่อปลาสดและการตั้งโรงงานอุตสาหกรรมทำให้แรงงานหนุ่มสาวทิ้งภาคเกษตรกรรมไปทำงาน โรงงานอุตสาหกรรมเหลือแต่แรงงานเป็นผู้สูงวัยที่จะร่วงโรยขาดหายไปในอนาคตและการส่งเสริม

709409892

BTU-ITThesis 59710039 independent study / revv: 02062562 09:40:59 / seq: 21

ของรัฐไม่ครบวงจรและไม่ต่อเนื่อง เมื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่จะทำให้กลุ่มธุรกิจชุมชนอำเภอบางบ่อ ประสบผลสำเร็จ พบว่า ด้านการบริหารจัดการไม่เป็นระบบ ไม่มีกติกากลุ่มอย่างชัดเจน เมื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่ก่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน พบว่า ไม่มีแผนและมีแนวโน้มปิดตัวลงเพราะขาดวัตถุดิบ ดังนั้น แนวทางการพัฒนาศักยภาพของกลุ่มธุรกิจชุมชนอำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ สรุปได้ว่า ควรจัดให้มีศูนย์การเรียนรู้ในชุมชนเพื่อส่งเสริมเยาวชนในชุมชน และมีแผนชุมชนที่ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานรัฐให้เป็นไปตามแนวทางการพัฒนาชุมชนของหน่วยราชการที่เกี่ยวข้องงานวิจัยของ เกรียงไกร โพธิ์มณี และสุภาภรณ์ พรหมฤทัย (2557) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาความต้องการพัฒนาธุรกิจชุมชนในเขตบางเขน หัวข้อรูปแบบทางการตลาดของธุรกิจชุมชนมีปัจจัยทางการตลาดสามารถอธิบายได้ 4 ปัจจัย คือ ด้านผลิตภัณฑ์มีการผลิตเป็น ครอบครัวสืบต่อกันมาทั้งในส่วนของบรรจุภัณฑ์ คุณภาพ วัตถุดิบการผลิต ชื่อตราสินค้ามีการผลิตออกมาจากความต้องการเสนอขายมากกว่าตอบสนองความต้องการของผู้ซื้อด้านของราคา ผู้ประกอบการธุรกิจชุมชนจะมีรูปแบบของการคิดราคาขายจากการดูที่ต้นทุนการผลิตเป็นหลักด้านช่องทางการจัดจำหน่ายเป็นลักษณะจากผู้ผลิตถึงผู้บริโภคโดยตรง ด้านการส่งเสริมการตลาดจะเป็นด้านที่ธุรกิจชุมชนให้ความสำคัญน้อยที่สุดเนื่องจากให้ ความเห็นว่าสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายผู้ซื้อผลิตภัณฑ์ส่วนมากจะได้มาจากผู้ที่ซื้อประจำหรือมีการบอกต่อแนะนำกันมาอยู่แล้ว ความต้องการของผู้ประกอบการซึ่งเป็นความต้องการในการพัฒนาตนเองแบ่งออกเป็นด้านกระบวนการผลิต แรงงาน เครื่องมือ วัตถุดิบ เงินทุน ประสบการณ์ ความรู้

2. ปัจจัยด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นเกี่ยวกับ การสร้างกระบวนการเรียนรู้ในชุมชน และการถ่ายทอดความรู้ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น พบว่า กลุ่มธุรกิจชุมชนแปรรูปพลาสติก ตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ได้มีการสอนงานและให้คำแนะนำกับคนในชุมชนและผู้ที่สนใจอยู่เสมอ ด้วยการปฏิบัติจริงและร่วมงานกับสมาชิกโดยตรง สอดคล้องกับแนวความคิดของ (ขวัญฤดี ต้นตระกูล, 2551, หน้า 57) แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการธุรกิจชุมชน ธุรกิจชุมชนเป็นอีกวิธีหนึ่งในการยกระดับการดำรงชีวิต และสภาพความเป็นอยู่ของประชาชนในชุมชนหรือเกษตรกรในชนบทที่เป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศ และมีระดับการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด ถ้าสามารถเพิ่มรายได้และยกระดับความเป็นอยู่ให้กลุ่มคนประเภทนี้ได้จะส่งผลดีบวกต่อภาวะเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ โดยในการประกอบธุรกิจชุมชน ควรมุ่งเน้นสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ส่งเสริมให้เกิดเศรษฐกิจชุมชนแบบพึ่งตนเอง ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัตถุดิบในชุมชน โดยคนในชุมชน เพื่อคนในชุมชน ความหมายธุรกิจชุมชน ติกร สาระวดี (2539) ได้ให้ความหมายธุรกิจชุมชน ว่าหมายถึง กลุ่มคนในชุมชนกลุ่มแม่บ้านหรือใช้ชื่ออื่น โดยมีการจดทะเบียนหรือไม่ก็ตาม เป็นกลุ่มธุรกิจที่เกิดจากการทำกิจกรรมร่วมกันของคนในชุมชน ดำเนินการ โดยชุมชนกล่าวคือ

709409892

ทุก ๆ คนมีส่วนร่วมในการทำงานและได้รับผลประโยชน์ทุกคน มีการปรึกษาและเรียนรู้ ด้านรูปแบบการทำงานร่วมกัน นิสัยใจคอและสภาพแวดล้อมโดยรอบ ณรงค์ เพ็ชรประเสริฐ (2539) ให้ความหมายว่า ธุรกิจชุมชนเป็นการร่วมมือของคนในชุมชน เพื่อสร้างรายได้ให้กับชุมชนและสมาชิกหรือคนในองค์กรต้องเป็นคนของชุมชนนั้น ๆ และต้องบริหารควบคุมได้ เช่นเดียวกับ อภิชัย พันธเสน และสรวิชัย เปรมชื่น (2545) ยังให้ความหมายธุรกิจชุมชน หมายถึง ความร่วมมือของคนในชุมชนที่ร่วมกันทำกิจกรรมร่วมกันเพื่อสร้างรายได้ให้กับชุมชน โดยแบ่งงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย และได้รับประโยชน์อย่างเท่าเทียมเสมอ โดยเป็นธุรกิจที่มาจากความต้องการของชุมชน และมีความสอดคล้องกับสังคม วัฒนธรรม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของชุมชน โดยมีเป้าหมายมุ่งเน้นสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ส่งเสริมให้เกิดเศรษฐกิจชุมชนแบบพึ่งตนเอง ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัตถุดิบในชุมชน โดยคนในชุมชน เพื่อคนในชุมชน และยังคงสอดคล้องกับ (สุพรรณิ อัสวศิริเลิศ และกุลศล ฐิณะกุล, 2545) ธุรกิจชุมชน หมายถึง “กิจกรรมทางเศรษฐกิจของชุมชนอันประกอบด้วย กิจกรรมทางการผลิต กิจกรรมทางการขายผลผลิต กิจกรรมการซื้อ และการบริโภคของชุมชน ชุมชนซึ่งเป็นรากฐานของชนบทไทยจะเข้มแข็งได้นั้นจะต้องยืนหยัดด้วยลำแข้งของชุมชนเอง เกิดจากความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันของคนในชุมชน ที่จะช่วยพัฒนากลุ่มธุรกิจชุมชนให้มีความเข้มแข็งและสร้างประโยชน์ต่อชุมชนและคนในชุมชนให้มีรายได้และมีคุณภาพชีวิตที่ดียิ่งขึ้นต่อไป

3. ปัจจัยด้านการสนับสนุนจากภายนอก พบว่า กลุ่มธุรกิจชุมชนแปรรูปพลาสติก ตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ไม่เคยได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานรัฐเลย สอดคล้องกับ แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จของธุรกิจชุมชน ของ อภิชัย พันธเสน และปัทมาวดี โพชนุกูล ชูชูกิ (2546) ซึ่งปัญหาในการดำเนินธุรกิจที่พบส่วนใหญ่คือในพื้นที่ยากจน ต้องการขยายตลาดให้กลุ่มเป็นที่รู้จักมากขึ้น ต้องการเงินทุนเวียนมากขึ้น เพื่อจะได้รับซื้อสินค้าจากสมาชิกมากขึ้น ต้องการความช่วยเหลือจากภาครัฐ เช่น ให้องค์การบริหารส่วนตำบลจัดการประชุมในชุมชนให้บ่อยขึ้นเพื่อที่จะได้แลกเปลี่ยนความรู้และรูปแบบปัญหาและเปิดโอกาสให้กลุ่มได้ชี้แจงให้เห็นประโยชน์การรวมกลุ่ม รวมทั้งต้องการให้มีการจัดอบรมการวางแผนการพัฒนาผลิตภัณฑ์การจัดหาสถานที่เพื่อจำหน่าย และสนับสนุนการซื้อเครื่องจักรอุปกรณ์ต้องการให้ธุรกิจเอกชนช่วยเหลือในการรับสินค้าไปจำหน่ายให้มากขึ้น และงานวิจัยของ สมศักดิ์ รุ่งเรือง (2556) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาศักยภาพของกลุ่มธุรกิจชุมชน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ ผลการวิจัยพบว่า จุดแข็ง (Strength) ของกลุ่มธุรกิจชุมชนของอำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ คือการใช้ทรัพยากรของท้องถิ่นเองเป็นไปตามหลักทฤษฎีเศรษฐกิจพอเพียงมีวัฒนธรรมชุมชนเป็นแหล่งภูมิปัญญาและเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน มีผู้นำกลุ่มที่เข้มแข็ง อุทิศตนเพื่อชุมชนสามารถ

709409892

บริหารจัดการได้ดี จุดอ่อน (Weakness) คือ ทรัพยากรมีจำกัด ไม่มีแรงงานหนุ่มสาวทำให้ไม่สามารถผลิตสินค้าครั้งละมาก ๆ ได้มีแนวโน้มขาดทรัพยากรและไม่สามารถใช้วัตถุดิบแหล่งอื่นมาทดแทนการผลิตได้ โอกาส (Opportunity) คือ หน่วยงานรัฐส่งเสริมให้มีการศึกษาแหล่งทรัพยากรใหม่ สร้างระบบการเรียนรู้ให้ชุมชน ภาวะคุกคาม (Threats) คือ การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจทำให้ไม่มีพื้นที่บ่อพลาสติกและการตั้งโรงงานอุตสาหกรรมทำให้แรงงานหนุ่มสาวทิ้งภาคเกษตรกรรมไปทำงานโรงงานอุตสาหกรรมเหลือแต่แรงงานเป็นผู้สูงวัยที่จะร่วงโรยขาดหายไป ในอนาคตและการส่งเสริมของรัฐไม่ครบวงจรและไม่ต่อเนื่อง เมื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่จะทำให้กลุ่มธุรกิจชุมชนอำเภอบางบ่อประสบผลสำเร็จ พบว่า ด้านการบริหารจัดการไม่เป็นระบบ ไม่มีกติกา กลุ่มอย่างชัดเจน เมื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่ก่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน พบว่า ไม่มีแผนและมีแนวโน้มปิดตัวลงเพราะขาดวัตถุดิบ และมีแผนชุมชนที่ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานรัฐให้ เป็นไปตามแนวทางการพัฒนาชุมชนของหน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ กาญจนา พัฒนานุรักษ์ (2557) ได้ศึกษาเรื่อง ธุรกิจพลาสติก อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร เพื่อศึกษาด้านการผลิต ต้นทุนและผลตอบแทน วิธีการตลาด ปัญหาอุปสรรค ในการดำเนินการ ผลการศึกษาพบว่าปี พ.ศ. 2554 เกษตรกรจะเลี้ยงพลาสติกจำนวน 1 รุ่น มีสัดส่วนของต้นทุนคงที่ต่อต้นทุนผันแปรเท่ากับ 16.29: 83.71 ผลตอบแทนเฉลี่ยไร่ละ 12,541.17 บาท มีกำไรสุทธิเฉลี่ยไร่ละ 10,408.55 บาทต่อปี ต้นทุนการเลี้ยงกิโลกรัมละ 30.31 บาท เกษตรกรในพื้นที่ จะจำหน่ายผลผลิตพลาสติกในรูปพลาสติกสดมากกว่าการแปรรูปถึงร้อยละ 99 โดยจำหน่ายผ่านพ่อค้าคนกลาง ด้านการเลี้ยง เกษตรกรยังขาดความรู้ ความเข้าใจในหลักการคัดเลือกพ่อแม่พันธุ์ หลักการแปรรูป และขาดการรวมกลุ่มที่จะสร้างอำนาจต่อรองทางการตลาด ฉะนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรให้ความช่วยเหลือทั้งด้านการผลิต การแปรรูป การตลาด การรวมกลุ่ม เพื่อช่วย เกษตรกรในพื้นที่ให้สามารถพัฒนาระบบการเลี้ยงพลาสติก การพัฒนาผลิตภัณฑ์พลาสติกเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้สูงขึ้นต่อไป

4. รูปแบบการบริหารจัดการธุรกิจชุมชน พบว่า กลุ่มธุรกิจชุมชนแปรรูปพลาสติก ตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ มีการแบ่งหน้าที่กันตามความถนัดของแต่ละบุคคล ไม่มีตำแหน่งที่ตายตัว ในด้านการผลิต ต้องคำนึงถึงวัตถุดิบเป็นหลัก และเน้นการใช้วัตถุดิบในชุมชนเป็นหลัก ซึ่งสอดคล้องกับ ศูนย์วิจัยระบบทรัพยากรเกษตร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (2555) ได้ระบุถึงวิธีการในการดำเนินงานของกลุ่มธุรกิจชุมชนให้ประสบความสำเร็จ กล่าวไว้ว่า เลือกวิธีการผลิตที่เหมาะสม การที่กลุ่มธุรกิจชุมชนอำเภอบางปลา ต้องจัดการบริหารบุคลากรที่มีส่วนร่วมในการผลิต รู้รายละเอียดด้านความสามารถ และแบ่งหน้าที่ให้เหมาะสมให้คำแนะนำในการผลิตให้มีการสร้างความร่วมมือในการใช้ทักษะการคิดและสามารถขอความช่วยเหลือจาก หน่วยงานราชการ

709409892

BUU-IThesis 59710039 independent study / revv: 02062562 09:40:59 / seq: 21

สถาบัน วิชาการต่าง ๆ นอกจากนี้รูปแบบของการดำเนินธุรกิจที่ถูกต้องจำเป็นต้องมีคือ ปัจจัยการผลิต หมายถึง ทรัพยากรที่นำมาผลิตสินค้าและบริการ เช่นเดียวกับแนวคิดการจัดการการผลิตของ (เย็นใจ เลหาวิช, 2545) กล่าวว่า การจัดการการผลิต คือการจัดสรรทรัพยากรต่าง ๆ เช่น ที่ดิน แรงงาน วัตถุดิบ และเงินทุน ให้เป็นสินค้าหรือบริการ ในการผลิตของแต่ละองค์กร หรือในแต่ละชุมชนย่อมต้องมีการแบ่งหน้าที่ของแต่ละคนภายในองค์กรเพื่อให้เกิดความรับผิดชอบ และสะดวกต่อการดำเนินการ ซึ่งหน้าที่ที่สำคัญของหน่วยการผลิตนั้น แบ่งออกได้ดังนี้ 1) หน้าที่ด้านวิศวกรรม เป็นหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดว่าจะทำการผลิตสินค้าด้วยวิธีใด ใช้อะไรเป็นวัตถุดิบ ด้วยกระบวนการผลิตแบบไหน ใช้เครื่องจักรและกำลังการผลิตเท่าไร เพื่อให้ได้ผลผลิตออกมาตามที่ ถูกกำหนดไว้ 2) หน้าที่การวางแผน และควบคุมการผลิต เกี่ยวข้องกับการกำหนดว่าในการผลิต สินค้าหนึ่งอย่างต้องมีการใช้วัตถุดิบเท่าไรเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด และช่วยลดต้นทุนการผลิตด้วย 3) หน้าที่การควบคุมสินค้าคงเหลือ เกี่ยวข้องกับการควบคุมให้วัสดุที่เกี่ยวกับการผลิตมีจำนวนเพียงพอตลอดในช่วงระยะเวลาที่ผลิต แต่ไม่ได้หมายความว่าต้องมีการจัดหาวัตถุดิบมาใน ปริมาณที่มากเกินไปความต้องการ เพียงแต่การจัดหาที่ดีต้องเป็นการจัดหาวัตถุดิบในปริมาณที่สามารถรองรับการสูญเสียของวัสดุในระหว่างการผลิตได้ 4) หน้าที่การจัดซื้อจัดหา มีความสำคัญอย่างมาก ต่อการผลิต และสัมพันธ์กับหน้าที่การวางแผน และหน้าที่ด้านวิศวกรรม เพราะว่าหากฝ่ายผลิตได้ วัสดุที่ไม่ดีพอ หรือราคาแพงเกินไปจะกระทบต่อการดำเนินการเป็นอย่างมาก ดังนั้นผู้จัดซื้อต้อง คำนึงถึงระดับคุณภาพของวัสดุ แหล่งของวัสดุที่ต้องการสั่งซื้อ ราคาของวัตถุดิบ และมาตรฐาน การตรวจรับวัตถุดิบ และ 5) หน้าที่การควบคุมคุณภาพ หลังจากสิ้นสุดขั้นตอนของการผลิตแล้ว การตรวจสอบคุณภาพเป็นขั้นตอนที่จำเป็นอย่างมากเพราะว่าการที่สินค้านั้นจะสามารถแข่งขันกับ สินค้าของกลุ่มคู่แข่งได้นั้น คุณภาพจะถูกใช้เป็นปัจจัยหลักในการตัดสินใจ ดังนั้นการควบคุมคุณภาพให้ ได้มาตรฐานตามที่กำหนดไว้จึงเป็นเรื่องสำคัญ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ภาครัฐ หรือองค์กรภายนอกต้องมีการส่งเสริมชุมชน อย่างต่อเนื่อง ระยะเวลา ครบวงจร เป็น โครงการใหญ่ เพื่อให้ เกิดความเข้าใจร่วมกัน แก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ
2. รัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องเร่งการพัฒนา ส่งเสริม และประชาสัมพันธ์ ผลิตรถยนต์แปรรูปพลาสติกให้เข้าสู่สังคม อย่างกว้างขวาง
3. ส่งเสริมให้เกิดเครือข่ายธุรกิจชุมชนในพื้นที่ใกล้เคียง เพื่อเป็นการสร้างความเข้มแข็ง ของระบบธุรกิจชุมชนให้เพิ่มมากขึ้น

709409892

BTU-IThesis 59710039 independent study / rev: 02062562 09:40:59 / seq: 21

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

1. ภาครัฐควรจัดหน่วยงานให้เข้ามาควบคุมปัญหาน้ำเสียที่เกิดจากโรงงานอุตสาหกรรมที่ทำให้วัดดูดิบไม่เพียงพอสำหรับการแปรรูป ภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรเข้ามาสนับสนุน อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ไม่เช่นนั้นอาจทำให้ เกษตรกรที่เลี้ยงพลาสติกลดน้อยลงทำให้การแปรรูปพลาสติกส่งออก ลดน้อยลงเช่นกัน

2. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเข้ามาให้ความรู้ด้านกลไกตลาด และการจดทะเบียนฟาร์ม ผลกระทบที่อาจเกิดจากการเป็นประชคมเศรษฐกิจอาเซียน อาจทำให้ราคาพลาสติกสูงขึ้น เนื่องจากมีการส่งออก มีต่างชาติเข้ามาลงทุนเพาะเลี้ยงหรือแปรรูปพลาสติก เช่น การทำห้องเย็น แรงงานจากประเทศเพื่อนบ้านเข้ามาทำงานเพาะเลี้ยงมากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาปัจจัยด้านนโยบายของรัฐที่มีผลต่อการพัฒนา รูปแบบการบริหารจัดการธุรกิจชุมชนแปรรูปพลาสติก ตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อราคาของพลาสติกแปรรูป ของกลุ่มธุรกิจชุมชนแปรรูปพลาสติก ตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

3. การเป็นประชคมเศรษฐกิจอาเซียนส่งผลกระทบต่อสินค้าแปรรูปในประเทศไทยอย่างไรบ้าง

บรรณานุกรม

- กรมประมง. (2546). *การเลี้ยงปลาสด*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กรมส่งเสริมการเกษตร. (2548). *วิสาหกิจชุมชน*. กรุงเทพฯ: กรมส่งเสริมการเกษตรกระทรวงเกษตรและสหกรณ์.
- กษมาพร พวงประยงค์. (2556). แนวทางการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนกลุ่มการแปรรูปและผลิตภัณฑ์จังหวัดสมุทรสงคราม. *วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย*, 15(1), 108-120.
- กฤษยา มะแอ, อาภาศรี เทวตา และณฐา อภิธาวิณวสุ. (2560). การบริหารจัดการธุรกิจชุมชนบนพื้นฐานปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ตามแนวพระราชดำริ: กรณีศึกษา หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ อำเภอแม่ทา จังหวัดลำพูน. *วารสารวิชาการการตลาดและการจัดการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี*, 4(2), 143-157.
- กาญจนา พัฒนนานุรักษ์. (2557). *ธุรกิจปลาสด อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ก้องเกียรติ บุญอินทร์. (2555, 23 เมษายน). อาจารย์ประจำ โรงเรียนลูกพระดาบส จังหวัดสมุทรปราการ. สัมภาษณ์.
- เกรียงไกร โพธิ์มณี และสุภาภรณ์ พรหมฤกษ์. (2557). การศึกษาความต้องการพัฒนาธุรกิจชุมชนในเขตบางเขน. *วารสารวิจัยราชภัฏพระนคร*, 9(1), 66-81.
- ขวัญฤดี ดันตระบัณฑิตย์. (2551). แนวทางการพัฒนาธุรกิจชุมชน. *วารสารการพัฒนา ท้องถิ่น*, 3(1), 55-63.
- ขวัญกมล คอนขวา. (2556). *รายงานการวิจัย เรื่อง การจัดการธุรกิจชุมชนบนพื้นฐานปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง*. นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- คณะกรรมการฝ่ายประมวลเอกสาร และจดหมายเหตุ. (2542). *ภูมิปัญญาชาวบ้านและเทคโนโลยี ท้องถิ่น: การทำมาหากิน: ปลาสด*. กรุงเทพฯ: กรมศิลปากร.
- จตุศักดิ์ ชาญณรงค์. (2546). *การศึกษาโครงสร้างองค์กรธุรกิจชุมชน: กรณีศึกษากลุ่มแม่บ้านผลิตภัณฑ์กล้วยจังหวัดนนทบุรี*. กรุงเทพฯ: ทบวงมหาวิทยาลัย.
- ณรงค์ เพ็ชรประเสริฐ. (2539). *การศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งธุรกิจชุมชน ยุทธศาสตร์การพัฒนาธุรกิจชุมชนหัวไทร จังหวัดนครราชสีมา*. กรุงเทพฯ: ศูนย์ศึกษาเศรษฐศาสตร์การเมือง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

709409892

- ณรงค์ เพ็ชรประเสริฐ. (2542). *ธุรกิจชุมชนเส้นทางที่เป็นไปได้*. กรุงเทพฯ: สำนักงาน กองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- ดิรก สาระวดี. (2539). *ยุทธศาสตร์ การพัฒนาธุรกิจชุมชน*. ขอนแก่น: สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัย.
- ธงชัย สันติวงษ์. (2539). *การบริหารงานบุคคล*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ธวัชชัย เฟ็งพิณี. (2551). *รูปแบบเศรษฐกิจพอเพียงของปราชญ์ชาวบ้าน ด้านเกษตรกรรม*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- ธนาวิทย์ บัวฝ้าย. (2553). *ธุรกิจชุมชน: แนวทางในการพัฒนาชุมชน*. เข้าถึงได้จาก <http://www.hu.ac.th/academic/article/Mk/Business%20community.html>
- ธเนศ ศรีวิชัยลำพันธ์. (2556). *การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน*. เข้าถึงได้จาก <http://fuangfah.econ.cmu.ac.th/teacher/thanes/files/Perfect%20Book2017.pdf>
- ประเดิม นิลศิริ. (2547). *ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาศักยภาพธุรกิจชุมชนกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร บ้านเกตุเหนือ อำเภอห้วยราช จังหวัดบุรีรัมย์*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ปานวัฒน์ อุทัยเลิศ. (2551). *การจัดการธุรกิจชุมชนของตลาดริมน้ำคอนหวาย ตำบลบางระทึ อำเภอสามปราณ จังหวัดนครปฐม*. งานนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารทั่วไป, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พิทยา ว่องกุล. (2539). *เศรษฐกิจและอาชีพโดยชุมชนไทย*. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้ง.
- พิทยา ว่องกุล. (2541). *ธุรกิจชุมชนกับการสร้างฐานเศรษฐกิจมั่นคง*. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- เย็นใจ เลาหวนิช. (2545). *แนวทางการพัฒนาธุรกิจชุมชน*. กรุงเทพฯ: สำนักมาตรฐานการศึกษา.
- ศรีสุภา สหชัยเสรี. (2546). *การตลาดในยุคเศรษฐกิจใหม่: แนวคิดและทฤษฎี*. กรุงเทพฯ: ทิปปิ้ง พอยท์.
- ศูนย์วิจัยระบบทรัพยากรเกษตร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. (2555). *ธุรกิจชุมชน*. เข้าถึงได้จาก <http://www.mcc.cmu.ac.th/>
- สมพันธ์ เตชะอธิก, วิเชียร แสงโชติ, มานะ นาคำ และอนิษฐ์ ป็องภัย. (2540). *การพัฒนาความเข้มแข็งขององค์กรชาวบ้าน*. กรุงเทพฯ: เจริญวิทย์การพิมพ์.
- สมศักดิ์ รุ่งเรือง. (2556). *การพัฒนาศักยภาพของกลุ่มธุรกิจชุมชน อำเภอบางบัว จังหวัดสมุทรปราการ*. *วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์*, 8(2), 37-43.

- สัญญา เคนาภูมิ. (2559). รูปแบบการบริหารจัดการธุรกิจชุมชนกรณีกลุ่มเลี้ยงปลากระชังและกลุ่มสหกรณ์เพาะเลี้ยงพันธุ์ปลาอำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม. *วารสารวิจัยและพัฒนา โดยองค์กร ในพระบรมราชูปถัมภ์*, 11(1), 35-43.
- สุพรรณิ อัสวศิริเลิศ และกุศล ฉินะกุล. (2545). การพัฒนากลุ่มลูกค้าให้มีความสามารถในการผลิตและการดำเนินธุรกิจ. เข้าถึงได้จาก <http://www.bacc.in.th>
- สำนักงานมาตรฐานการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง. (2545). การจัดการธุรกิจชุมชน หลักสูตร ประกาศนียบัตรบัณฑิตการจัดการ และการประเมินโครงการ ตามโครงการเพิ่มประสิทธิภาพ บริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง. กรุงเทพฯ: ศรีสยาม พรีนซ์ แอนด์แพคเกจ.
- สำนักมาตรฐานการศึกษา สำนักงานสถาบันราชภัฏกระทรวงศึกษาธิการ สำนักมาตรฐานอุดมศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัย. (2545). *ชุดวิชาการวิจัยชุมชน*. นนทบุรี: เอส.อาร์. พรีนติ้ง แมสโปรดักส์.
- อภิชัย พันธเสน และปัทมาวดี โพนนกุล ชูชุกิ. (2546). การประเมินปัญหาและความต้องการของธุรกิจชุมชน. กรุงเทพฯ: สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ.
- อภิชัย พันธเสน และสรวิชัย เปรมชื่น. (2545). รายงานการวิจัย เรื่อง การวิเคราะห์อุตสาหกรรม ขนาดกลางและขนาดย่อมตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- เอกจิตรา เพ็งวิชัย. (2549). การจัดการธุรกิจชุมชนประเภทเครื่องหนัง (รองเท้า) ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองหาน อำเภอหนองหาน จังหวัดอุดรธานี. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารธุรกิจ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- Kotler, P. (2003). *Marketing management* (11th ed.). Upper Saddle River, NJ: Prentice-Hall.

ภาคผนวก

709409892

BUU iThesis 59710039 independent study / recv: 02062562 09:40:59 / seq: 21

ภาคผนวก ก
ภาพการไปสัมภาษณ์

709409892

BUU iThesis 59710039 independent study / recv: 02062562 09:40:59 / seq: 21

สัมภาษณ์คณะกรรมการกลุ่มธุรกิจชุมชนแปรรูปพลาสติก ตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

สมาชิกกลุ่มธุรกิจชุมชนแปรรูปพลาสติก ตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

สมาชิกกลุ่มธุรกิจชุมชนแปรรูปพลาสติก ตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

สมาชิกกลุ่มธุรกิจชุมชนแปรรูปพลาสติก ตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

สมาชิกกลุ่มธุรกิจชุมชนแปรรูปพลาสติก ตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

ภาคผนวก ข
ผลตรวจอักษรวิสุทธิ์

709409892

BUU iThesis 59710039 independent study / recv: 02062562 09:40:59 / seq: 21

Plagiarism Checking Report

Created on May 26, 2019 at 10:04 AM

Submission Information

ID	SUBMISSION DATE	SUBMITTED BY	ORGANIZATION	FILENAME	STATUS	SIMILARITY INDEX
1242191	May 26, 2019 at 10:04 AM	59710039@go.buu.ac.th	มหาวิทยาลัยบูรพา	บทที่ 2.docx	Completed	4.87 %

Match Overview

NO.	TITLE	AUTHOR(S)	SOURCE	SIMILARITY INDEX
1	รายงานการวิจัยการจัดการธุรกิจชุมชนบนพื้นฐานปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง, Community business management on a self-sufficiency economy	ขวัญกมล ดอนขวา	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี	4.12 %
2	การพัฒนาศักยภาพการจัดการธุรกิจชุมชน กรณีศึกษา : ตำบลคลองเคียน อำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา, The development of the potential of managing community businesses : community businesses in Klong Kian sub-district, Phang-nga province	อภิสร่า ชุ่มจิตร	มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต	0.75 %

709409892

BUU-IThesis 59710039 independent study / recv: 02062562 09:40:59 / seq: 21

Match Details

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
<p>กระจายรายได้สู่ชุมชนอื่นอย่างทั่วถึงธุรกิจชุมชนยังช่วยลดปัญหาอัตราว่างงานของชุมชนให้ลดลงปัญหาอาชญากรรมลดลงเนื่องจากคนในชุมชนมีรายได้ยกระดับคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ของคนในสังคมและมีงานทำสร้างผลกำไรให้กับชุมชนชุมชนมีความเข้มแข็งปัญหาสังคมต่างๆจะค่อยๆหายไปจากสังคมนอกจากนี้ปาดวัฒน์อุทัยเสศ 2551 ยังได้อธิบายถึงลักษณะของธุรกิจชุมชนที่มีความแตกต่างจากธุรกิจทั่วไปโดยธุรกิจชุมชนมีลักษณะเฉพาะดังนี้เป็นธุรกิจขนาดเล็ก</p>	<p>อย่างทั่วถึงนอกจากนี้ธุรกิจชุมชนยังช่วยลดปัญหาของสังคมอัตราว่างงานลดลงปัญหาอาชญากรรมลดลงเนื่องจากคนในชุมชนมีรายได้ความมั่นคงของประเทศเพิ่มขึ้นประชาชนมีความเป็นอยู่ที่สุขสบายรายได้และมีงานทำ ลดปัญหาสังคมที่เป็นภัยคุกคามประเทศกล่าวคือถ้าหากธุรกิจชุมชนบรรลุเป้าหมายสมาชิกในชุมชนมีรายได้เพิ่มขึ้นชุมชนมีความเข้มแข็งปัญหาสังคมต่างๆที่มิใช่ปัญหาสุขภาพแล้ว ในหมู่เยาวชนปัญหาโรคเอดส์ปัญหาโสเภณีเด็กปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรปัญหาความรุนแรงในครอบครัวปัญหาสังคมอื่นเกิดจากรอบครัวแตกแยกจะได้รับบรรเทาไปด้วยช่วยให้อสังคมนี้อยู่ดีมีสุข นอกจากนี้มีปาดวัฒน์อุทัยเสศ(2551) ยังได้อธิบายถึงลักษณะของธุรกิจชุมชนว่ามีความแตกต่างจากธุรกิจทั่วไปโดยธุรกิจชุมชนมีลักษณะเฉพาะดังนี้ เป็นธุรกิจขนาดเล็กมีความคล่องตัวในการบริหารผู้บริหารหรือตัวแทนกลุ่มสามารถตัดสินใจในธุรกิจได้ทันทีและรวดเร็วเพราะการบริหารงานที่ไม่ซับซ้อนสามารถตัดสินใจปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์หรือการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและตลาดตลอดจนการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากสมาชิกของกลุ่ม</p>
<p>ซึ่งธุรกิจชุมชนสามารถแบ่งรูปแบบได้ 2 รูปแบบ 1 กลุ่มที่ไม่เป็นทางการ Informal group คือเป็นกลุ่มที่มีอิสระในการทำงานมากเนื่องจากเพราะไม่ได้มีการจดทะเบียนทางหลักกฎหมายแต่ไม่สามารถทำนิติกรรมโดยใช้ชื่อของกลุ่มได้ข้อเสียของการตั้งกลุ่มแบบนี้คือไม่สามารถระดมเงินทุนได้ข้อดีคือบริหารงานสะดวกเนื่องจากมีความเป็นส่วนตัวและไม่มีใครมาแทรกแซง 2 กลุ่มที่เป็นทางการ Formal group คือกลุ่มที่มีการจดทะเบียนตามกฎหมายไว้</p>	<p>เป็นใครคนแรกถ้าหากเกาะยอลูกค้าเป็น คนนอกท้องถิ่นกรณีเมื่อนำเงินลูกค้าจะเป็นคนในท้องถิ่นสำหรับการเข้าถึงลูกค้านี้สามารถแบ่ง 2 ลูกค้าออกเป็นอีก 2 ประเภทประกอบด้วยลูกค้าปลีกคือลูกค้ารายย่อยที่ซื้อสินค้าเพื่อนำไปบริโภคเอง และลูกค้าส่งคือลูกค้าที่ซื้อสินค้าในปริมาณมากเพื่อนำไปขายต่อซึ่งในทางเศรษฐศาสตร์ ปัญหาที่จะเรียกว่าปัญหาพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่ว่ามีผลผลิตเพื่อใคร (For whom) 4 .กำหนดรูปแบบที่เหมาะสมซึ่งธุรกิจชุมชนสามารถแบ่งรูปแบบได้ 2 รูปแบบดังนี้ 1)กลุ่มที่ไม่เป็นทางการ (Informal Group) คือไม่มีการจดทะเบียนตามกฎหมายใดๆมีความเป็นอิสระในการดำเนินงานแต่ไม่สามารถทำนิติกรรมในนามของกลุ่มได้ข้อเสียของการตั้งกลุ่มแบบนี้คือ ไม่สามารถระดมเงินทุนได้และข้อดีคือการบริหารงานภายในกลุ่มมีความคล่องตัวเนื่องจากสมาชิก จะบริหารงานภายในกลุ่มและ 2)กลุ่มที่เป็นทางการ (Formal Group) คือกลุ่มที่มีการจดทะเบียนตามกฎหมายไว้จะเป็นในรูปแบบของสหกรณ์หรือบริษัทจำกัดข้อเสียของการจัดตั้งกลุ่มคือการ</p>
<p>ในการผลิตที่เหมาะสมของธุรกิจจะต้องคำนึงถึงปัจจัยการผลิตอันประกอบด้วยทุนที่ใช้ในการดำเนินงาน Capital ผู้ประกอบการ Entrepreneur ที่ดิน Land และแรงงาน Labor ซึ่งปัญหานี้ในทางเศรษฐศาสตร์จะเรียกว่าปัญหาพื้นฐานทางเศรษฐกิจคือผลิตอย่างไร How 3 ใครคือกลุ่มเป้าหมายธุรกิจชุมชนจะต้องทราบว่าควรขายสินค้าให้กับใครและลูกค้าจะซื้อสินค้าของเราได้อย่างไรซึ่งลูกค้าอาจแบ่งเป็นลูกค้าท้องถิ่นและลูกค้านอกท้องถิ่นซึ่งขึ้นอยู่กับตัวสินค้าและความต้องการสินค้าจะเป็น</p>	<p>หรือการแข่งขันเพราะชุมชนแต่ละพื้นที่มีความได้เปรียบทางด้านทรัพยากรที่แตกต่างกันนั้นคือชุมชนควรตระหนักว่าจะนำทรัพยากรของชุมชนที่มีอยู่มาผลิตสินค้าอะไรซึ่งในทางเศรษฐศาสตร์ปัญหาดังกล่าวนี้จะเรียกว่าปัญหาพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่ว่ามีผลอะไร (What) 2 .เลือกวิธีการผลิตที่เหมาะสมธุรกิจชุมชนต้องทราบว่าผู้ที่จะลงมือผลิตมีใครบ้าง และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตมีใครบ้างจึงควรให้ผู้ที่มีความสามารถเป็นผู้ลงมือผลิตให้ค่าและนํา ในการผลิตไม่มีการระดมสมองของคนเหล่านี้และยังสามารถพึ่งพาผู้ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตเช่นหน่วยงานราชการสถาบันวิชาการต่างๆนอกจากนี้ในการผลิตที่เหมาะสมของธุรกิจจะต้องคำนึงถึง ปัจจัยการผลิตอันประกอบด้วยที่ดิน (Land) แรงงาน (Labor) ทุนที่ใช้ในการดำเนินงาน (Capital) และผู้ประกอบการ (Entrepreneur) ซึ่งในทางเศรษฐศาสตร์ปัญหานี้จะเรียกว่าปัญหาพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่ว่ามีผลอย่างไร (How) 34 3 .ใครคือกลุ่มเป้าหมายธุรกิจชุมชนจะต้องทราบว่าควรขายสินค้าให้กับใครและลูกค้า จะซื้อสินค้าของเราได้อย่างไรซึ่งลูกค้าอาจแบ่งเป็นลูกค้าท้องถิ่นและลูกค้านอกท้องถิ่นซึ่งขึ้นอยู่กับตัวสินค้าและความต้องการสินค้าจะเป็นตัวกำหนดว่าลูกค้าเป็นใคร</p>
<p>Telemarketing โทรทัศน์แบบโต้ตอบ Interactive TV ชุมจำหน่ายขนาดเล็ก Kiosks อินเทอร์เน็ตและอุปกรณ์มือถือต่างๆถือว่าเป็นการดูแลลูกค้าที่ลดหน้าเราศรีสุภาสหายเสศ 2546 3 การจัดการการผลิตคือการจัดสรรทรัพยากรต่างๆเช่นที่ดินแรงงานวัตถุดิบและเงินทุนให้เป็นสินค้าหรือบริการในการผลิตของแต่ละองค์กรหรือในแต่ละชุมชนย่อมต้องมีการแบ่งหน้าที่ของแต่ละคนภายในองค์กรเพื่อให้เกิดความรับผิดชอบและสะดวกต่อการดำเนินการซึ่งหน้าที่ที่สำคัญของหน่วยการผลิตนั้นแบ่งออกได้ดังนี้</p>	<p>(Telemarketing) 4 โทรทัศน์แบบโต้ตอบ (Interactive TV) 5) 6) 7) 8) 9) 10) 11) 12) 13) 14) 15) 16) 17) 18) 19) 20) 21) 22) 23) 24) 25) 26) 27) 28) 29) 30) 31) 32) 33) 34) 35) 36) 37) 38) 39) 40) 41) 42) 43) 44) 45) 46) 47) 48) 49) 50) 51) 52) 53) 54) 55) 56) 57) 58) 59) 60) 61) 62) 63) 64) 65) 66) 67) 68) 69) 70) 71) 72) 73) 74) 75) 76) 77) 78) 79) 80) 81) 82) 83) 84) 85) 86) 87) 88) 89) 90) 91) 92) 93) 94) 95) 96) 97) 98) 99) 100) 101) 102) 103) 104) 105) 106) 107) 108) 109) 110) 111) 112) 113) 114) 115) 116) 117) 118) 119) 120) 121) 122) 123) 124) 125) 126) 127) 128) 129) 130) 131) 132) 133) 134) 135) 136) 137) 138) 139) 140) 141) 142) 143) 144) 145) 146) 147) 148) 149) 150) 151) 152) 153) 154) 155) 156) 157) 158) 159) 160) 161) 162) 163) 164) 165) 166) 167) 168) 169) 170) 171) 172) 173) 174) 175) 176) 177) 178) 179) 180) 181) 182) 183) 184) 185) 186) 187) 188) 189) 190) 191) 192) 193) 194) 195) 196) 197) 198) 199) 200) 201) 202) 203) 204) 205) 206) 207) 208) 209) 210) 211) 212) 213) 214) 215) 216) 217) 218) 219) 220) 221) 222) 223) 224) 225) 226) 227) 228) 229) 230) 231) 232) 233) 234) 235) 236) 237) 238) 239) 240) 241) 242) 243) 244) 245) 246) 247) 248) 249) 250) 251) 252) 253) 254) 255) 256) 257) 258) 259) 260) 261) 262) 263) 264) 265) 266) 267) 268) 269) 270) 271) 272) 273) 274) 275) 276) 277) 278) 279) 280) 281) 282) 283) 284) 285) 286) 287) 288) 289) 290) 291) 292) 293) 294) 295) 296) 297) 298) 299) 300) 301) 302) 303) 304) 305) 306) 307) 308) 309) 310) 311) 312) 313) 314) 315) 316) 317) 318) 319) 320) 321) 322) 323) 324) 325) 326) 327) 328) 329) 330) 331) 332) 333) 334) 335) 336) 337) 338) 339) 340) 341) 342) 343) 344) 345) 346) 347) 348) 349) 350) 351) 352) 353) 354) 355) 356) 357) 358) 359) 360) 361) 362) 363) 364) 365) 366) 367) 368) 369) 370) 371) 372) 373) 374) 375) 376) 377) 378) 379) 380) 381) 382) 383) 384) 385) 386) 387) 388) 389) 390) 391) 392) 393) 394) 395) 396) 397) 398) 399) 400) 401) 402) 403) 404) 405) 406) 407) 408) 409) 410) 411) 412) 413) 414) 415) 416) 417) 418) 419) 420) 421) 422) 423) 424) 425) 426) 427) 428) 429) 430) 431) 432) 433) 434) 435) 436) 437) 438) 439) 440) 441) 442) 443) 444) 445) 446) 447) 448) 449) 450) 451) 452) 453) 454) 455) 456) 457) 458) 459) 460) 461) 462) 463) 464) 465) 466) 467) 468) 469) 470) 471) 472) 473) 474) 475) 476) 477) 478) 479) 480) 481) 482) 483) 484) 485) 486) 487) 488) 489) 490) 491) 492) 493) 494) 495) 496) 497) 498) 499) 500) 501) 502) 503) 504) 505) 506) 507) 508) 509) 510) 511) 512) 513) 514) 515) 516) 517) 518) 519) 520) 521) 522) 523) 524) 525) 526) 527) 528) 529) 530) 531) 532) 533) 534) 535) 536) 537) 538) 539) 540) 541) 542) 543) 544) 545) 546) 547) 548) 549) 550) 551) 552) 553) 554) 555) 556) 557) 558) 559) 560) 561) 562) 563) 564) 565) 566) 567) 568) 569) 570) 571) 572) 573) 574) 575) 576) 577) 578) 579) 580) 581) 582) 583) 584) 585) 586) 587) 588) 589) 590) 591) 592) 593) 594) 595) 596) 597) 598) 599) 600) 601) 602) 603) 604) 605) 606) 607) 608) 609) 610) 611) 612) 613) 614) 615) 616) 617) 618) 619) 620) 621) 622) 623) 624) 625) 626) 627) 628) 629) 630) 631) 632) 633) 634) 635) 636) 637) 638) 639) 640) 641) 642) 643) 644) 645) 646) 647) 648) 649) 650) 651) 652) 653) 654) 655) 656) 657) 658) 659) 660) 661) 662) 663) 664) 665) 666) 667) 668) 669) 670) 671) 672) 673) 674) 675) 676) 677) 678) 679) 680) 681) 682) 683) 684) 685) 686) 687) 688) 689) 690) 691) 692) 693) 694) 695) 696) 697) 698) 699) 700) 701) 702) 703) 704) 705) 706) 707) 708) 709) 710) 711) 712) 713) 714) 715) 716) 717) 718) 719) 720) 721) 722) 723) 724) 725) 726) 727) 728) 729) 730) 731) 732) 733) 734) 735) 736) 737) 738) 739) 740) 741) 742) 743) 744) 745) 746) 747) 748) 749) 750) 751) 752) 753) 754) 755) 756) 757) 758) 759) 760) 761) 762) 763) 764) 765) 766) 767) 768) 769) 770) 771) 772) 773) 774) 775) 776) 777) 778) 779) 780) 781) 782) 783) 784) 785) 786) 787) 788) 789) 790) 791) 792) 793) 794) 795) 796) 797) 798) 799) 800) 801) 802) 803) 804) 805) 806) 807) 808) 809) 810) 811) 812) 813) 814) 815) 816) 817) 818) 819) 820) 821) 822) 823) 824) 825) 826) 827) 828) 829) 830) 831) 832) 833) 834) 835) 836) 837) 838) 839) 840) 841) 842) 843) 844) 845) 846) 847) 848) 849) 850) 851) 852) 853) 854) 855) 856) 857) 858) 859) 860) 861) 862) 863) 864) 865) 866) 867) 868) 869) 870) 871) 872) 873) 874) 875) 876) 877) 878) 879) 880) 881) 882) 883) 884) 885) 886) 887) 888) 889) 890) 891) 892) 893) 894) 895) 896) 897) 898) 899) 900) 901) 902) 903) 904) 905) 906) 907) 908) 909) 910) 911) 912) 913) 914) 915) 916) 917) 918) 919) 920) 921) 922) 923) 924) 925) 926) 927) 928) 929) 930) 931) 932) 933) 934) 935) 936) 937) 938) 939) 940) 941) 942) 943) 944) 945) 946) 947) 948) 949) 950) 951) 952) 953) 954) 955) 956) 957) 958) 959) 960) 961) 962) 963) 964) 965) 966) 967) 968) 969) 970) 971) 972) 973) 974) 975) 976) 977) 978) 979) 980) 981) 982) 983) 984) 985) 986) 987) 988) 989) 990) 991) 992) 993) 994) 995) 996) 997) 998) 999) 1000)</p>

Plagiarism Checking Report

Created on May 26, 2019 at 10:04 AM

Submission Information

ID	SUBMISSION DATE	SUBMITTED BY	ORGANIZATION	FILENAME	STATUS	SIMILARITY INDEX
1242193	May 26, 2019 at 10:04 AM	59710039@go.buu.ac.th	มหาวิทยาลัยบูรพา	บทที่ 4.docx	Completed	0.00%

Match Overview

NO.	TITLE	AUTHOR(S)	SOURCE	SIMILARITY INDEX
No data available in table				

Plagiarism Checking Report

Created on May 26, 2019 at 10:04 AM

Submission Information

ID	SUBMISSION DATE	SUBMITTED BY	ORGANIZATION	FILENAME	STATUS	SIMILARITY INDEX
1242194	May 26, 2019 at 10:04 AM	59710039@go.buu.ac.th	มหาวิทยาลัยบูรพา	บทที่ 5.docx	Completed	0.00%

Match Overview

NO.	TITLE	AUTHOR(S)	SOURCE	SIMILARITY INDEX
No data available in table				

709409892

BUU iThesis 59710039 independent study / recv: 02062562 09:40:59 / seq: 21